

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-9

33

*Yıl:2 *23 Nisan-6 Mayıs 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

Emperyalist saldırganlığa, işgale ve NATO'ya karşı 1 MAYIS'TA ALANLARA

Yenilmez Denilen Gücü Direniş Yeniyor

Dünya halklarının yüreği Irak'ta büyüyen direnişle birlikte çarpıyor. ABD'nin tüm saldırılarına ve "yenilmezliğine" Irak halkı birleşerek, direnerek ve bedel ödeyerek karşı koyuyor. ABD'nin her türden ölüm makinelerine karşı, birleşmenin verdiği güçle karşı koyuyorlar. İşgalcilerin çirkefleşen ve son günlerde daha da belirginleşen katliamcı yüzü halkların nefretini kazanmaktan ve bu nefreti büyütmeğe başka hiçbir işe yaramıyor. Yaptıkları bu ve bunun gibi daha onlarca çırpınış, işgalcileri hazin sonu yaşamaktan alıkoyamayacaktır. Yakın coğrafyamızda yanan bu ateş, haklı ve onurlu mücadelelerini yükseltenlere güç ve umut veriyor.

24 Nisan ve 1 Mayıs'ı

Bu Direnişle Selamlayalım

Proletaryanın öncü kurmayının kuruluş yıldönümünü selamlayacağımız bu günlerde, Felluce'de yanan direniş ateşini bu topraklara düşürmenin günü olarak kavrayacağız ve bu direnişin gücüyle karşılayacağız. Bu güçle işçi sınıfının şanlı mücadele günü olan 1 Mayıs'a hazırlanacağız. Militan anti-emperyalist mücadelenin ülkemiz topraklarındaki öncüsü olduğumuz gerçeği ve bilinciyle hareket ederek emperyalist saldırganlığa, işgale ve NATO'ya karşı kuracağımız güçlü barikatın provasını yapmak üzere 1 Mayıs'ta alanlarda ve Partizan safalarında buluşalım!

Karadeniz'de neler yaşanıyor?-3

Türkiye Kürdistanı'nda sıkça düşük yoğunluklu savaşın uygulamalarını yapan, bu yönlü kurduğu ÇATOM vb. merkezler, Mehmetçik kirve teranesi ile yapılan sünnet kampanyaları, öğrencilere askerini verdiği üniversiteye hazırlık kursları ile halkı gerilladan ayırma ve kendisi ile bütünleştirme çabaları yönlü çalışmalara benzer uygulamalar, Karadeniz'de gerillanın faaliyet yürüttüğü alanlarda da yapılmaktadır. Temmuz ayında, Tokat, Çorum, Amasya, Sivas illerini kapsayan; ortak yürütülen ve jandarmanın yönlendirdiği, ilaç kampanyası başlatılmıştır. Toplanan ilaçları

"yoksul insanlara" dağıtma kampanyasının duyurusu sürekli Yöre FM radyosundan yapılarak işin başında bizzat jandarma durmuştur. "Sağlık kampanyası" sonrası, yine bu illerin ortak koordinesi olarak gösterilen her ilçeden başarılı iki yoksul lise öğrencisinin gönüllü subaylar tarafından okutulacağı kampanyası duyuruldu. TC ordusu hayırsever, iyilik sever gösterilmeye çalışıldı. Jandarmanın "iyilikleri" bitmedi. Bu kez de öğrencilere turistik yerleri gezdirme çalışması başladı.

Sonuçta bunlar "jandarmahalk el ele" imajı yaratmak içindi.

Sayfa 16-17

İşçi-köylü'den

BUGÜN İRAK'IN
ÖZGÜRLÜĞÜNÜN YOLU
FELLUCE'DEN GEÇMEKTE!

Sayfa 30

**KATLEDİLİŞİNİN 31. YILINDA
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA'YI
ANMA GECESİNDE BULUŞALIM!**

**PROGRAM
AGİRÊ JÎYAN
ARZU
KAZIM KOYUNCU
METİN-KEMAL
KAHRAMAN
PARTİZAN MÜZİK
TOPLULUĞU
GRUP HAYKIRIŞ
HALK OYUNLARI
SİNEVİZYON
DELEGASYONLAR
KONUŞMACILAR**

22 MAYIS 2004 • saat 15.00

**UNI-Halle Wuppertal
Albert-Einstein-Str. 20 • Wuppertal**

GECE TERTİP KOMİTESİ

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

**Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı**

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası
Laleli Şubesi: 3474/63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Irak'ta harlanan isyan ateşi ve KÜRTLER CEPHESİNDEKİ SON GELİŞMELER ÜZERİNE

Başta ABD emperyalizmi olmak üzere; tüm işgalci güçler Irak işgalinin birinci yıldönümünü, direnişçilerin kurşunları altında geçirdiler. Ve Irak halkı, emperyalist işgalcilerin Irak halkının kaderini belirlemeyeceğini, işgalin birinci yıldönümünde de açık ve net olarak ortaya koydu. Yapılan saldırıların yoğunluğu ve yaygınlığı direnişçilerin giderek daha da örgütlendiklerinin de somut bir işareti durumunda. Nisan ayının ilk haftasından itibaren işgalcilerin kayıpları giderek artarken çatışmalar da, başta Felluce olmak üzere Bağdat, Kerbela, Basra, Bakura, Nasırıye, Kut vb. büyük kentlerde sürüyor.

Irak'ta direnişin giderek boyutlanmasına paralel olarak, işgalci güçlerin kitleye dönük katliamları da hız kazandı. Diğer bir anlatımla işgalciler Irak sokaklarında kan banyosu yapıyorlar. Çocuk, yaşlı demeden yüzlerce insan kurşunlanarak katledildi. Deyim yerindeyse Irak halkını "kurtarmaya", "özgürleştirmeye" gelen işgalciler, Irak halkını yok etmek istiyorlar. Ve Irak işgali emperyalistlerin katliamcı-soykırmacı ve ezilen halklara düşmanlığını bir kez daha bütün çıplaklığı ile ortaya çıkardı. Yaşanan bu durum ABD'nin Irak'ta oluşturmaya çalıştığı **Geçici Konsey**'in de dağılmasına neden oldu. Çatışmaların yoğunlaşmasının ardından Konsey üyeleri teker teker istifa ettiler. Ve hepsi şimdi ABD'yi "**yasadışı ve tümüyle kabul edilemez şiddet**" kullanmakla suçluyorlar.

Elbetteki emperyalist işgalcilerin bu iğrenç yüzünün açığa çıkması kendiliğinden olmadı. Bunu sağlayan direnişçilerin kararlı duruşu oldu. Bilindiği gibi Irak'ta direnişin boyutlanması demek, ABD'nin diğer ülkelere dönük işgal planlarının da bozulması demekti. "**ABD istediğini yapar**" düşüncesinin önemli bir darbe alması demekti. Afganistan ve Irak'taki özellikle Irak'taki son tablo yıkılmaz, yenilmez, karşı durulmaz denilen ABD'nin aslında "**kağıttan kaplan**" olduğunun da bir işaretidir.

Son gelişmelerle birlikte, yani ABD emperyalistlerinin en çok korktuğu Şii ve Sünnilerin birlikte saldırıya geçmesi ile birlikte, halkın deyimiyle "**korktuklarının başlarına gelmesi**" artık işgalcileri "**başka ülkeleri nasıl işgal ederiz**" değil, "**Irak'ta nasıl kalabiliriz**" hesapları içine itti. İşgalci güçler cephesinde yaşanan çatlaklar, kimi ülkelerin askerlerini geri çekme planlarını daha yüksek sesle dile getirmeleri, ABD emperyalizmini daha da tedirgin etti. Bunun için ABD, Irak'taki saldırılarına paralel olarak Irak'ta askeri bulunan işgalci ülkeleri ziyaret etmeye dönük diplomasi ataklarını da yoğunlaştırdı.

Bu telaşın esas nedeni; geri çekilen her ülkenin yenilgiyi kabullendiği ve gayrı meşru, işgalci ve haksız konumda olduğunun kabulü olmasıdır. Bu durum işgalcilerin korkusunu daha da büyütecek, kendi kamuoylarında da işgal karşıtı eğilimleri giderek artıracaktır. Nitekim son yapılan kamuoyu araştırmalarına göre, Bush'a sunulan destek yüzde 44'lere inmiş durumdadır ve şu da açık ki; işgalcilerin artan korkuları, beraberinde psikolojik yıkım ve moral bozukluklarını da getirecek-

tir.

İşgalci güçler bugün bunu somut olarak da yaşıyorlar. Askerlerin içinde artan intihar olayları ve çoğalan psikolojik vakalar bu durumun en somut kanıtlarıdır. Dolayısıyla tek tek ülkelerin askerlerini geri çekmesi, yukarıda özetlemeye çalıştığımız tablonun ABD açısından daha ağır bir boyutta yaşanması anlamına gelecektir. İşte ABD emperyalizmini telaşlandıran nedenler bunlardır. Tüm bu gelişmeler ABD emperyalistlerinin kimi ülkelere bölgeye askeri güç göndermeleri yönünde baskı yapmaya da zorlayabilir. TC'nin de bu ülkelerden biri olabileceği ihtimali gözardı edilmemelidir.

EMPERYALİZM ÖZGÜRLÜK GETİREMEZ!

Hatırlanacağı gibi, Irak'ın işgaliyle birlikte; kimi çevreler Kürtler için tarihi fırsatlardan "**emperyalizm destekli kurtuluşlar**"dan, "**özgürlükten**" söz etmeye başlamışlardı. Devrimciler-komünistler ise; emperyalistlerin sorunların çözücüsü değil, yaratıcısı olduğunu, Kürtlerin kıyımlarından-sürgünlerinden de asıl olarak emperyalistlerin sorumlu olduğu ve özgürlüğün işgalcileri alkışlayarak değil, ancak onlarla savaşarak kazanılacağı gerçeğinin altını çizdiler. **Yine emperyalist işgalcilerin yanında savaşan Kürtlerin, bölge halklarının dostluğunu değil, düşmanlığını kazanacaklarını bunun da kaçınılmaz olarak ezilenlerin mücadelesine, halkların birlikteliğine zarar vereceğini ve gelecek açısından büyük tehlikeler yaratacağına dikkat çektiler.** Ve nitekim dikkat çekilen o tehlike şimdi somut bir olgu haline gelmiştir.

Irak'ta geçici yönetim içinde yer alan Kürtler, yalnız yönetim içinde yer alan diğer güçlerle sorun yaşamıyorlar, aynı zamanda işgale karşı çıkan tüm direnişçi güçlerin karşısında hedef olmaktan kurtulamıyorlar. Bu durum burjuva-feodal Kürt önderlerini emperyalist işgalcilerin kucağına itiyor, uşaklık olgusu daha bir derinleşiyor. Ve yine Şii, Sünni cephesinde işgalcilere karşı gelişerek büyüyen direniş, ABD emperyalistlerini Kürt faktörü üzerinde daha fazla plan yapmaya zorluyor. Bu tabii ki ABD'nin sahip olduğu Kürt sevgisinden değil, koşulların dayattığı zorunluluktur.

Ve bu politika bugün Irak'ta Kürt topraklarında en uç boyutta yaşanmaktadır. Bir yanda

ABD'siz yaşamayı unutan, yaşadıkları tarihi tecrübelerle sırtını dönen **Talabani** ve **Barzani** gibi; feodal burjuva uşak önderlikler, diğer yanda emperyalist çıkarları için bölgeden çıkmaya hiç niyeti olmayan ve Irak Kürdistanı'nı kendi askeri üssü ve bölge halklarına karşı bir saldırı merkezi haline getirmeyi planlayan ABD emperyalizmi. ABD emperyalizminin bu politikasının somut bir olgu haline gelmemesi için, Kürtlerin de işgalci güçlere karşı tavır alarak, direniş cephesinde saf tutmaları gerekir. Ancak bu cephede tam tersine "**özgürlüğün**" ancak ABD emperyalizminin desteği ile kazanılacağı düşüncesi vardır.

Bu düşünce bölgede yaşayan Kürt halkı içinde küçümsenmeyecek derecede yaygındır. Nitekim Suriye'de ayaklanan Kürtlerin Amerikan emperyalizmi ve Bush lehine sloganlar atması tam da bu düşünüş tarzının ürünüdür. ABD emperyalistlerinin Suriye ve İran yönetimlerini hedef alan politikalarını dikkate aldığımızda, Suriye ve İran'da Kürtler üzerinde oynayacağı "**kışkırtıcı**" rolü asla gözden kaçırmamız gerekir. Hiç şüphesiz işin içinde emperyalistlerin olması, ne Suriye ve İran gerici yönetimlerinin Kürtlere uyguladıkları millî zulmü görmezlikten gelmemizi ne de Kürtlerin ulusal demokratik taleplerini sahiplenmemizi, bu yönlü haklı mücadelelerini desteklememizi gerektirmez. **Aksine bu konuda çok hassas olmamız ve her türlü toptancı değerlendirmeye ve yaklaşımlardan uzak durmamız gerekir.**

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, Irak Kürdistanı'nı bir saldırı üssü haline getirmeye çalışan ABD emperyalizminin hedefi daha geniş kapsamlı ve boyutludur. En son Suriye topraklarındaki Kürt kentlerinde gelişen kitlesel olaylarda da görüldüğü gibi, ABD Irak Kürdistanı'nda yarattığı "**sempatiyi**" Suriye ve İran'daki Kürt coğrafyalarına taşımak istiyor. Ve böylece hem hedef tahtasına oturttuğu **Suriye** ve **İran** yönetimleri üzerinde baskı kuruyor hem de baskı altında olan Kürt halkının haklı mücadelesini emperyalist çıkarlarına alet etmeye çalışıyor. Yani planlanan tüm bu hamlelerin ortaya çıkardığı sonuçların, Kürtlerin lehine değil, aleyhine olacağı açık ve nettir.

Irak'ta Kürtlerin "**hamiliğine**" soyunan, Suriye ve İran'da bunun zeminini arayan, daha doğrusu var olan çelişkilerden yararlanmaya

çalışan ABD emperyalistleri Türkiye Kürdistanı'nda ise; uşak TC'nin KONGRA-GEL'e yönelik imha ve inkara dayalı politikasına her türlü desteği sunmaktadır. ABD'den sonra, AB'nin de KONGRA-GEL'i "**terörist**" örgütler listesine alması, yürütülen çok yönlü ve kapsamlı saldırının bir parçasıdır.

ABD'den sonra AB'nin de KONGRA-GEL'i "**terörist**" örgütler listesine alması, Kürt meselesinin çözümünü AB emperyalistlerinden bekleyen, AB "**demokrasisine**", "**özgürlüğüne**" hayranlık besleyenlerin bir kez daha hayalleriyle baş başa kaldığı gerçeğini gösteriyor. Bunun yanında tüm bu saldırılarla eş zamanlı olarak TC'nin gerillaya yönelik sürdürdüğü imha operasyonları, başta DE-

HAP olmak üzere Kürt parti ve demokratik kurumları üzerinde varolan baskıların giderek artması ve tutuklamaların yoğunlaşması da yaşanan gelişmeler arasındadır.

Tüm gerçekler bütün somut verileriyle orta yerde dururken, hala emperyalist çözüme umut bağlayanlar, tasfiyeciliği, yani çözümsüzlüğü çözüm olarak gösterenler elbetteki çaresizlik içinde çare arıyorlar. Oysa koşullar ne kadar zor olursa olsun, gerçek çarelerin-çözümlerin ezilenlerin gücünde, ezilenlerin birliğinde yattığı ortadadır. Bunun için derin bir tahlile de gerek yoktur, Kürtlerin mücadele tarihine bakmak yeterlidir. Yani Kürtler kendi öz gücüne dayanarak savaştıklarında, kimi zaman istedikleri başarıyı elde edemeseler de, hep halkların sevgisini kazanmışlardır. Bölge halklarına umut ve cesaret olmuşlardır. Kendilerine olan özgüvenleri giderek artmıştır. Haklı ve meşru savaş Kürt halkını özgür kılarak her anlamda gelişimini sağlamıştır. Kısacası, devrimci savaş, toplumsal uyanışın ve aydınlanmanın temel taşı olmuştur. Mesela Kürt topraklarında ulusal devrimci savaşın yükseldiği dönemlerde, savaşın Kürt kitleleri ve diğer bölge halkları üzerinde yarattığı etkiyle; emperyalist kapılarda çözümlerin arandığı dönemlerle kıyaslandığında, aradaki farkı rahatlıkla görebiliriz. Yani, istediğini almakta ve bu uğurda ağır bedeller ödemekte ısrarlı ve kararlı bir halk ile "**ne verirse iyidir**" mantığıyla hareket eden bir halk gerçeği ile yüzleşiyoruz. Elbetteki bu tablonun yaratıcısı, burjuva feodal ve ulusal burjuva milliyetçi önderliklerdir.

Bugün özellikle üzerinde dikkatlice durmamız gereken nokta, Irak Kürdistanı'ndaki burjuva feodal önderliklerin ABD emperyalistlerinin bölgedeki sosyal dayanakları haline gelmeleri, Suriye'deki gelişmeler ve yine diğer parçalarda "**emperyalist çözüme**" önemli oranda umut bağlayan yaklaşımlardan hareketle, bir bütün olarak mücadeleyi olumsuzlayan yaklaşımlardan uzak durmak ve bu yönlü yaklaşımlara karşı da tavır almak gerekir. Kürt halkının ulusal demokratik talepli her istemi haklı ve bu eksenli mücadelesi de meşrudur. Bunu sahiplenmek, bu uğurda mücadele etmek bizim de görevimizdir. Bir yanlışa karşı tavır alınırken, doğruları ve yapmamız gereken görevlerimizi asla gözardı etmemeliyiz.

Sınıfsal Bakış

24 NİSAN'DAN GÜNÜMÜZE VE GÜNDEMİMİZE

24 Nisan 1972, İbrahim yoldaş önderliğindeki bir avuç komünist tarafından, karanlığa tutulan meşalenin kurumsallaşması olarak tarihe geçti. Dönemin, savaş ve direniş geleneği Mahir ve Deniz'lerle birlikte örülüyordu. Anti-emperyalist kavgada yakalanan ivme, devrimci bir mücadele yaratmıştı. İbrahim yoldaş savaş cephesine proletaryayı temsilen katıldı. Türkiye devriminin temel meselelerine MLM ideolojinin çözümleme gücüyle açıklık getirdi ve Şovenizme, Kemalizme, reformizm, revizyonizm, oportünizmin "sol" içinde yuvalanan bilimum türlerine ağır darbeler indirerek, Proletarya Partisi'nin çatısını oluşturdu. 24 Nisan, Türkiye topraklarında, komünizm mücadelesinin Mustafa Suphi yoldaştan sonra yeniden başladığını müjdeliyordu.

Bugün, 24 Nisan'ın anlamı, aradan geçen 32 seneye karşın aynı tazeliğini korumaktadır. Tıpkı Komünist Manifesto'nun enternasyonal proletarya ve ezilen halklar için taşıdıkları gibi. Türkiye'de her cephede yürüttüğümüz faaliyette karşılaştığımız bütün sorunların alt edilmesinde, hem perspektif olarak yol göstericimiz, hem de mücadele ve atılım ruhu olarak ilham ve güç kaynağımız 24 Nisan'dır. 24 Nisan, anti-emperyalist gençlik eylemlerinin, köylü/toprak işgal ve direnişlerinin, 15-16 Haziran direnişinin bileşkesidir. Dönemsel olarak, Halk Savaşlarının, Vietnam'ın, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünüdür.

Proletarya Partisi, sınıf mücadelesine atıldığı andan itibaren çok çetin muharebelerden geçerek bugüne gelmiştir. Önder kadrolarını, yüzlerce üyesini, militanını ve savaşçısını şehit vererek değerlerini korumayı başarmış ve bu sayede devrim iddiasını sürdürülmüştür. MLM ideolojinin güzergahında yol olarak büyük bir deney-

im ve birikim yaratmıştır. Aynı kararlılıkla yoluna devam etmektedir.

Bu güncelde, emperyalist saldırganlığa karşı tutarlı bir barikat oluşturulabilmesinde, uzun soluklu bir mücadele yürütülebilmesinde, 24 Nisan'ın felsefesine şiddetle ihtiyaç vardır. Bugün Irak'ta bir kez daha kanıtlanmaktadır ki, düşmanın yenilgiye uğratılabilmesi için haklılığın inanan, kendine güvenen ve direnişte ısrarlı, mücadelede kararlı olanlar mutlaka sonuç elde ediyorlar. Sorun, hamle yapma, ileriye atılma cesaretini gösterebilmektedir. Bunun için komünist bilinci olmayanlar çoğu kez işgal vb. şartları beklemektedirler. Ve yine bu bilince sahip olmadıkları için savaşın ve direnişin sonunu getirememektedirler. Zalimler ve haydutlar kovulsa ve defedilse de halkın gerçek manada kurtuluşa ulaşacağı bir düzen kurulamamaktadır.

Proletarya Partisi'nin kuruluş tarihi olan 24 Nisan'ı, 1 Mayıs'a bağlayan haftayı; 2004'ün politik atmosferi git gide kızışan dünyasında, ama özellikle içinde yer aldığımız bölgedeki gelişmelerle birlikte, ülkemizi giderek daha fazla içine çeken özel bir gündemle karşıyoruz. Bu gündemin yüklediği görevlerin yerine getirilmesi, 24 Nisan ve 1 Mayıs'ın en üst düzeyde "anlam ve değer" kazanması olarak algılanmalıdır. İşçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma, mücadele gününün ve onun biricik kurmayı/partisi'nin kuruluş yıldönümünün "kutlamaları" da yegane ifadesini sınıf savaşımının o özgülde en iyi biçimde "işlenmesi"nde bulacaklardır.

Ancak sorun, bu özel gündeme damgasını vuracak olan proleter ideolojinin 24 Nisan vesilesiyle 1 Mayıs'ın özgün zemininde bir kez daha hatırlatılması ve karakteristik çizgilerinin altının çizilme-

sidir. Öyle ki, hemen her renkten küçük burjuvanın her kılıktan reformist, revizyonist ve oportünistin ortalıkta cirit atıp, tipik "at izinini it izine karıştığı" bir ortamda, buna her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Her ne kadar, asıl yargıyı pratik verecek ve sınıf mücadelesinin dışlıları öğütme ve ayırıştırma işlemini gerçekleştirecekse de, tarih tıpkı devrimdeki rollerinde olduğu gibi, komünistlere burada da "iradi müdahale" görevi yüklemiştir. Bu da ustalarımız tarafından devrim mücadelesinin bir parçası olarak sayılagelmıştır.

Gündem; başını ABD emperyalizminin çektiği saldırganlığın, işgal ve katliamlar dizisi halinde yoğunlaştığı süreçte; buna karşı koyuşun ve direnişin güçlendirilmesi, daha da büyütülmesi, yeni cephelerin açılması, daha güçlü barikatların örülmesini hedefleyen bir eksenle mücadele etmeyi ve örgütlenmeyi esas almaktadır. Bunun için her şeyden önce tutarlı bir anti-emperyalist politika güdülmesi gerekmektedir. Ön koşul, başka bir emperyalist güçten medet ummamak, onlara dayanmamak, hesabı onlara göre yapmamaktır. Bu noktada Sosyal Forum gibi organizasyonların önderliklerine çöreklenen, onların etrafında toplanan bir takım reformist, troçkist, revizyonist gruplar ve akımlar ile kimi "anti-emperyalist" platformlarda bir araya gelişimizin uzun ömürlü olmadığını bilmemiz gerekmektedir.

Sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin, devrimci güçlerin, ilerici, demokratik, yurtsever çevrelerin; olabildiğince en geniş biçimde; doğru bir zeminde; doğru talepler/sloganlar etrafında bir araya geldiği bir platformda yer alınması ne kadar isabetliyse; bunun yozlaştırılmaya kalkıldığı anda, birliğe zarar vermeye özen göstererek müdahale etmekten geri durmamak da o kadar gereklidir. Komünistler/Marksist-Leninist-Maoistler her fırsatta konuya ilişkin kendi siyasi tezlerinin propagandalarını yaparlar, yapmalıdırlar. Görüşleriyle, kitlelerin kafasını açmalı, düşüncelerini kıskırtmalı, anti-emperyalist mücadelede doğru bir hattın yakalanması için, un-

turulmaya, revize edilmeye çalışılan MLM ilkeleri canlı kılmalıdırlar.

Bu tezlerin başında, yirminci yüzyılın ilk dönemlerinde ortaya çıkan emperyalizmin yirmibirinci yüzyılın şu yıllarında da karakteristik özelliklerinden esas olarak bir şey yitirmeden hüküm sürdüğü; alternatifinin eskisi kadar güçlü bir şekilde sosyalizm olduğu; sosyalizme proletarya önderliğinde devrimler yoluyla ulaşılacağı; bu devrimlere komünist partisinin öncülük edeceği; komünist partilerine rehberlik eden ideolojinin Marksizm-Leninizm-Maoizm olduğu gelmektedir. Komünist ideolojiyi oluşturan, sınıf mücadelesi pratiğinden ustaların damıtarak teorize ettiği bu görüşler, canlılığını korumaktadır.

Bugün herkese kavratılması gereken hususların başında, emperyalizmin her şeye muktedir olmadığını; yenilmez, baş edilemez, yıkılmaz bir güç olmadığını bilince çıkarılması gelmektedir. Aksine, yenilgiye uğratılmayacak, boyun eğdirilemeyecek tek gücün doğru bir önderlik altında direnen, savaşan, mücadele eden örgütlü halk yığınları olduğu gerçeği iyi bir biçimde işlenmelidir. Bunun büyük oranda eksik olduğu nice örneklerde dahi bugün emperyalist, faşist, Siyonist işgalcilerin nasıl zor durumlara düşüklerine bütün dünya tanık olmaktadır. En mükemmel teknolojiyle donatılsa, en ağır kapasiteyle yüklense, çok sayıda asker gücü sevk etse de, hiçbir savaş makinesi; direnen halkı ve haklılık faktörünü alt edemiyor.

Bu gerçeklik, emperyalizme ve faşizme karşı bütün teslimiyet teorilerinin yerle bir edilmesi için başlı başına çıkış noktası, tüm reformist anlayışların iflasi için yeterli bir kaynak olarak kabul edilmelidir. "Güç"lerinin "kof", "hayali", "göreceli" olduğu gerçeği, Başkan Mao'nun "kağıttan kaplan" esprisinde ifadesini bulmaktadır. Köşeye en çok sıkıştıkları, iflase sürüklendikleri anda, her şey yolunda gidiyor gibi, eski projelerini (Büyük Ortadoğu) yeniden piyasaya sürmeleri, klasik bir atraksiyondan öte, "köprüden önce son çıkış" olarak değerlendirilmelidir.

Aliağa işçileri özelleştirmeye karşı direnişe devam ediyor

TÜPRAŞ Aliğa Rafinerisi'nde çalışan yaklaşık 800 işçi, işbaşı yapmayarak TÜPRAŞ'ın özelleştirilmesini protesto etti.

Rafineri önünde toplanan işçiler "TÜPRAŞ halkındır satılamaz", "TÜPRAŞ'ı satanlar vatan hainidir" şeklinde sloganlar attı. Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül, "Bugüne kadar sendikamızın özelleştirmelerle ilgili söylediklerinin haklılığı tek tek ortaya çıktı. Entegre yapıdaki petrol sektörünün yapısı önce parçalandı ve bugünlere böyle gelindi" diye konuştu. TÜPRAŞ'ın neden satıldığı sorusuna hâlâ bir yanıt verilmediğini ifade eden Doğangül, "Bir yandan hukuk mücadelesi verirken bir yandan da ülkenin göz bebeği TÜPRAŞ, PETKİM gibi stratejik kuruluşlara sahip çıkmaya devam edeceğiz" dedi.

İşçilerin eylem süresince tanker dolumu yapmaması nedeniyle rafineri kapısı önünde tanker kuyrukları oluştu.

* Daha sonra yine eylemlerine devam eden TÜPRAŞ işçileri tesisler önünde ey-

lem yaparak özelleştirmeleri protesto etti. Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül burada da bir konuşma yaparak, "Bu satıştan hem ülkemiz, hem de Tüpraş'ın küçük yatırımcıları büyük zarar görecektir" dedi.

TÜPRAŞ giriş kapısı önünde toplanan yaklaşık 750 işçi, hükümet ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığı (ÖİB) aleyhine sloganlar atarak öğleye kadar işbaşı yapmadılar. Eylem boyunca rafinerinin sadece asgari çalıştırma zorunluluğu olan birimleri çalıştı, kara-

dolumu ve tankere satış yapılamadı.

* Son olarak 13 Nisan günü toplanan TÜPRAŞ işçileri iş bırakma eylemi yaptılar. Özelleştirmenin durdurulmasını isteyen işçiler, iş bırakma eylemini, tam gün ve yarım gün şeklinde 16 Nisan'a kadar sürdürdüler.

Aliağa TÜPRAŞ Rafinerisi'ne servislerle gelen işçiler, servislerden inerek dış kapıda toplandı. Özelleştirme karşıtı sloganlar atan işçiler, "TÜPRAŞ Türkiye'nin onurudur, satılamaz" yazılı dövizler taşıdı. Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül, "İhaleye giren Eframov firmasının 18 Nisan'da bitmesi gereken ihalenin uzatılması yönünde talepleri olduğu söylüyor. Biz onların yaydıkları dedikodulara kulak tıkmıyoruz. Bu ihalenin bir an önce iptal edilmesini istiyoruz" dedi. İhalede her gün yeni bir şaibenin ortaya çıktığına dikkat çeken Doğangül, "Bunca zaman ortaya koyduğumuz kirli ve şaibeli dosyalar ihalenin iptal edilmesine yeter. Bu ihaleyi iptal edecek güç halkımızdır" diye konuştu.

Beykoz Deri ve Kundura Fabrikası SERMAYEYE PEŞKEŞ ÇEKİLMEK İSTENİYOR

Ülkemizdeki birçok işyeri gibi Beykoz Deri ve Kundura Fabrikası da sermayeye peşkeş çekilmeye çalışılıyor. Fabrikanın bulunduğu arazinin turizme elverişli olması para babalarının iştahını kabartıyor, bu nedenle yine bildik bahanelerle yani “zarar ediyor” söylemleri ile Beykoz Deri de özelleştirme kapsamına alındı.

Fabrikanın özelleştirilmesi için açılan ihalede 29 milyon 750 bin dolarla en yüksek teklifi Yıldırım Dış Ticaret Firması verdi. Oysa 182 bin metre ka-

re alan içinde lojmanlar, iki liman ve fabrika bulunuyor. Sadece arsanın metre kare bedeli 1000 dolar. Başbakan yardımcısı Mehmet Ali Şahin, dört yıl önce Meclis’te yaptığı konuşmada, o zaman arsanın toplam değerinin 150 trilyon olarak hesaplandığını ifade etmişti. Yani, bugünkü bedelle 280 milyon dolar. Hükümetin satmaya çalıştığı fiyat ise fabrikadaki makinelerin değerini bile karşılamıyor. **Özelleştirme Yüksek Kurulu da en azından şimdilik ihaleyi onaylamadı. Bu durumu**

değiştirmiyor, fabrika şu an bitirilmeye noktasına getirilmiş durumda.

Fabrikada zorunlu emeklilik kapsamı dışında kalan 126 işçi var ama fabrika sessiz, çalışmıyor. “Şu anda 100 bin çift ayakkabı çıkaracak hammadde ve bunu işleyecek işçi var” diyen Deri-İş Beykoz Şube Başkanı Mustafa Sarı, fabrikanın bilinçli olarak çalıştırılmadığını söylüyor. Sarı uzun yıllar fabrikanın üretimini bilinçli olarak azaltıldığını, ayakkabı üretiminin özel sektöre kaydırıldığını söyledi.

Konuşmasına devam eden Mustafa Sarı fabrikanın 1989 yılında modernize edildiğini, fabrikadaki makinelerin “sıfır” denecek durumda olduğunu belirterek “Yıldırım firmasının burası için verdiği para, fabrikadaki makineleri almaya yetmez. Fabrikada deri ve ayakkabı üretiminde kullanılan bütün makineler var. Kaldı ki bu fabrika da 182 bin metre karelik bir alan üzerinde, bunun 600 metre karesi deniz cephesi” dedi.

TSK’nın da fabrikayı almak için devreye girdiğini düşündüğümüzde, durumun burjuvazi için önemi biraz daha berraklaşıyor. Her şeyde olduğu gibi bunda da emekçilerin durumu gözardı edilerek, tamamen burjuvaların kârı için çaba harcanıyor. (Kartal)

AYSER TEKSTİL İŞÇİLERİ GREVDE

TEKSİF Bakırköy Şubesi üyesi Ayser tekstil işçilerinin grevi 52. günü geride bıraktı. Jandarmanın çadır ve baraka kurmalarına izin vermemesine rağmen grevlerini sürdüren işçiler, “taleplerimiz yerine getirilene kadar eylemimizi sürdüreceğiz” dediler. Çalışma sürelerinin 12 saate çıkarılmasına ve bayram tatillerinin kaldırılmasına karşı sendikalaşan işçiler, toplu sözleşme yetkisini almış ancak görüşmeler patronun sendikayı tanımaması nedeniyle çıkmaza girmiş ve 17 Şubat’ta greve çıkmıştı. Sendikalı olduktan sonra baskıların arttığını belirten Bahri Cıbrır, sendikalaşma nedeniyle işten atılanların yerine alınan işçileri de örgütlediklerini anlattı. “Patron baskıları daha da artırdı. İşçilerin ulaşım servisleri ile öğlen istirahatlerini ve çay paydoslarını kaldırdı. Sıfır sendikalı olduğumuz için patron bize 16 ton tuzu 20 metre uzağa taşıtırıp sonra tekrar eski yerine getirtti” diyen Cıbrır, bu gelişmeler üzerine greve çıkma kararı aldıklarını ifade etti. Yasaların işçileri korumadığından yarıktan Salih Ateş, patronun yanı sıra Jandarmanın da kendilerine baskı yaptığını belirtti. Greve çıktıktan sonra işçi alınmasının yasadışı olduğuna dikkat çeken Ateş, “Durumu Çalışma Bakanlığı’na bildirdik. Ama her şey sermayeye hizmet ediyor. Bu yüzden bakanlıktan yana umudumuz yok” diye konuştu. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

Emperyalistlere ve uşak iktidarlara karşı 1 MAYIS’TA ALANLARA ÇIKALIM!

Emperyalistler 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşlarını yaşamış oldukları yapısal krizi atlatmak için çıkarmıştır. Fakat dünya ezilen halkları başta işçi sınıfı ve onun örgütlü öncüsünün vermiş olduğu iktidar mücadelesi, sosyalizmin gelişmesi onların heveslerini kursaklarında bırakmıştır. Bunun üzerine kapitalizmin kurtarıcıları sosyalizmin gelişmesini ve iktidarını engellemek için (Keynesyen politikalarını) “sosyal devlet” diye adlandırılan burjuva devlet sistemini devreye sokmuştur.

Bundan 118 yıl önce yani 1886 yılında emperyalistler, işçi sınıfının örgütlenme haklarını alması ve çalışma yaşamının düzenlenmesi, çalışma saatlerini 12 saatten 8 saate indirilmesi için ABD ve Kanada’daki işçi sendikalarının almış oldukları grev kararını boğmak için çeşitli senaryolar devreye sokmuş fakat başaramamıştı. İşçi sendikaları grevi 350 bin işçiyle hayata geçirmiştir. Bu greve kolluk kuvvetleri ve işbirlikçi grev kırıcılarıyla birlikte saldıran devlet yüzlerce işçiyi tutuklayıp, yüzlercesini yaralamıştır. Tutuklanan 8 işçi liderinden 4’ü devlet tarafından idam edilmiştir. Bunun üzerine her yıl 1 Mayıs’ta işçi sendikaları mitingler düzenleyerek devlet tarafından

katledilen işçi sendikalarının öncü liderlerini sahiplenip kızıl direnme ruhunu ve mücadelelerini yaşatmışlardır.

2. Enternasyonal’in 1889 yılındaki toplantısında alınan kararlarla her yıl dünyada 1 Mayıs işçi sınıfının haklarının elde edilmesi için Birlik, Mücadele ve Dayanışma günü olarak kutlanıyor. İşçiler, emekçiler bugün de ülkemizde ve dünyada emperyalist saldırganlık ve işgallere karşı 1 Mayıs’ta alanlara çıkmaya hazırlanıyor. Bugün dünya ezilen halklarının vermiş olduğu onurlu direnişler hızla gelişip büyümektedir. Başını ABD emperyalizminin çektiği, emperyalistler dünyanın birçok yerinde haksız savaşlar çıkartarak dünya halklarını tehdit edip, köleci yaşamı, tam teslimiyeti dayatıp işgallere başlamıştır. Afganistan ve Irak işgali gibi. Fakat gelişmeler emperyalistlerin istediği gibi olmamaktadır. Bu ülkelerde ve dünyada emperyalist işgallere karşı direnişler büyümektedir. Direnen halklar emperyalizmin korkulu rüyası olmaya başlıyor ve bundan sonra da olmaya devam edecektir.

Filistin’de siyonist İsrail devletinin uygulamalarına ve saldırı politikalarına rağmen onurlu direniş gelişip güçlenmektedir.

Dünyanın birçok yerinde sosyal kurtuluş hareketleri ve iktidar mücadelesi hızla gelişip güçlenmektedir. Nepal’de, Filipinler’de, Peru’da, Hindistan’da, Latin Amerika ülkelerinde gelişen işçi sınıfının örgütlü öncülerinin vermekte olduğu iktidar mücadelesi dünya ezilen halklarına umut ve ışık olup selamlanmaktadır. Bugün ülkemizde emperyalizmin uşağı olan AKP hükümeti emperyalizmin politikalarını ekonomik alanda IMF ve Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü vasıtasıyla hayata geçirmektedir. Bu politikalar işçi sınıfına yönelik uygulamalarla daha fazla sömürü daha fazla işsizlik ve hak gaspı dayatmıştır. Yaşanan özelleştirmelerin ardından milyonlarca işçi işini kaybederken devletin en kârlı alanları yerli yabancı tekellere peşkeş çekilmiştir. Rüşvet yolsuzluk had safhaya varmıştır. İşçi emekçilerin hakları gaspedilip yeni yeni saldırılarla hayatı dayanılmaz ve çekilmez bir duruma getirilmiştir.

İşçi sınıfına ve emekçi halka dayatılan kölelik yasaları bir bir çıkartılırken 4857 sayılı Kölelik Yasası, Kamu Temel Yasası, Yerel Yönetimler Yasası, Personel Rejim Yasası, daha önce çıkardıkları mezarda emeklilik gibi yasalar işçilerin hayatını dayanılmaz kılmaktadır. Yine özelleştirmelerden, sağlığın özelleştirilmesi, eğitimin özelleştirilmesi, kamu temel yasasıyla getirilen personel rejim yasası da esnek çalışma, taşeronlaştırma, kuralsızlaştırma, toplam kalite çemberi yönetimi, performans dayalı ücretlendirme norm kadro çalışması, kiralık

çalışma gibi anti-demokratik saldırı paketleriyle işçi sınıfı karşı karşıya kalmıştır. Bütün bu saldırılara karşı işçi sınıfı cephesinde ise işbirlikçi sarı sendikal anlayışlar ve bürokratik reformist sendikaların tavırları tamamen durumu kabullenmiş görünmektedir. Bu ölü toprağını atmanın yolu sınıf bilinçli sınıf sendikacılığını örgütleyip Devrimci Demokratik Sendikal Birlik çatısı altında mücadeleyi geliştirip sınıf mücadelesine katkıda bulunmaktır.

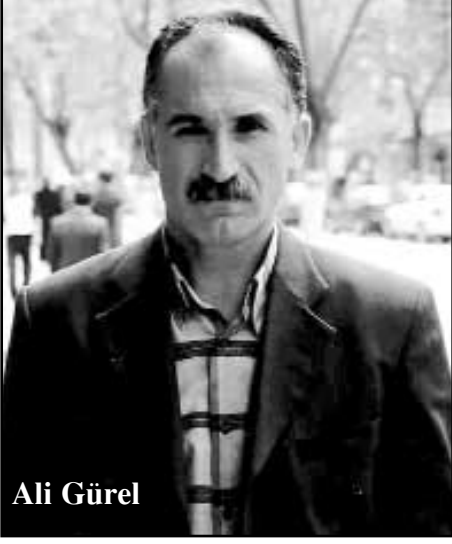
Emperyalist saldırganlığa, emperyalist işgalcilere, IMF ve Dünya Bankası politikalarına karşı, özelleştirmelere, sendikasılaştırmaya, örgütsüzleştirmeye ve emeğin azgınca sömürülmesine, işsizliğe, yolsuzluğa ve yoksulluğa karşı, baskılara, tehditlere karşı, 28-29 Haziran’da emperyalistlerin İstanbul’da yapacağı NATO toplantısına ve ABD’nin Büyük Ortadoğu Projesi’ne karşı durmak ve mücadeleyi yükseltmek için 1 Mayıs’ta alanlara çıkalım. Proletaryanın dayanışmasını ve öncünün örgütlü gücünü düşmana gösterelim.

Mao’nun dediği gibi “Doğu rüzgarı Batı rüzgarını altedecektir.” Gücümüze güvenelim. Gelecek işçi sınıfının örgütlü mücadelesinden ve sınıf sendikacılığı anlayışının gelişmesi sınıf mücadelesinin kızıl iktidar anlayışını gerçekleştirmesinden geçecektir.

1 Mayıs’ta alanlarda Mayıs’ın kızılığını ve tüm işçi sınıfının öncü örgütleyicisi devrim şehitlerini selamlayalım!

1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak!

Don nedeni ile ürünlerinin yüzde 90'ı yanan kayısı üreticilerinin isteği; “AFET YASASI ÇIKARTILSIN”

Ali Gürel

Türkiye tarımı üzerinde uygulanan talan politikalarıyla üretilemez duruma gelen köylünün karşısına bir de doğal afetler çıkınca üreticinin durumu daha da zor bir hal alıyor. Örnekleri çok yakınımızda. Henüz hafızalarımızda sıcaklığını koruyan Antalyalı sera üreticisinin 'emeğimi sel götürdü' feryadı. Kuraklık nedeniyle Çukurovalı buğday üreticisinin içine düştüğü paniği izlerken, bugünlerde ise Malatya'da kayısı üreticisinin ürününün % 90'ının yanmasına neden olan don, üreticiyi kara kara düşündürüyor.

Malatyalı kayısı üreticilerinin sıkıntılarını kendilerinden dinledik:

- Bize kendinizi tanıtır mısınız?

- Adım Ali Gürel. 1957 Malatya Doğanşehir doğumluyum. Köylüyüm, aynı zamanda esnaflık da yapıyorum. Arazimde kayısı üretiyorum, 17 yıldır çiftçilikle uğraşıyorum ve iki yıldır Türkiye Köylü Sendikasına üyeyim.

- Sendikaya üye olmanızdaki etken nedir?

- Benim her zaman kafamda böyle bir şey vardı. Herkesin bir yeri, sendikası, kooperatifi var ama pratikte olan bir şey yok, dün de bugün de köylüye hizmet etmek amacıyla kurulan birlikler, kooperatifler, Ziraat Odaları devlet tarafından sürekli desteklenen kuruluşlardır. Bunlar köylüye uzak, sorunlarına duyarsız kişilerin rant kapısı haline gelmiş durumda. Oysa Tür-Köy

Sen üreticinin kendi sendikasıdır.

- Malatya özgülünde üreticinin yaşadığı sıkıntılar nelerdir?

- Malatya özgülünde kayısı üreticisinin yaşadığı sıkıntılar özünde tütünde, pamukta vs. yaşanan sıkıntılardan farklı değildir, sonuç üreticinin yoksullaşması ve işsiz kalmasıdır. Bunların yaşanmaması için elbetteki devletin üreticiyi desteklemesi lazım. Şu anda hükümet emperyalistlere yüzünü dönerek kimi desteklediğini açıkça göstermiştir. Biz bunun karşındayız, bu tutum değiştirilmelidir. Bu ülkenin gerçek sahipleri bizleriz yani üreticisi, köylüsü, memuru, esnafı, çoğunlukta olan yoksul insanı. Bizler örgütlenerek emperyalist talana dur diyebiliriz. Çiftçiler kendi sorunlarına sahip çıkabilirler, bunun yaşanmış örnekleri de vardır. Kolombiya da, Yunanistan da.

- Malatya'da tarımla geçinen ortalama nüfus nedir?

- Bugün; 4000 aile tütünlü geçimini sağlıyor bunu ortalama üç kişiyle çarptığımızda hiç de küçümsenmeyecek bir rakam çıkar karşımıza. Yine kayısıda 60.000 aile sadece üretim yaparak geçimini sağlıyor, bunlar net verilerdir. Dolayısıyla Malatya'da tek geçim kaynağıdır tarım. Dünyanın %78 oranında kayısı ihtiyacını Türkiye karşılıyor ve bunun büyük oranı Malatya'dan çıkıyor. Malatya'nın iklim, toprak, su olarak doğası buna elverişli. Örneğin bir Elazığ'daki kayısının niteliği dahi Malatya'dakinden çok düşüktür, arada sadece 80 kilometrelik bir mesafe var. Böyle devasa bir ürünün %90'ının Malatya'da don olayından yandığı hesap ediliyor.

- Don üreticiyi nasıl etkiledi?

- Bugün bunu Malatya halkı düşünüyor. Geçen gün Şire pazarında bir basın açıklaması yaptık. Esnaf şunu söylüyor (kayısı esnafı) bunu üretici ile tüccar arasındaki aracı kurum olarak da ifade edebiliriz. Diyor ki 'büyük tüccar elindeki stokunu yaptı, tüccar yeni yılda da ihtiyacını karşılayacak durumda ihracattan dolayı. Ama ben ne satacağım, çocuğuma ne götüreceğim. Doğru bugün Malatya'da sadece köylü ölmedi, esnafı da öldü. Bu memura da yansıyor, işçiye de, bu

Türkiye'ye yansıyor. Bu Urfa ve Adıyaman'dan gelen 15.000 ila 20.000 mevsimlik işçinin ekmeğine yansıyor. Devlet yetkililerinin tüm bunlara cevabı ise dönümü 80 dolardan alternatif ürün. Bizler bunun altındaki amacını biliyoruz. Köylünün üretimine önüne geçmek.

- Ürünün don ile yanma sürecini anlatmışsınız? Üreticinin beklentileri nelerdir?

- Bugün sis bombası atılırsa ürünümüzü kurtarabilir miyiz diye düşünüyor üretici. Devletten bilimsel akademik araştırmalar sonucu çözüm üretmesini istiyor. Bakın size don olayının ürüne yansımalarını anlatayım; Kayısının en tehlikeli dönemi çiçeğin açıp kayısıya dönüştüğü dönemdir.

Çiçek açmadığı sürece -10,-12 dereceye kadar dayanabiliyor. Çiçek çok dayanıklıdır. Ama açtığı dönem tozlanmayı yaşayıp da sulanmaya başladığı dönem en riskli dönem. Bu da 1 veya 2 gece sürüyor. Burada devlet başta da söylediğim gibi bunu politika haline getirip çiftçiye yönelik bir sorumluluk taşıyarak hareket etse belki de 3-5 derece etkileyecektir. Donun etkisi 2 gece ve gecede 2 saat 02 ila 04 arası. Köylünün ürünü korumak için yaptığı ilkel yöntemler var. Mesela ateş yakılır vb. bunlar desteklenebilir. Meteorolojiyle Tarım İl Müdürlüğüyle, diğer kurum ve yetkilileriyle Malat-

ya'daki çiftçiler harekete geçirilebilir. Türkiye'nin ekonomisine bu kadar etkili bir ürün 2 gece yazıda yatılıp kurtarılabilir. Çünkü 2 gece benim çocuğumun rızkını etkiliyor. Bizim devlet yetkililerinden beklentilerimiz bu. 2 saat için çeşitli şeyler düşününler bunun üzerine kafa yorsunlar.

-Yaptığınız basın açıklamasında devletin sizi krediyle desteklemesini istediniz buna biraz değinir misiniz?

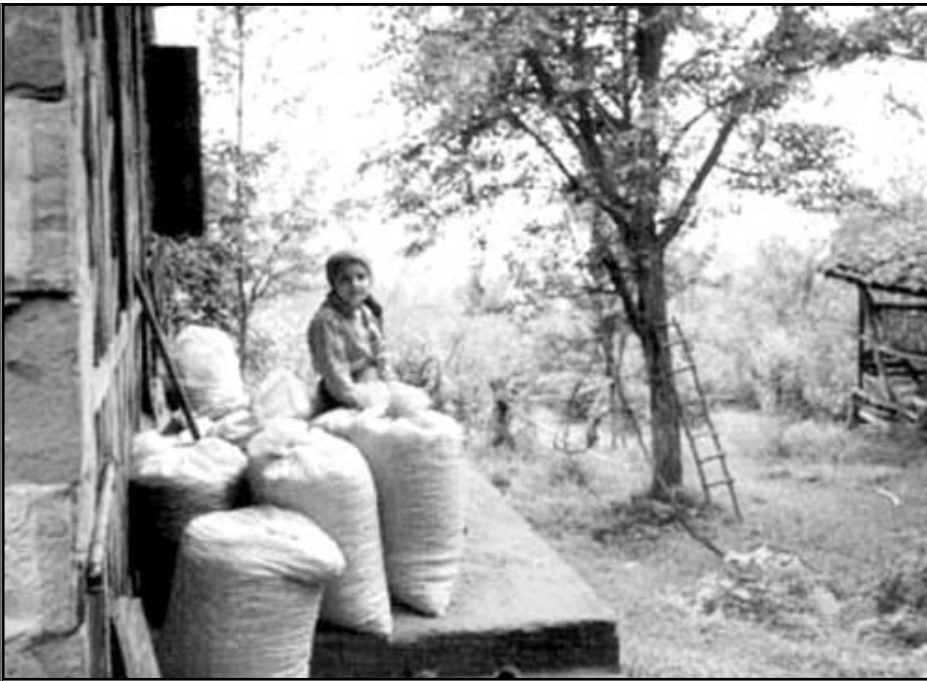
- Evet don doğal bir afettir. Ancak bundan yıllar önce anayasadan çıkarılan afet yasasının yürürlüğe geçmesini istiyoruz. **Ama bize verilen cevap; "bu yasayı bugün meclisten geçirmemiz mümkün değil. O zaman Antalyalı üreticinin zararını da karşılamak durumundayız."** Böylesi bir zihniyet var karşımızda. Bugün ürünümüzün yüzde 90'ı don nedeniyle yandı. Afet yasası geçmezse yapılacak farklı şeyler de var. Örneğin bakanlık çiftçiye uzun vadeli düşük faizli krediler vererek üreticinin mağduriyetini bir nebze olsun giderebilir. **Bunun için mücadele edeceğiz. Yaptığımız basın açıklamasının ardından imza kampanyası başlattık. Ziraat Odalarının da bu yönlü çalışmaları var. Gerekirse mitingler düzenleyip Ankara'ya gideriz. Hakkımızı aramakta kararlıyız. Doğal afetler bizim kaderimiz olmaktan çıkarılmıy.** (Malatya)

KAR YAĞIŞI FINDIKTA ÜRÜN KAYBINA SEBEP OLABİLİR

Nisan ayının ilk hafta sonu yağın kar yağışı Samsun, Ordu, Giresun, Rize vb. illerde hayatı olumsuz yönde etkiledi. Samsun'un yüksek köylerinde 40 cm'yi aşan kar, köy yollarının kapanmasına neden olmuştu. Samsun, Terme ve Çarşamba ilçelerinde fındık yetiştirilen köylerde kar yağışıyla rekoltenin yaklaşık yüzde 60 oranında kaybının olabileceği tahmin ediliyor. Rekoltte kaybının fındık bahçelerinde tespitinin yapılabilmesi için Terme Ziraat Odası öncülüğünde yağın karın fındıkta meydana getirebileceği kayıpların tespit edilebilmesi için Karadeniz Araştırma Enstitüsü, OMÜ Ziraat Fakültesi, Tarım İl Müdürlüğü Giresun Fındık Araştırma Enstitüsü'ne müracaatta bulunarak, fındığın çi-

çeklenme döneminde yağın karın fındık rekoltesini ne kadar etkileyeceğinin araştırılması ve zayıfın neticesinde ürün kaybının ne kadar olacağını tespitine yönelik bir araştırma komisyonunun oluşturulmasını istedi. Terme Ziraat Odası Başkanı Yetkin Karamollağlı, konu hakkında "Terme'nin yüksek köylerinin kar yağışıyla yolları kapandı. Fındık yetiştirilen bu köylerle birlikte Terme ilçesinin birçok köyünde fındığın çiçeklenme zamanında yağın kar yaklaşık yüzde 60'a kadar ürün kaybına sebep olabilir. Bu kayıpların araştırılması için fındıkta yetkin olan kurumlara müracaatımızı dilekçeyle yaptık. Araştırma sonucunun bir rapor halinde hazırlanmasını istiyoruz" dedi. (Samsun)

TZOB Başkanı Bayraktar: Tarım Ürün Sigortası derhal çıkarılsın

Şemsi Bayraktar

Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Başkanı Şemsi Bayraktar, bu yıl yaşanan sel, don, kuraklık gibi doğal afetlerin köylüyü ciddi anlamda mağdur ettiğini belirterek, Tarım Ürün Sigortası'nın derhal çıkarılmasını ve köylülerin borçlarının faizsiz ertelenmesini istedi.

Bayraktar yaptığı yazılı açıklamada, don olayının başta Ordu ve Giresun olmak üzere tüm Karadeniz bölgesinde fındık ağaçlarına zarar verdiğini, Çanakkale ve Balıkesir başta olmak üzere tüm Marmara'da zeytin bahçelerindeki hasarın yüzde 80 oranında olduğunu hatırlattı. Manisa'da bağ alanlarında yaşanan don olaylarından dolayı hasar tespit çalışmalarının devam ettiğini kaydeden Bayraktar, Kilis'te ise bağ alanlarındaki hasarın yüzde 80-90 oranında olduğunu kaydetti. Malatya kayısı bahçelerindeki hasarın yüzde 65, Kilis'te fıstık ve cevizde hasar oranının ise yüzde 80-90 civarında olduğunu belirten Bayraktar, yağmur yağışının devam etmesinden dolayı verim kaybının yaşandığını ifade etti. Bayrak-

tar, kuraklık nedeniyle de özellikle Çukurova'da buğday üretiminde yüzde 50'lere varan verim kaybının yaşandığını, yağışların olmaması halinde hububattaki verim kaybının tüm ülke genelinde aynı şekilde seyredeceği uyarısında bulundu.

"Zararı üretici cebinden karşılıyor"

Bayraktar, geçtiğimiz ay yaşanan ve yaklaşık 22 ildeki tarım alanlarına zarar veren aşırı yağış, rüzgar ve sel felaketinin faturasını 283 bin dekar arazide yaklaşık 68 trilyon olarak hesapladıklarını kaydederek, "Üretici tüm bu zararı cebinden karşılamaktadır" dedi. "Tarım Ürün Sigortası olmadığına göre üreticilerimiz kaderlerine terk edilemezler" diyen Bayraktar, Tarım Ürün Sigortası'nın derhal çıkarılmasını ve köylülerin borçlarının faizsiz olarak ertelenmesini istedi. Bayraktar, mazot ve Doğrudan Gelir Desteği'nin (DGD) ikinci taksitlerinin bir an önce ödenmesi gerektiğini de kaydetti.

(H. Merkezi)

Fındığı söken üreticiye meyve fidanı alternatif olmaz

Karadeniz köylüsünün tarımsal üretiminde önemli bir yere sahip olan fındık emperyalist politikaların kurbanı olmaya devam ediyor. Sürekli deşindiğimiz gibi Türkiye dünyada en fazla üretimiyle ve pazar payının %70'ini aşmasıyla fındık üreten ülkelerin ilk sırasında yer alıyor. Böyle bir duruma tahammül edemeyen emperyalist tekeller IMF aracılığıyla üretim fazlası olan ürünlere sınırlandırma dayatmıştır. TC egemenleri IMF'ye verdiği niyet mektubu doğrultusunda ilk olarak desteklemeleri kaldırmış, devamında fındık üretiminin yapılacağı yerlerde sınırlamalara gidilmesi için 2001 yılında yasalarını çıkarmıştır. Buna göre fındık bahçelerini sökerek alternatif ürün yetiştirecek köylülere fındık bahçelerinin sökümü, alternatif ürüne girdi desteği ve gelir kaybı tazminatı olarak dönem başına ilk 2001 yılında 146 dolar verilmesi

öngörülmüştür. Çıkarılan yasaya göre başlatılan fındık sökümü 2003 yılında Samsun'da devam etmiştir. Sökümler ve alternatif ürün desteği için köylülere 2003 yılında 200 dolar verilmesiyle başlayan sökümler Terme ilçesinde de devam etmiştir. Bu yıl Mart ayında Terme ilçesinde fındığa alternatif

olarak sökümü yapılan bahçelere Tarım İlçe Müdürlüğü tarafından meyve fidanı dağıtımı sağlanmıştır. Evcı ve Hüseyinmesci beldelerinde 15 bin meyve fidanı dikimine bu proje çerçevesinde başlanmıştır. Beldede fındıktan bir türlü umduklarını bulamayan ve meyvecilik projesini uygulamaya başlayan köylüler "fındıkta oynanan oyunlar bizi bitirdi, o yüzden fındığımızdan artık ümidimizi kestik, artık meyveciliğe karar verdik" dediler. Fındığa alternatif ürün olarak meyveciliğe geçen köylülere Vakıf'tan faizsiz ve 5 yıl ödemeli kredi verileceğinin açıklaması yapıldı.

Fındığa alternatif meyve yetiştirmeye başlayan köylülerimizin sorunlarının çözülmediği ve yetiştirilen meyvelerinin de fındıkta devam eden pazar sorunu gibi meyvede de yaşanaçağı bellidir. Çözüm, fındığın sökülerek alternatif ürün yetiştirilmesini teşvik edecek politikalarla değil, tarımsal faaliyetin desteklenmesi, kooperatifleşmeye gidilerek üreticilerin yetiştirdiği ürünleri buralarda satış fiyatının belirlenmesiyle yaratılan olanakların köylüye destek olunmasıyla gerçekleşir.

(Samsun)

Bafralı tütün üreticisinden TEKEL'i protesto eylemi

Tütün yasasıyla getirilen kota ve tüccarın çıkarlarına göre hazırlanan sözleşme uygulaması üreticiye "ektiğiniz tütünün miktarını biz belirleriz, istediğiniz fiyattan alırız" dayatmaları özellikle Samsun gibi tütün yetiştiriciliğinde dünya ile yarışan kaliteli tütünlerimize, emperyalizmin dayatmalarıyla ekim alanlarının sınırlandırılması amaçlanıyor. İthalatı yoluyla kendi ürünlerinin iç tüketim için işlenilerek kullanılmak istenmesi yönelimi bu yasayla desteklenmekte. Sınırlı

miktarda ürettiği ürünü istediği fiyattan satamayan üretici geçim sıkıntısına düşünce isyan etmeye başladı. Samsun'un Bafra ilçesine bağlı Köseli köyünden tütün üreticisi Nuri Sülün, ürününe TEKEL'in iyi fiyat vermemesi nedeniyle kendini yakmak istedi. İlçenin Hükümet Könağı önünde

olaya müdahale etmeye çalışan polis, Nuri Sülün'ün bir anlık dalgınlığından yararlanarak aracın üzerine çıktı ve gözaltına aldı. Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen Nuri Sülün soruşturmayla alındı. Yaşanan olayın ardından TEKEL İşletme Müdürü Cafer Varlı, yaptığı açıklamada Nuri Sülün'ün TEKEL'in sözleşmeli üreticisi olmadığı, TTL adlı şirketle sözleşme yapmış olduğu iddiasında bulundu.

Yaşanan bu olayın gerçekliği gösteriyor ki emperyalist politikalar doğ-

rutusunda uşak hükümetlerin çıkardığı yasalarla birçok üründe olduğu gibi tütün üretimi yok edilmeye çalışılıyor. Yetiştirdiği ürünle ailesini geçindirmeye çalışan köylülerimiz düştüğü ekonomik sıkıntılarıyla yetiştirdiği ürünü satamaması sonucu yarın ne olacağının çıkamazı içerisinde. Tüccarın çıkarları doğrultusunda hazırlanan sözleşme şartlarının üreticiye dayatılmasının önüne geçmek için tütün üreticileri kooperatif kurarak örgütlenmeli. Kurulacak kooperatiflerde, tütün fiyatının belirlenmesine müdahale edilmesi örgütlü olarak gerçekleşebilir.

(Samsun)

T. Kürdistanı'nda insan hakları tablosu değişmedi

İHD Diyarbakır Şube Başkanı **Selahatin Demirtaş**, Türkiye Kürdistanı **Mart Ayı İnsan Hakları İhlalleri Raporu**'nu açıkladı. Rapora göre, 272 kişinin gözaltına alındığı ve 8 kişinin faili meçhul cinayetler, saldırılar, yargısız infazlar sonucu yaşamını yitirdiği Mart ayı içinde toplam 477 hak ihlali gerçekleşti.

Demirtaş, **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**, **Newroz** etkinlikleri ve yerel seçimler nedeniyle hareketli olan bölgelerde mart ayında önceki aylara kıyasla bazı hak ihlallerinde artış gözlemlendiğini belirtti. Gözaltına alınma uygulamasının yoğun bir şekilde devam ettiğini ifade eden Demirtaş, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na muhalefet etmekten gözaltına alınan insanların savcılığa çıkarılmadan tutulmasını ise bölge genelinde halen kişi özgürlüğü hakkına yeterince saygı gösterilmediğinin ifadesi olarak değerlendirdi. Kişilerin gözaltına alınma esnasında ve gözaltınayken işkence ve kötü muamele gördüklerine dikkat çeken Demir-

taş, "Geçmişte sorgulama yöntemi olarak oldukça sık kullanılan, işkence yöntemleri, şimdilerde cezalandırma yöntemi olarak kullanılmaktadır. Kişiler gözaltına alınıp dövülmekte ve daha sonra serbest bırakılmaktadır. Bu şekilde insanlar, bizzat güvenlik güçleri tarafından cezalandırılmaktadır" diye konuştu.

Düşünce ve ifade özgürlüğü alanında halen ciddi sorunlar yaşandığını belirten Demirtaş, Diyarbakır'da basın mensuplarının sokak ortasında dövülmesine ve yerel yayın yapan ART TV'nin kapatılmasına değindi.

Demirtaş, kültürel haklar alanında yapılan yeni düzenlemelerle **Şanlıurfa**, **Batman** ve **Van**'da Kürtçe dil kurslarının faaliyete başladığını belirterek, "Bu gelişme kültürel haklar gibi çok yönlü bir hak kategorisi açısından **'kırmızı'** olarak değerlendirilebilir. Bütün farklılıkların kendi dillerinde sınırlama olmaksızın eğitim, öğretim ve yayın yapabilmeye hakkı tanınmalı ve bu doğrultuda yasal düzenlemeler yapılmalıdır. Dil ve kül-

tür üzerindeki bütün yasaklamalar ve kısıtlamalar kaldırılmalıdır" dedi.

İHD'nin verilerine göre, Mart ayı içerisinde yaşanan hak ihlalleri şöyle:

Faili meçhul cinayetler, saldırılar, yargısız infazlar sonucu: 8 ölü, 1 yaralı

Mayın ve patlayıcı madde ile yaralanma: 2

Gözaltına alınanların sayısı: 272

Toplumsal olaylara müdahale sayısı: 3

Müdahaleler sırasında yaşanan gözaltı sayısı: 194

Müdahalelerde yaralanan ve darp edilen-

lerin sayısı: 13

İşkence ve kötü muameleyle maruz kalanların sayısı: 39

Çalışma yaşamında idari soruşturma ve cezalara maruz kalanların sayısı: 38

Düşünce ve ifadeleri dolayısıyla soruşturma ve cezalara maruz kalanların sayısı: 21

Kapatılan sivil toplum örgütü sayısı: 1

Yasaklanan etkinliklerin sayısı: 1

Diğer: 33

Toplam ihlal sayısı: 477

(H. Merkezi)

Devletin Serdar Tanış ve Ebubekir Deniz'le ilgili gecikmeli yanıtı; "GÖZALTINA ALINMADILAR"

2001 yılında Şırnak'ın Silopi ilçesinde İlçe Jandarma Komutanlığına gittikten sonra kendisinden bir daha haber alınamayan **HADEP İlçe Başkanı Serdar Tanış ve İlçe Yöneticisi Ebubekir Deniz**'in faillerinin bulunması için aileleri tarafından Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'na yapılan başvuru sonucu başkanlık tarafından yapılan açıklamada Tanış ve Deniz'in gözaltına alınmadığı belirtildi.

27 Ocak 2004 tarihinde **Yakup Tanış** tarafından İnsan Hakları Başkanlığı'na bir başvuruda bulunmuş ve bir komisyon oluşturularak kayıplar konusunda inceleme başlatılması talep edilmişti. Yapılan başvuruya Başkan-

Vekili **Vahit Bıçak** imzasıyla gönderilen cevap yazısında "**Söz konusu kişilerin İlçe Jandarma Komutanlığı ve Emniyet Müdürlüğü birimlerinde gözaltına alınmadığı bildirilmiştir**" şeklinde cevap geldi.

Karara tepki gösteren **Yakup Tanış**, yanıtı gayri-ciddi bulduğunu belirterek "Verilen cevap komedinin ötesine geçmiyor. Herkes tarafından bilinen ve artık tartışmasının bile saçma olduğunu, gözaltı olayına ilişkin 'gözaltına alınmadılar' gibi komik bir cevap veriliyor. Üzerinden bu kadar zaman geçmesine rağmen hala böylesi bir cevabın veriliyor olması bizi devletin konuya yaklaşımı konusunda kaygılandırıyor" dedi. (Mersin)

Yalçın ve Kaya mezarları başında anıldı

1993 yılında JİTEM tarafından Mardin'in Kızıltepe ilçesinde katledilen **HEP Kızıltepe İlçe Başkanı Şeyh Davut Yalçınkaya**, parti üyesi **A. Halim Yalçınkaya** ile Diyarbakır'da katledilen **SES Şube Başkanı Necati Aydın** mezarı başında anıldı.

Aralarında **DEHAP Kızıltepe İlçe Başkan vekilinin** de bulunduğu yaklaşık 150 kişilik kitle **DEHAP** ilçe binasından şehitler mezarlığına kadar "**Şehit Namırım**" sloganlarıyla yürüdü. Mezar başında yapılan saygı duruşunun ardından konuşan **DEHAP Kızıltepe İlçe Başkan Vekili Zeyni İpek**, binlerce Kürdün faili meçhul cinayetlerle katledildiğini katillerinin ise bir an önce bulunup kamuoyuna açıklanmasını istediklerini belirtti. Kitle konuşmanın ardından sloganlar atarak **DEHAP** İlçe binasına kadar yürüdü.

Yine JİTEM tarafından **SES Diyarbakır Şube Başkanı** iken katledilen **Necati Aydın**'da mezarı başında anıldı. Kürtçe ve Türkçe şiirlerin okunduğu ve mezarlarına karanfil bırakıldığı anmada konuşma yapan **SES Diyarbakır Şube Başkanı Şadin Balsak**, JİTEM tetikçisi **Abdulkadir Aygan**'ın anlatımlarını aktararak faillerin açıklandığını belirtti ve buna rağmen devletin somut bir adım atmadığını ifade etti. (Mersin)

Atılım muhabirine tecavüz girişimi

İnsan Hakları Derneği yöneticisi ve **Bursa Atılım** gazetesi muhabiri **Burcu Gümüş**, 6 Nisan 2004 tarihinde evine giderken "**kimliği belirsiz**" bir kişi tarafından saldırıya uğrayarak tecavüz girişimine maruz kaldı.

Bağırdığı için kaba dayığa maruz kalan **Gümüş**, boğulmak istendi. Yarım saate yakın süren saldırıda aldığı darbele- rin etkisiyle dişleri kanayan, boyun bölgesinde şişlikler oluşan ve bacak aralarına vurulan tekmelerle kanaması artan **Gümüş**, olay yerine gelen polisler tarafından karakola götürüldü. Burada polisin "**sadece bu kadar mı**" gibi söylemleriyle psikolojik işkenceye maruz kalan **Gümüş**, daha önce de defalarca gözaltına alınmış en son gözaltına alındığında ise "**Ayağımı denk al. Bursası Bursa başka yere benzemez**" denilerek tehdit edilmiş ve 15 gün sonra da bu insanlık dışı saldırıya maruz kalmıştı.

Olayın ardından **İHD Bursa Şubesi**'nin **AKP** önünde yaptığı basın açıklamasına **Devrimci-sosyalist** basın okurları ve **SDP İl Başkanı** da katılarak muhalif kadın kimliğine yapılan bu insanlık dışı saldırıyı kınadılar.

Son olarak da 9 Nisan 2004 tarihinde **Osmangazi** parkında biraraya gelen **Bursa Kadın Kurumları** da olayı kınayarak İçişleri Bakanlığına faks çektiler.

ESP AKTİVİSTİ UFUK KÖSE KAÇIRILDI

ESP aktivisti **Ufuk Köse** 12 Nisan günü **Gümüşçeken Caddesi**'nde yürürken, kendilerini polis olarak ta-

nıtın iki kişi tarafından yolu kesilerek kaçırıldı. Kartal marka, siyah renkli, plakasız bir arabaya zorla sokulan **Köse**, kafası koltuk arasına sıkıştırılarak **Atıcılar** civarında üç katlı bir binaya götürüldü.

Köse götürüldüğü yerde kendisine çeşitli mitinglerden fotoğraflar gösterildiğini ve fotoğraflardaki kişiler konusunda sorular sorduklarını, kendisine "iş ve para" karşılığında ajanlık dayattıklarını dile getirdi.

Sorgu boyunca kaba dayak işkencesine maruz kalan **Köse**, "**Yine görüreceğiz**" şeklinde tehdit edilerek **Elmasbahçeler** civarında bir tarlaya atıldı.

Olayın ardından **ESP'liler** yeni **Adliye** önünde bir basın açıklaması yaparak **Köse**'nin polis tarafından kaçırılmasını protesto ettiler.

İHD Bursa Şubesi de, dernek binasında bir basın açıklaması yaparak "**Yaşam hakkı, temel insan hakkıdır**" diyerek yaşanan bu ve buna benzer saldırıları nefretle kınadıklarını dile getirdi. (Bursa)

ILPS aktivistine NATO öncesi sorgulama

18 Nisan 2004 tarihinde Tuzla'da düzenlenen bir panele katılmak için Tuzla Köprüsü'nden Aydınlıköy dolmuşuna binen **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu (ILPS) aktivisti Aliyah Elizabeth Brunner**, kendisinden sonra araca binen iki kişi tarafından zorla araçtan indirilmek istendi. Kendisinin araçtan inmeyerek direnmesi ve dolmuş şoförünün de sahiplenmesine karşın zorla dolmuştan indirilen, gözleri bağlanan kafasına darbe alan Brunner, beyaz bir araca bindirildi. Gözleri bağlanarak bilmediği bir yere götürülen Brunner'e götürüldüğü yerde fiziksel işkence yapıldı. Burada, sivil polisler tarafından 'terörist örgütlerin uluslararası çapta irtibatını sağladığı', 'son günlerde gelişen uluslararası hareketin başını çektiği' öne sürüle-

rek, Brunner'den bilgi alınmaya çalışıldı. "Bu artık senin son şansın, sen bunu şaka mı sanıyorsun" vb. söylemlerle tehdit edilen Aliyah Elizabeth Brunner'e daha iyi bir yaşam ve can güvenliği sağlanacağı yönünde vaatlerde bulunan polisler Brunner'in, "Onursuz bir yaşam sürmektense ölmeyi tercih ederim" cevabıyla karşılaşınca kendisine işkence yapıldı. Aracın içerisinde cinsel tacize uğrayan Brunner'in kolunda da sigara söndürüldü. "Öleceksin" tehditleriyle devam edilen işkenceden istediği sonucu alamayan sivil polisler Brunner'i arabadan indirip başına silah dayayarak diz üstü oturttu. Bu esnada da tehditlerine devam eden polis sert bir cisimle Brunner'in ensesine vurarak olay yerinden uzaklaştı. Aldığı darbe ile yarı baygınlık geçiren Brunner

kendine geldiğinde boş bir alana bırakıldığını gördü.

Olaya ilişkin 20 Nisan 2004 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde basın açıklaması yapan **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) Türkiye Seksiyonu** aktivistleri bu saldırının tüm devrimci-demokrat-ilerici kesimlere yönelik olduğunun altını bir kez daha çizdi. Açıklamayı yapan **İHD Genel Başkan Yardımcısı Eren Keskin, ILPS aktivistleri Selma Şahin ve Aliyah Elizabeth Brunner** saldırıyı protesto ettiler.

Brunner'in olayı anlatmasının ardından basın metnini okuyan Selma Şahin Haziran ayında yapılacak olan NATO Zirvesinde "Büyük Ortadoğu Projesi" kapsamında özelde Ortadoğu halklarına genelde dünya halklarına karşı emperyalizmin silahlı örgütü NATO'nun yeniden yapılandırılması ve bölgede daha aktif kullanılması için yapılacak olan görüşmeler öncesinde bu zirvenin teşirini yapacak olan anti-emperyalist, demokratik güçlere yönelik bir saldırı olduğunu belirtti. Şahin "Bu saldırıların hedefi olan kurumlardan biri olan Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu Çalışkanı arkadaşımız Aliyah Elizabeth Brunner bu saldırılara maruz kalan ilk kişi değildir, ancak daha kötüsü son olmayacağını da biliyoruz. İşte bu yüzden tüm demokratik, ilerici, devrimci, anti-emperyalist güçleri birlikte hareket etmeye çağırıyoruz. Emperyalizmi de onun silahlı örgütü NATO'yu da durduracak olan bu birleşik gücümüz olacaktır" dedi. Açıklamaya devam eden Eren Keskin buna benzer bir olayın daha birkaç gün önce yaşandığını belirterek Brunner'in yaşadığı saldırıya ilişkin 20 Nisan tarihli gazetede yer alan haberleri dikkate alarak Fatih Cumhuriyet Sav-

cılığının soruşturma başlattığını söyledi.

Açıklamaya destek veren kurumlar: TUYAB, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Tekstil-Sen, SDP, SDP Kadıköy Şubesi, EMEP, Limter-İş, EKB, Tuzla Deri-İş, Tarım Orkam-Sen, ÖMP, DEHAP, EHP, ESP, Belediye-İş, TAYAD, DHP, Yeni Dünya İçin Çağrı.

Mersin'de de polisin saldırılarını protesto etmek için bir eylem yapıldı. Saat 13:00'te **Taş Bina** önünde toplanan kitle "**Halkların Uluslararası Mücadele Ligi**" pankartı açarak "**Baskılar bizi yıldıramaz**", "**Yaşasın halkların Mücadele Ligi**" vb. sloganlar attı. Kitle adına basın açıklamasını okuyan **Özgür Elitemiz** devletin NATO zirvesi öncesi tüm ilerici, devrimci, demokrat insanlara, kurumlara yönelik saldırılarından birinin de İstanbul'da yaşandığını belirterek tüm bu saldırılara karşı herkesi 1 Mayıs'ta alanlara çağırdı. "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**NATO'ya geçit yok**" dövizlerinin de taşındığı açıklama sonrası kitle alkışlar eşliğinde dağıldı.

TUTSAK GAZETECİLER SERBEST BIRAKILSIN

17 Nisan Cumartesi günü Galatasaray Postanesi önünde saat 13:00'te **Yeni Atılım Gazetesi**, Ekmek ve Adalet gazetesi, **Hareket Dergisi**, Yeni Dünya İçin Çağrı dergisi, **Direniş Dergisi**, Partizan dergisi, **Devrimci Hareket dergisi**, Kızıl Bayrak gazetesi, **Sömürsüz Bir Dünya için Dayanışma gazetesi**, **Özgür Gençlik dergisi**, **Devrimci Demokrasi gazetesi**, Sosyalist Barikat dergisi, **Sosyalist Demokrasi gazetesi**, Odak dergisi, **Proleter Devrimci Duruş dergisinin** destek verdiği bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını okuyan Hareket Dergisi çalışanı **Özgür Sevgi Göral** "Türkiye'de muhalif yayın yapan gazeteler ve dergiler, çalışanlarına yıllardır uygulanan her türlü saldırılara ve tutuklamalara rağmen gerçekleri

yazmaya devam diyor. Türkiye'de onlarca gazeteci hapisanededir. Avrupa Birliği'ne girme sürecinde demokratik reform paketinden devrimci ve sosyalist basına yasaklamalar ve çalışanlarına da tutuklamalar çıktı. Bu da gösteriyor ki Avrupa Birliği'nin getireceği demokrasi, sosyalistler ve emekçiler için tam bir aldatmacadır" dedi. Basın açıklaması "**Baskılar bizi yıldıramaz**", "**Tutuklu gazeteciler serbest bırakılsın**", "**AB, ABD NATO bizleri yıldıramaz**", "**Sosyalist basın susturulamaz**" sloganlarıyla son bulurken basın açıklamasına katılan devrimci ve sosyalist basın çalışanları tutuklu gazetecilere yazmış oldukları dayanışma kartlarını Galatasaray Postanesi'nden yollayarak eylemlerini sonlandırdılar. (İstanbul)

Devrimci tutsaklardan basın açıklaması: DEVİRİMCİ İRADE TESLİM ALINAMAZ

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde bulunan devrimci tutsaklar kamuoyuna açıklama yaparak, F tiplerinde saldırıların devam ettiğini belirttiler. Tutsaklar yaptıkları açıklamada şunları dile getirdiler:

"19 Aralık 2000'de onlarca tutsağın katledilmesi ile açılan F tipi hapishaneleri işkence ve katliam merkezleri olma özelliğini koruyor. Bugüne kadar F tipi hapishanelerine karşı gelişen tarihsel ölüm orucu direnişinde 109 insanımız şehit düştü, 500'ü aşkın tutsak da sakat kaldı. Bunun dışında F tipi tecrit ve izolasyona, işkenceye dayanamayıp intihar eden ve hayatını kaybeden 10'un üzerinde adli tutuklu ve hükümlünün bulunduğu, onlarca kişinin de ağır psikolojik sorunlarla yüzyüze olduğu herkesin malumudur.

F Tipi işkencesinin son örneği de 15 Mart 2004 Pazartesi günü 3 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi salonunda yaşandı. Sabah saatlerinde daha hapishaneden çıkmadan önce arkadaşları-

mız ring aracına bindirilirken gerginlik yaratıp, saldırılabileceği sinyali veren jandarma personeli, 3 No'lu DGM'de görülen duruşmaya ara verildiği sırada ailesine el sallayan arkadaşlarımıza tekme, tokat ve yumruklarla saldırmıştır. Saldırı sırasında bazı arkadaşlarımızın boğazları sıkılarak nefes almaları engellenmiş, gözlükleri kırılıp, kıyafetleri parçalanmıştır.

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde TİKB davasından tutuklu bulunan **Hıdır Canpolat**, Ali Can Erkol, **Fahri Türk**, Mehmet Sarar, **Yüksel Okuyucu**, Erkan Altun, **Erdinç Yücel** isimli arkadaşlarımızın yanısıra **Gebze M Tipi Hapishanesi'nden çıkan Aysel Gündoğan** ve Hasdal Özel Askeri Hapishanesi'nden gelen **Kadir Aydın** isimli yine aynı davadan tutuklu arkadaşlarımız bu saldırı sırasında yaralanmışlardır.

Jandarmaya mahkeme salonunda bulunan bir polisin de katıldığı bu saldırı DGM heyeti, avukatlar ve tutsak

yakınlarının gözleri önünde gerçekleşmiştir. Saldırıya "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Devrimci tutsaklar esir alınmaz" sloganıyla karşılık veren devrimci tutsaklar, daha sonra ring aracına alınıp, havalandırması açılmayarak saatlerce ring aracında bekletilmiş ve hiçbir ihtiyacı karşılanmamıştır.

Saldırıya tanıklık eden tutsak yakınları da "robocop" adı verilen çevik kuvvet polislerince tehdit ve taciz edilerek DGM'nin önünden uzaklaştırılmışlardır.

Hapishaneye döndüklerinde, vücutlarındaki darp izlerini tespit ettirmek isteyen arkadaşlarımız "Adnan" isimli hapishane doktoru tarafından hakaretlere uğramış ve sevk defterine ne yazdığını öğrenememişlerdir.

Bizler, devrimci tutsaklar olarak varolan ve geliştirilmeye çalışılan bu yeni saldırı politikalarına karşı tüm emekçi halkımızı uyanık ve örgütlü olmaya ve ortaya koyulan devrimci iradede birleşip, mücadeleyi içerde dışarda tecrite, sansüre, baskıya ve işkenceye karşı mücadeleye destek olmaya çağırıyor, tüm basını ve kamuoyunu devrimci tutsaklara karşı yürütülmeye çalışılan imha politikaları hususunda duyarlı olmaya davet ediyoruz..."

Tekirdağ 1 No'lu Hapishanesi'nde bulunan **TKP/ML**, **TİKB**, **MLKP**, **MKP**, **Direnış Hareketi**, **PKK/DÇS**, **TKEP/L** davasından yargılanan tutsaklar.

TAYAD'DAN İHLAL RAPORU

TAYAD, "Mart Ayı İhlal Raporu"nu 13 Nisan 2004 tarihinde Taksim'deki binasında düzenlediği basın toplantısıyla açıkladı. Raporu açıklayan TAYAD Yönetim Kurulu Üyesi **Naime Kara**, bugüne kadar hak ihlallerine yönelik yapılan suç duyurularından bir sonuç alınmadığı gibi tutsaklara yönelik ihlallerin her geçen gün arttığına dikkat çekti.

F Tipi hapishanelerde herşeyin psikolojik ve fiziki işkence aracı olarak kullanılmaya devam ettiğini kaydeden Kara, şunları söyledi:

"Hapishane giriş çıkışlarında X-Ray cihazı olmasına rağmen elle onur kırıcı arama dayatılıyor. Bu kabul edilmeyince tutuklular kaba dayak ve hakaretlere maruz kalıyorlar. Sağlık sorunu olan tutuklu ve hükümlüler hastanede, kelepçeleri çıkarılmadığı için muayene olamıyorlar. Tedavileri engelleniyor. Muayene olabilenler ise ya ilaçları keyfi bir şekilde revir doktoru tarafından verilmiyor ya da masrafların tutuklular tarafından karşılanması isteniyor."

F Tipi hapishanelerde en küçük hak ve insani talebin karşılığın dayak, işkence ve baskı olduğunu belirten Kara, "Tekirdağ F tipi hapishanesinde kalan tutuklular teker teker üst aramasına götürülmüşler. Arama sırasında tutuklular onur kırıcı davranışlara, saldırı ve dayığa maruz kalmışlardır. Saldırı sırasında 'İnsanlık onuru işkenceyi yenecek' sloganı atan tutuklulara 'Burası insan hakları derneği değil. Burada onur-monur yoktur' denilmiştir" şeklinde konuştu.

Yakınlarını ziyarete giden ailelere de birçok zorluk çıkarıldığını dile getiren Kara, bütün baskılara bir an önce son verilmesini istedi.

16 Nisan'da TAYAD'lı aileler TAYAD binasında yaptıkları basın açıklamasıyla 1 Nisan'dan beri TAYAD'a yönelik devam eden saldırıları ve son günlerde artan kaçırma, hiçbir sebep yokken gözaltına alma, tutuklamaları kınadı. TAYAD Başkanı **Niyazi Ağırman** yaptığı açıklamada TAYAD üzerinde estirilen terörle haklı mücadelelerinden vazgeçmeyeceklerini, bu uğurda bedeller ödediklerini ve ödemeye devam ettiklerini vurguladı. Basın açıklamasının ardından Niyazi Ağırman da dernek çıkışında gözaltına alındı.

TAYAD'lı aileler ve TAYAD yönetim kurulu üyeleri 19 Nisan'da Sultanahmet Adliyesi'nde 1 Nisan 2004 tarihinden itibaren derneğin ve üyelerinin üzerinde oluşturulan baskılar gözaltı ve tutuklamaların hala devam etmesi ile ilgili olarak suç duyurusunda bulundular. Suç duyurusunun ardından kısa bir açıklama yapan TAYAD Başkanı **Feridun Osmanağaoğlu** bizim derneğimiz yasal bir kurum sanki illegal görüntüsü verilmek isteniyor, madem illegalse neden derneğimizin ve diğer kurumlarımızın açılmasına izin veriyorlar, baskılar bizi yıldırılmaz" dedi. Ardından avukat **Sevda Yılmaz** ise TAYAD'a yönelik yapılan bu saldırıların hiçbir yasal gerekçesi olamayacağını belirtti.

(H. Merkezi)

SANATÇI VE AYDINLARDAN BASIN AÇIKLAMASI

Geçtiğimiz günlerde Beyoğlu İmam Adnan Sokak'ta katledilen Devrimci Hareket dergisi okuru **Önder Babat** için 17 Nisan'da

TMMOB'da toplanan sanatçı, aydın ve gazeteciler katillerin bulunmasını istediler.

Ses sanatçısı **Hasan Sağlam**, cinayetle ilgili soru işaretlerinin bir an önce yanıtlanması gerektiğini söyledi. Aydın ve sanatçılar olarak bu olayın peşini bırakmayacaklarını dile getiren Sağlam, olayın unutturulmasına izin vermeyeceklerini belirtti.

Sanatçı **Sadık Gürbüz** ise, İstanbul'un göbeğinde Beyoğlu'nda genç bir üniversite öğrencisinin öldürülmesinin ürkütücü olduğunu belirtti.

Yazar **Sennur Sezer** ise, NATO Zirvesi'nin yaklaştığı günlerde gençliğin de bir sindirme hareketi ile karşı karşıya olduğunu belirterek, hep beraber direnenek bu olayların önüne geçilebileceğine inandığını belirtti.

(H. Merkezi)

Tüm hapishanelerde TTE'ye karşı Açlık Grevleri

Devrimci tutsakları teslim alma amaçlı 19 Aralık'ta başlatılan katliam ve tecrit saldırısı yeni saldırı araçlarıyla daha üst boyutlarda yaşanıyor. Fiilen uygulanan zorla müdahale yasallaştırıldı. Ölüm Orucu eylemcilerinin yargılanması, açlık grevlerine dava açılması yasal dayanağa kavuşturuldu. İtirafçılık yasası yenilendi. Hazırlanan Yeni Ceza İnfaz Yasa Tasarısıyla Tek Tip Elbise, zorla çalıştırılma, direnme hakkını yok sayan disiplin cezaları dayatılıyor. Hazırlanan bu yasa tasarısıyla aynı zamanda tecrit ve izolasyon işkencesi de yasallaşılıyor.

Faşizme mutlak itaat etmeyi dayatan, tüm direnme haklarını dilekçe yazmayla, şikayet ve talepte bulunmayla sınırlayan yeni saldırı yasaları, devrimci tutsakları yaşayan ölümler haline getirmeyi hedefliyor. Ancak tüm bu saldırılar karşısında devrimci ve komünist tutsaklar zulme karşı yaratılan direniş geleneğini sürdürüyorlar. En ağır tecrit koşullarında dahi büyü-

yen direniş zulmü yeniyor.

Yeni bir aşamaya giren saldırı politikaları karşısında tutsakların da direnişi yeni bir aşamaya girdi. 2 No'lu F Tipleri ve D Tiplerinin açılmasının ardından kimi hapishanelere gönderilen yeni yönetmeliklerle yeni bir sürece giriliyor. Devrimci tutsaklar, uygulanan bu yeni saldırı dalgasını da bir dizi direnişle karşıyorlar. Tutsak aileleri ve avukatlardan edindiğimiz bilgilere göre tüm hapishanelerde bulunan **TKP/ML**, **MLKP**, **TİKB**, **MKP**, **DHKP-C**, **Direnış Hareketi** ve **PKK/DÇS** dava tutsakları 15 Nisan tarihi itibarıyla bir aylık dönüşümlü açlık grevine başladılar. Tecritin kaldırılması yönündeki daha önceki taleplerin yanı sıra devrimci tutsaklar ek olarak "Tutuklu ve hükümlü mahpuslar zorla çalıştırılmaz. Hiçbir mahpus zorla çalıştırılmamalı, zorlanmamalıdır. Tek Tip Elbise yaklaşımından vazgeçilmelidir" şeklinde taleplerini sıralıyorlar.

Devletin saldırı terörü devam ediyor

Haziran ayında İstanbul'da yapılacak olan NATO zirvesi öncesi 4 AB üyesi ülke ile birlikte birçok ilde eşzamanlı olarak demokratik kitle örgütlerine yönelik düzenlenen ve "DHKP-C operasyonu" olarak yansıtılan saldırılar 1 Nisan'da başlamıştı. 56 kişi gözaltına alınarak aralarından 22 kişi tutuklanmıştı. Ancak saldırının sonuçlarından tatmin olmayan egemenler saldırılarına son sürat devam etmekte. Üstelik bunları da pervasızca "NATO öncesi terör örgütlerine yönelik çalışma" adı altında yaptıklarını meşru göstermeye çalışmaktadır.

Bu saldırıların devamı olan gözaltı furyası Kocaeli, Samsun, Ordu, İzmir, Bursa vb. illerde yansımaları buldu.

8 Nisan 2004 tarihinde Amasya-Merzifon'da gözaltına alınan TAYAD'lı ailelerden Sadık Türk, İhsan Özdin ve Güneş Erdemir, 9 Nisan'da tutuklanarak Amasya Kapalı Hapishanesi'ne konuldular.

1 Nisan'da Kocaeli'de gözaltına alınan Münevver Köz ertesi gün tutuklandı. 9 Nisan 2004 tarihinde Kocaeli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği başkanı Yılmaz Şen, Ekmek ve Adalet dergisinden Aydın Yavuz, Arif B., Mesut K. çalıştıkları kurumlar tarafından gözaltına alındı.

Ordu'da bulunan Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği basılarak dernek başkanı

Bülent Yazıcı ve dernekte bulunan Ceyhan Çavuş, İlker Keskin, Nihat Sönmez, Yeliz Sönmez, Hüseyin Saka gözaltına alındı.

13 Nisan'da TAYAD Başkanı Orhan Eski dernek binası önünden kaçırılarak gözaltına alındı. 14 Nisan'da da yine TAYAD üyesi olan Bülent Solgun Aksaray metrosu girişinde üzerine saldıran yaklaşık 20 sivil polis tarafından yaka paça kaçırılarak gözaltına alındı. Arkadaşlarının kaçırılma olayı ile ilgili TMS'ye yaptıkları başvuru sonuçsuz kaldı ve Solgun'un gözaltında olmadığı cevabı verildi.

Yine 14 Nisan 2004 tarihinde Elazığ'da konser veren Grup Yorum elemanlarından, konser bitiminde Özcan Şenver, Beril Güzel, Umut Yetkin ve Öznur Turan gözaltına alındı.

5 Nisan 2004 tarihinde akşam saatlerinden itibaren Samsun Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Gençlik Derneği, Ekmek ve Adalet bürosu basıldı. Otobüslerde ve sokaklarda polisin düzenlemiş olduğu saldırılarda toplam 11 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar, 4 gün süren sorgulamalarının ardından 9 Nisan 2004 tarihinde savcılığa çıkarıldılar. Gün boyu süren savcılık soruşturması sürecinde, adliyede aileler ve arkadaşları durumlarının ne olacağını merakla beklediler. Adliyede ailelerin ve arka-

daşlarının birarada bulunmasını fırsat bilen polis kameraya çekerek insanları rahatsız etti. Ailelerin yanına destek amaçlı gelen 3 kişi de listede ismi olduğu gerekçesiyle gözaltına alındı. Savcılık soruşturmasının ardından 4 kişinin tutuklu, 7 kişinin serbest yargılanmasına karar verildi. Serbest bırakılan 7 kişinin Ankara DGM'den gelen talimat neticesinde savcılık 14 Nisan akşamı tekrar 6 kişiye tutuklama kararı verdi. NATO Zirvesi öncesi, tüm devrimci ve muhalif güçleri sindirmek amacıyla ya-

pılan bu saldırıların devam etmesi, özellikle düzen sözcülerinin "siyasi istikrar" yaygaraları kopararak, "demokratikleşme" rüzgarları estirdiği bir süreçte gerçekleşmesi karşısında Samsun'da bulunan DKÖ'ler ve devrimciler birlikte hareket etmeye başladı. Bu saldırıların önüne geçebilmek ve egemenlere tüm saldırıların karşısında çok büyük bir güç olan devrimci dayanışmayı sonuna kadar göstermek gerektiğine inanan kurumlar bu birlikteliği devam ettireceklerini belirttiler.

Nergiz Gülmez Mezarı başında anıldı

Proletarya Partisi'nin yiğit neferlerinden Nergiz Gülmez F Tipi Hapishanelere karşı başlatılan ölüm orucunun 123. gününde 11 Nisan 2001 tarihinde Proletarya Partisi'nin ilk kadın Ölüm Orucu şehidi olarak tarihe ismini altın harflerle yazdırdı.

11 Nisan 2004 tarihinde Nergiz Gülmez'in mezarı başında toplanan kitle, komünizm ve devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunda bulundu.

Saygı duruşundan sonra söz alan Seza Mis Horuz; "halkı için mücadele edenlerin halkın kurtuluşu için çekinmeden canını ortaya koyanların ve bu uğurda şehit düşenlerin halka bıkmadan usanmadan anlatılması gerekiyor" dedi. Kitlenin hep bir ağızdan haykırdığı "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Nergiz yoldaş ölümsüzdür" sloganlarının ardından söylenen türküler ve marşlardan sonra anma sona erdirildi. (Kartal)

Erol Zavar serbest bırakılsın

Mesane kanseri olmasına rağmen 2001 yılından bu yana Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde tutulan Erol Zavar'ın hastanede kalması ve tedavi olması gerektiğini

belirten eşi Elif Zavar, yaşam hakkı ve sağlık hizmetinin bir insan hakkı olduğuna dikkat çekerek eşinin bu haktan yararlanmadığını söyledi. Elif Zavar, eşi Erol Zavar'ın, hapishaneden cenazesini almak istemediğini bu nedenle eşinin serbest bırakılarak tedavisinin yapılmasını istedi. Sakarya Caddesi'nde basın açıklaması yapan Elif Zavar, eşinin tedavisinin F Tipi Hapishanede değil tam teşekküllü bir hastanede sürdürülmesi gerektiğini belirtti. F tiplerinde direnişin

sürdüğüne, bugüne kadar 109 insanın yaşamını yitirdiğine ve yüzlercesinin sakat kaldığına, birçoğuna iyileşemez raporu verildiğine dikkat çeken Zavar, eşinin de bu tutuklulardan biri olduğunu vurgulayarak şunları söyledi:

"Odak dergisi eski yazışları müdürü olan eşim Erol Zavar, 2001 yılından beri kanserli bedeniyle direniyor. Erol Zavar'ın tedavisinin sürdürülmesi için 339. maddeden yararlanması için Tekirdağ Başsavcılığı'na dilekçelerle başvuru yaptık. Adli Tıp'tan rapor istememize rağmen sevki yapılmamıştır. Tekirdağ Devlet Hastanesinden 'cezaevinde yatmasına engel teşkil edecek hiçbir sağlık sorunu yoktur' raporu çıkmıştır."

Zavar, "hapishanede insanların yaşamlarının riske atan tecritin sorumlularının ve uygulayıcılarının ölümlere sebep olmaktan ve göz yummaktan yargılanmaları gerektiğini" ifade ederek "Eşim Erol Zavar'ın hapishaneden cenazesini almak istemiyorum, çocukları babasız kalmasını istemiyorum, eşimin yaşam hakkının geri verilmesini istiyorum" dedi. (H. Merkezi)

Hapishanelerde olanları anlatmak da suç!

Siyasi hükümlü Kerem Özdikmenli'nin annesi Sakine Tekelioğlu hakkında, oğlunun cezaevinde yaşadığı onur kırıcı muameleleri Evrensel'e anlattığı için "konuyu araştırmadan işlenmemiş suçu işlenmiş gibi uydurarak suç işlediği" iddiasıyla dava açıldı. Bolu F Tipi Hapishanesi'nde hükümlü olan Kerem Özdikmenli isimli oğlunu ziyaret eden annesi Sakine Tekelioğlu, Ankara'ya dönüşünde İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şubesi'ne başvuruda bulunmuştu.

Özdikmenli, cezaevinde maruz kaldığı baskıları, hastane ve adliye sevklerinde gardiyanlar tarafından dövüldüğünü anlatmıştı. Anne Tekelioğlu ise, oğlunun anlattıklarını Evrensel'e iletti, Evrensel'in 17 Kasım 2003 tarihli sayısında, anlatılanlar ha-

ber olmuştu.

Tekelioğlu, Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu ve Adalet Bakanlığı'na başvurularda bulundu. Bolu Cumhuriyet Savcılığı'nın konuyla ilgili başlattığı soruşturma, iki ay içinde "takipsizlik kararıyla" sonuçlandırılarak, hapishane görevlileri aklandı.

Karar sonrası Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Tekelioğlu hakkında "oğlunun ağzından duyduklarını araştırmaksızın basına aktardığı" gerekçesiyle suç duyurusunda bulundu.

Anne Tekelioğlu hakkında, Türk Ceza Yasası'nın 283. maddesinde tanımlanan "işlenmemiş suçu işlenmiş gibi uydurmak" iddiasıyla 30 aya kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı.

EMEĞİN BAYRAMI 1 MAYIS TÜM DÜNYA İŞÇİ SINIFINA KUTLU OLSUN

1 MAYIS'I EMPERYALİST İŞGALLERE VE KAZANILMIŞ SOSYAL HAKLARIMIZIN GASPINA KARŞI MÜCADELE GÜNÜNE ÇEVİRELİM

EMEKCİLER,

Dünyanın tüm coğrafyalarında işçi sınıfı dil, din ve renk ayrımı yapmadan 1 Mayıs'ı kutlamaktadır. Emek ve sermaye arasındaki kavga devam ediyor. İşçi sınıfı, sömürsüz ve baskısız bir dünya kurma mücadelesinden vazgeçmiş değildir. 1 Mayıs, işçi sınıfının kan ve can pahasına kazandığı emek bayramıdır. Hiçbir hak kendiliğinden verilmiş değildir. Kapitalizm tüm dünyada emeğe azgınca saldırmaya devam ediyor. Kazanılmış sosyal haklarımız bir bir gasp edilmektedir. Dünyanın her yerinde kapitalist tekeller daha çok kar etmek, rekabet güçlerini daha da artırmak için, kukla hükümetlerini harekete geçirmiş bulunuyorlar.

Bu saldırıların yapıldığı coğrafyalardan biride Avrupa'dır. Avrupa Birliği hükümetleri eş güdüm halinde işçi sınıfının kazanılmış haklarını peş peşe gasp ederek uluslararası tekelere büyük olanaklar yaratmaktadırlar.

İstisnasız olarak uygulamaya sokulan, çalışma şartlarının baştan aşağıya yeniden düzenlenmesi, işsizlikten doğan hakların kısıtlanması, emeklilik ve sağlık sigortası haklarının yontulması, işten atmaların kolaylaştırılması, emeklilik yaşının yükseltilmesi tartışmaları, vergilerin artırılması, öğrenim haklarına getirilen kısıtlamalar tüm Avrupa ülkelerinin uygulamaya koydukları hak gasplarıdır.

Emperyalistler saldırganlıkta sınırlı tanımıyor.

ABD ve İngiliz emperyalist güçleri 20 Mart 2003 tarihinden bu yana Irak'ı işgal altında tutmaya devam ediyorlar. İşgalden bu yana yıkılmadık yer bırakmayan işgalci güçler, binlerce insanın katledilmesinden birinci dereceden sorumludurlar. 11 Eylül 2002 tarihinden sonra tüm projelerini bir bir hayata geçiren ABD emperyalizmi Afganistan'la başlayıp Irak işgaliyle saldırganlığını devam ettiren ABD, şimdilerde ise "Büyük

Ortadoğu Projesi"ni dile getirerek savaşı genişletmenin zeminini hazırlamaktadır. ABD emperyalizmi ve ona destek veren diğer işgalci güçler Irak'ta bataklığın içine gömülmeye doğru gitmektedirler. Irak halkı işgalci güçlere karşı verdikleri ulusal kurtuluş mücadelesiyle direnişi her geçen gün daha da yükseltmektedirler.

Ortadoğu'nun kanayan yarası Filistin

Siyonist İsrail devleti ABD emperyalizminin desteğini arkasına alarak Filistin halkını katletmeye devam ediyor. Filistin topraklarını işgal altında tutan Siyonist İsrail devleti tarafından, Şeyh Yasin'nin öldürülmesinin ardından Hamas'ın yeni lideri Rantis-sis öldürülmesine ABD'nin destek ve onayı olduğu açıktır. Mazlum Filistin halkının verdiği haklı mücadelenin yanındayiz.

Kadın ve erkek emekçiler, işçiler;

2004 1 Mayıs'ı dünyanın her ya-

nında işsizlik, yoksulluk, açlık ve emperyalist işgalin olduğu bir tarihi süreçte kutlanıyor. Emeğin hakim olduğu bir dünya yaratmak bizim ellerimizdedir. Haksızlığa, emperyalist işgallere, sosyal haklarımızın gaspına karşı üretimden gelen gücümüzü kullanarak mücadeleyi yükseltelim. Unutmayalım ki, hiçbir hak mücadele edilmeden alınmamıştır.

YAŞASIN EMEĞİN BAYRAMI 1 MAYIS!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

TÜM İŞGALCI GÜÇLER ELLERİNİZİ IRAK'TAN ÇEKİN! SOSYAL YIKIMA VE HAK GASPLARINA HAYIR!

ATIK
AVRUPA TÜRKİYELİ
İŞÇİLER KONFEDERASYONU
ATİF, ATİGF, İTİF, HİTİF,
YDG

Yaşasın kavga ve hesap günü 1 Mayıs!

"Demokrasi ve barış"!... Emperyalist işgalcilerin ne pahasına olursa olsun işgale yeltendikleri ülkelere girerken yüzlerindeki maske haline gelmiş durumdadır. Başta ABD emperyalizmi olmak üzere bu haydutlar çetesi ne zaman ki Barış ve Demokrasinin lafzını etmişse orada yüz binlerce ölü, yüz binlerce yaralı-sakat insan, yıkılan, yağmalanan topraklar olmuştur. Sadece son 30 yılda emperyalizmin süngüsüne geçirilen ülkelere, Panama'dan Haiti'ye, Somali'den Balkan ülkelerine Filistin'den Irak'a bakın. Kan, gözyaşı, katliam ve kargaşadan başka hangi "istikrardan" bahsedilebilir. Halkların sömürüsüne ve birbirine kırdırılmalarıdır Barış. Her türden kirli işin erbabı kontra çetesi ve savaş tüccarlarının o ülke kaynaklarına ve yönetimine el koyması mıdır Demokrasi. Hayır! Bu tarihin bize gösterdiği, yeniden ispat ettiği gerçek şudur: **emperyalist ve uşak devletlerinin dünyası, anlayışı ve dili ile ezilen, sömürülen halk yığınları ve proletaryanın dünyası, anlayışı ve dili apayrıdır.** Ortak bir geleceğimiz olamaz. Ya onlar ya biz. Ortak bir gelecekte bahsedilenler, emperyalizmi ehliştirmeyi umut edenler, hala barut ve duman tüten bu topraklara yeniden bakmalıdır. Irak'ta, Filis-

tin'de işgale karşı can siperane taşla, bombayla, bedeniyle karşı koyan direnişlerinden, kararlılığından öğrenmelidir.

Tarihin döne döne ispat ettiği bu gerçek ortadadır. Biz ezilen halk kitleleri bu gerçeği her gün yaşıyoruz. Bu işgal, sömürü ve katliam tarihini bizler yaşadık, yaşıyoruz.

Uluslararası tekellerin sömürge-yarı-sömürge ülkeleri nasıl borç batağına çektiklerini, ülke iktidarını nasıl satın alıp uşaklaştırdıklarını, darbe yaptıklarını- yaptıklarını biliyoruz.

Biz yaşlısı ve genciyle, kadını ve erkeğiyle her gün işsizliğe, evsizliğe açlığa nasıl mahkum edildiğimizi biliyoruz.

Bizler adına özelleştirme dedikleri; sağlığımızdan, eğitime, haberleşme hakkından ulaşım hakkımıza kadar her alanın sömürüye, talana açıldığını görüyoruz.

Bizler adına reform dedikleri; emperyalist efendileri istedi diye çalışma rekorları kırarak meclisten kaç tane yasa tasarısı geçirildiğini görüyoruz.

Yine tarihin, günümüzün yaşamımızın bize ispat ettiği ikinci bir gerçekse, **gerçek Barış ve Demokrasinin ancak proleter enternasyonalizm ile müm-**

kün olacağıdır. Her türden ulusal, etnik, cinsel farklılığın çatışmaya değil dünya halklarının zenginliğine dönüşebileceği tek yer proleter enternasyonalizmin topraklarıdır. Ancak bu topraklarda barışa gerek kalmaksızın halkların kardeşliği ve özgürlüğü elde edilebilir. Bunun en başat gereği ise kendi ülkelerindeki emperyalist haydutlara ve her türden uzantılarına karşı mücadele etmek, ayağa kalkmaktır.

İşçi sınıfının yine büyük bedellerle bizlere bıraktıkları o tarihi gün 1 Mayıs yaklaşırken bugünü proleter enternasyonalizmin coşkusıyla analım. Tam da emperyalist haydutların küreselleşme balonunun söndüğü asıl küreselleşen şeyin halkların sömürü ve eziyetinin olduğu ve bu yüzden de ezilen, yoksullaşan bizlerin daha güçlü ve daha ortak bir zeminde mücadele hattı örmemiz gerektiği günümüzde 1 Mayıs daha anlamlı daha coşku dolu bir gündür. Proleter enternasyonal ruhunu kuşanarak emperyalist efendilerden hesap sorma günüdür.

1 Mayıs'ta "başka" bir dünyanın olduğu ve bu dünyanın da azametli halk kitlelerini çetin mücadelesiyle kurulabileceğini daha güçlü haykıralım. Meydanlarda semtlerde, okul ve

fabrikalarda **Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS)** pankartlarıyla, enternasyonal dayanışma ve kardeşlik sloganıyla yerlerimizi alalım. **ILPS'yi** genci, yaşlısı, işçisi, köylüsü, memuru, kadını ve erkeğiyle devrimci-demokratik tüm kurum ve kitle örgütleriyle iç içe, eylem birliği içinde güçlendirerek yürüyelim. **Dünyanın çeşitli ülkelerinde, Nepal'de, Filipinler'de, Hindistan'da, Türkiye'de, Peru'da, Kolombiya'da, Ortadoğu'da halkların yükselen mücadelesine sahip çıkarak, destekleyerek ve bu ülke egemenlerine emperyalistlerce verilen destek ve yardıma karşı çıkarak duyarlılığımızı ortaya kooyalım.**

Ezilen sömürülen hakkı, dili gasp edilen ve emperyalist, faşist egemenlerce "lanetli" ilan edilerek çilekeş bir yaşama hapsedilen halk yığınları ve proletarya sınıfının tarih sahnesinde son sözü söyleyeceği kaçınılmazdır. Bilimseldir. Kesindir. Bunu bugün daha güçlü, daha cüretli haykırarak 1 Mayıs alanlarında saflarımızı tutacağız.

Kahrolsun emperyalizm!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın Halkların Kardeşliği!

ILPS Gençlik Çalışma Komisyonu

Irak'ta işgale ve katliama son!

28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesini ve Irak'ta son süreçte yaşanan çatışmalarda yüzlerce Iraklı'nın katledilmesini protesto etmek için **Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu** bileşenleri **18 Nisan 2004** tarihinde eski TÜYAP önünde bir araya gelerek eylem yaptı.

"**Irak'ta işgale ve katliama son**" pankartının arkasında "**NATO'ya hayır üsler kapatılsın**", "**İstanbul NATO'ya mezar olacak**", "**Katiller Zirvesine izin veremeyeceğiz**", "**İşgale değil direnişe devam**" vb. dövizlerin açıldığı eylemde Taksim'de öldürülen üniversite öğrencisi **Önder Babat**'ın resimleri taşınarak sık sık "**Sömürgeciler yenilecek direnen halklar kazanacak**", "**Önder Babat yoldaş ölümsüzdür**", "**Katil ABD Ortadoğu'dan defol**", "**İşgale değil direnişe destek**" sloganları atıldı.

Demokratik Haklar Platformu, ESP, Devrimci Hareket, D. Duruş, Halkevleri, Halk Kültür Merkezi ve İşçi Mücadelesinin de aralarında olduğu yaklaşık 150 kişilik grup adına basın metnini okuyan **Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Ekber Işık**, emperyalizmin Ortadoğu'ya özgürlük ve demokrasi götürmek gibi bir amacının olmadığını, son süreçte işgale karşı çıkan Irak halkının öldürülmesi ve Felluce ve Necef'te yaşanan katliamlarla çok net görülebileceğini söyledi. Işık "Bu toplantıda masaya yatırılacağı söylenen 'Büyük Ortadoğu Projesi', ülkemizin de içinde bulunduğu coğrafyanın yeniden sömürgeleştirilmesinin, her birimiz için daha fazla açlığın, sefaletin, yoksulluğun ve yıkımın adıdır" diyerek Haziran'da İstanbul'da yapılacak olan toplantıya herkesin karşı çıkması gerektiğini belirtti. (İstanbul)

NATO'YA HAYIR EYLEMİ

DEHAP, EMEP, SDP, TKP ve ÖDP İzmir İl Örgütleri Haziran ayında İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesini protesto etti. Konak Üst Geçidi'nde biraraya gelen yaklaşık 300 kişi, "**Katil ABD Ortadoğu'dan Defol**" yazılı bir pankart açarak, Konak Meydanı'nda bulunan Eski Sümerbank önüne kadar yürüdü. "**ABD askeri olmayacağız**", "**NATO defol**", "**Katil ABD, işbirlikçi MGK**" yazılı dövizler taşıyan kitle, "**Dün Vietnam, bugün Kürdistan, kahrolsun sömürgecilik**", "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "**Katil ABD Ortadoğu'dan defol**" vb. sloganlar attılar.

Siyasi partiler adına ortak açıklama yapan EMEP İzmir İl Başkanı **Cabbar Demirci**, ABD'nin, Irak'ı özgürlük ve demokrasi yalanına dayanarak işgal ettiğini belirterek, "**Saddam'ı devirerek, Irak'ı özgürleştireceği yalanı açığa çıkan emperyalistler, bugün işgale karşı direnen halk güçlerine, en ağır silahlarla saldırmakta, çocuk-geç-yaşlı-kadın ayırmaksızın katliamlara devam etmektedir**" dedi. Irak halkına yönelik saldırıların, ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik planlarının bir uzantısı olduğuna dikkat çeken Demirci, şunları söyledi:

"**ABD, Büyük Ortadoğu Projesi'ni tezgahlayarak ve NATO'yu devreye sokarak, bölge halkları üzerinde hegemonyasını devam ettirmeye çalışmaktadır. NATO zirvesi İstanbul'da düzenlenecek, Türkiye, bu kirli**

oyunun öznesi yapılmak isteniyor" dedi. Konuşmasının sonunda, Irak halkının yalnız olmadığını vurgulayan Demirci, "Irak halkı onurlu direnişinde yalnız bırakılmayacak, emperyalist saldırganlığa karşı Türk, Kürt ve Arap halklarının kardeşliği kazanacaktır" dedi. (İzmir)

ELİ KANLI KATİLLER TÜRKİYE'YE GELİYOR

ABD'nin Irak'ı işgaline ve Haziran'da İstanbul'da yapılacak NATO zirvesine karşı çıkan **Ankara Gençlik Dernekli Öğrenciler** Yüksel Caddesi'nde bir araya geldi. Buradan Sakarya Caddesi'ne yürüyen öğrenciler yürüyüş sırasında "**NATO'ya geçit yok kahrolsun emperyalizm**", "**İstanbul NATO'ya mezar olacak**", "**ABD Ortadoğu'dan defol**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**" şeklinde sloganlar attılar.

Sakarya Caddesi'nde yapılan açıklamada ABD'nin krize girdiği, krize giren ABD firmalarının dönüşümü olmayan silah sanayisini canlı tutmak için, Ortadoğu halkları üzerinde savaş naraları attığı ifade edildi.

2. Dünya Savaşı sonrasında emperyalistlerin "komünizm tehdidine" karşı kurdukları NATO'nun tarihi boyunca dünya halklarına kan, gözyaşı ve ölümden başka hiçbir şey getirmediğine dikkat çekilen açıklamada, "Emperyalistlerin saldırı aygıtı NATO kendisini yeniden gözden geçirmek, yani saldırı planlarını belirleyebilmek için 28 Haziran'da İstanbul'a geliyor. Eli kanlı katiller, Bush'lar Blair'ler İstanbul'u kirletmeye geliyor" denildi.

(Ankara)

KÖLN'DE SOSYAL KISITLAMALARA KARŞI YÜRÜYÜŞ

Sendika, DKÖ ve diğer kuruluşların yaptığı çağrı çerçevesinde 3 Nisan'da Avrupa'nın değişik ülkelerinde sosyal hakların geri alınmasına karşı düzenlenen yürüyüşler, Almanya'nın **Berlin, Stuttgart ve Köln** şehirlerinde 500 binin üstünde bir kitlenin katılımıyla gerçekleştirildi.

Almanya'da Ajanda 2010 reform paketi adı altında hayata geçirilmeye çalışılan, hakların geri alınması saldırısına karşı kitleler, tepkisini sokağa dökerek gösterdiler. ATİF'te Köln şehrinde binlerce insanın yürüdüğü eyleme katıldı ve ATİF imsalı Sosyal haklarımızın gasp edilmesine karşı ayağa kalkalım, zira bu bizim son şansımız başlıklı bildiri geniş şekilde dağıtılarak propaganda yaptı. Ayrıca ILPS'in pankartında taşındığı yürüyüşte Sosyal hakların geri alınmasına hayır, Dayanışma direniştir, her ülkede sosyal hak gasplarına karşı çık, Yaşasın Enternasyonel dayanışma vb. sloganlar atıldı.

ATİF'in sosyal hak gasplarına yönelik hazırladığı bildiri sık sık okunarak yürüyüş, boyunca geniş bir şekilde sesimizi duyurmaya çalıştık. Toplanma alanına gelindiğinde yapılan konuşmalardan sonra bitirildi.

NRW ATİF

Bir süre önce gündeme getirilen ve emekçiler cephesinde önemli bir saldırı olarak görülen Kamu Reformu Yasa Tasarısı ve son süreçteki ekonomik, sosyal ve politik gelişmeler üzerine Türkiye Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan Günaydın ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

“Cebinde parası olan hizmete ulaşabilecektir”

Türkiye dış yardım olmadan borcunu çeviremez bir noktadadır. Ekonomik noktadan tutularak bir anda alaşağı edilebilir bir yapıdadır. AKP'nin bu dönemdeki “uyumlu” çalışmaları, ekonomik düzelleme, çevre ve merkez ülkelerin ekonomiyi bozma faaliyetlerinde bulunmalarını sonucunu doğurmuştur. Ancak farklı gelişmeler farklı sonuçlar da üretebilecektir. Yani yurttaş yaşamında olumluya doğru değişen birşey yoktur.

-Kamu Reformu Yasa Tasarısı hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

-Türkiye’de AKP’nin uygulamaya çalıştığı **Kamu Yönetimi Reformu** aslında küresel düzenin şu anki gereksinimleri ile birebir örtüşen bir reformdur. **Nedir yapılmaya çalışılan?** Sosyal devletin tümüyle tasfiye edilmesi, sosyal devletin şu anda vermekte olduğu hizmetin, özel sektör tarafından ancak ücret mukabilinde verilmesidir. **Bu ne anlama geliyor? Örneğin;** sağlık giderini devlet sizin adınıza çalışan olarak karşılarken sosyal güvenlik şemsiyesi altında iseniz, şimdi özel hastanelerde bu hizmetin karşılanması ve bunun bedelinin kamu tarafından oldukça abartılı faturaların özel sektöre aktarılması anlamına geliyor. Bu mekanizma bir anlamda kamusal kaynakların özel sektöre koşulsuz aktarılması ve doğal olarak da kamunun bu alanları terk etmesi demektir. **Kamu nereye dönüyor, daha doğrusu devlet nereye dönüyor?** Devlet sosyal devlet işlevinden tümüyle sıyrılıyor yeniden eski baskıcı özüne dönüyor. Yani devlet adalet, polis, asker görevinden ibarettir. Bunun Türkiye’de yaratacağı şudur; yurttaş olarak ödediğiniz verginin özel sektöre rant sürecini doğuracaktır, yurttaşın aldığı hizmetin kalitesini son derece olumsuz etkileyecektir. Cebinde parası olanın hizmete ulaşması niteliğine dönüşecektir. Başka bir deyişle yurttaş müşteri ile yer değiştirmektedir. Ama **hepsinden önemlisi kent ve kır yoksulunun bu hizmetlerden asla yararlanamaması anlamına gelir.** Çünkü bazen kamu hizmetlerinin ücretsizliği özelliği vardır ama eğer sosyal devleti tasfiye edip de yerine özel sektörü, sermayeyi koyarsanız cebinizde para yoksa bu hizmeti alamazsınız. **AKP dünyanın birçok ülkesinde yapılan benzerini yapmaktadır. Za-**

ten bu AKP’nin tasarısı değildir. OECD’nin tasarısıdır. Amaç da dünyanın her tarafında piyasayı bütünlüklü ve birleşik bir piyasa haline dönüştürmektir. Yani Endonezya’da, Türkiye’de ve Çin’de bu piyasa düzenini engelleyen yapılar ortadan kaldırılmalıdır ki çok uluslu şirketler tüm dünya içerisinde rahat bir şekilde hareket edebilsinler. Süreç bundan ibarettir. **Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı** da tümüyle bu esasa dayanmaktadır. Tabi bunun içerisinde açılmaya çalışılan farklı yapılar vardır. İl Özel İdareleri, belediyeler bunların hepsi bu sürecin araçlarıdır.

-Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı’ndan söz ederken çoğunlukla Kamu Reformu üzerinde duruyoruz. Ancak bu tasarının içinde oldukça kapsamlı, içeriği hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığımız maddeler de var. Yasa Tasarısı’nı biraz açar mısınız?

-Aslında **Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı** dediğimizde bu Kamu Reformu’ndan ibaret değildir. Bu bir çerçeve yasa olarak topluma sunuluyor. Ama bu yasa tamamlayan bazı yasalar var. Örneğin **İl Özel İdareleri Yasası**, **Büyükşehir Belediyeleri Yasası**, **Yerel Yönetimler Yasası** bu şemsiyenin tamamlayıcı parçaları olacak buna **Kamu Personel Rejimi Yasası** gibi gelecek yasa tasarılarını eklemek gerekiyor. Dolayısıyla **Kamu Yönetimi Temel Kanunu**’nun ortaya koyduğu çerçevenin içi hemen önümüzdeki günlerde Meclis’e getirilerek bu tasarılarla doldurulacak ve böylece çerçeve hukuken boşluk bırakmayacak şekilde doldurulacak. Bu yapıldığı zaman merkezin birçok yetki alanı, finans gücü yerlere devredilmiş olacak. Bu yerel yönetimlerin güçlendirilmesi değil bir yerelleşme projesidir. Küreselleşme, özelleştirme ile beraber Yeni Dünya Düzeni’nin 3. önemli ayağıdır. İl Özel İdarelerine, belediyelere iki aşamada

yetki aktarılıyor. Bunlar da yetkili kurumların kararı ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına, ki bunlar TDBBB ihracatçı birlikleridir. Özel sektöre, alanında uzmanlaşmış sivil toplum kuruluşlarına, hizmet birliklerine işlerini gördürüyorlar. Şimdi İl Özel İdaresi içindeki Valinin rolü sanıldığı kadar tek yönlü değildir. Orada Vali hem İl Özel İdaresi’nin başı olarak oradaki yerel unsurları temsil eder, diğer bir görevi ise kamu ajanıdır. Yani devletin yetki genişliği çerçevesinde andaki gücünü temsil eder. **Şimdi valinin dolayısıyla iki ayrı şapkası vardır. Bunları birbirinden iyi ayırmak lazım.** Kapitalizmin gelişmediği yörelerde Vali birinci gücünü, ikinci gücünün üzerinde kullanır ve merkezi hükümet bütün damarlarıyla alana yerleşir.

Yerel kapitalizmin güçlendiği yerlerde valinin ikinci şapkası her istediğini yapması anlamına gelmez. Orada yerel eşraf, yerel güç odakları Valiyi yönlendirirler, Vali’den istediği kararların çıkmasını sağlarlar, başka bir deyişle Vali’nin her istediği karar çıkma-yabilir.

-Bu yasanın kamu alanında nasıl yansımaları olacak? Halk bundan nasıl etkilenecek?

-Tarım Bakanlığı’nın taşra teşkilatı kaldırılıyor. Yani tasarıya göre merkezi hükümet taşra teşkilatından olan ve olmayan bakanlıklar olmak üzere ikiye ayırıyor. Taşra teşkilatı olan bakanlıklar mevcut taşra teşkilatını bir şekilde devrediyorlar. Tarım Bakanlığı da bunlardan biri. Sadece ulusal ve bölgesel düzeyde faaliyet gösteren, enstitüler hariç tüm Tarım Bakanlığı taşra teşkilatı, bütçesi, ödeneği, personeli ile birlikte devrediliyor. Bu durum kamusal hizmetin etkinliğini, verimliliğini düşürecek. Çünkü kamusal hizmetler genellikle havza bazında yürütülen hizmetlerdir. Dolayısıyla bir bütüncül bakış açısı, planlama gerektirmektedir. Her İl Özel İdaresi’nin ve belediyenin ayrı bir tarım politikası yürütmesi beklenemez. İkincisi hizmetin piyasalaştırılmasının bir sonucu olarak hizmet artık kamu hizmeti olmaktan çıkacak ve özel sektör tarafından sunulan hizmet haline gelecektir. Hizmetin hem pahalılaşması anlamına gelecek hem de ulaşılabilirliğini kısıtlayan iş haline gelecek. Yurttaş açısından süreç oldukça sancılı ve olumsuz yürüten bir süreç haline gelecek. Kamu görevlileri açısından bakarsak durum daha da vahimdir. Türkiye’de memur sayısının fazla olduğu, devletin büyük olduğu yıllardır

söyleniyor. Ve bunun hızla küçültülmesi gerektiği ifade ediliyor. Bir ülkede kamunun büyüklüğünü iki ölçütü baz alarak değerlendirirsiniz. Birincisi; Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH) içinde kamunun payıdır. İkincisi de yurttaş başına düşen kamu görevlisi sayısıdır. Bu iki temel nitelik açısından baktığımızda da devlet küçüktür. Nihayet bunu TESEV bile söylemiştir. Bu devleti küçültmeye çalışıyorlar; özelleştirme uygulamalarından sonra memurları havuza atıyorlar. Havuz doldu taşıyor. Şimdi buna bir çözüm buluyorlar. Buna bulunacak çözüm; onları 657 sayılı yasanın kendileri için tanıdığı garantili statü hukukundan sıyırmak ve onları iş sözleşmesi esasına göre çalışan, performans ölçütüne göre değerlendirilen çalışanlar niteliğine dönüştürmek. Yani kendisi belediyeye görevlendirilen, çalıştığı kurum belediyeye aktarılan bir kamu görevlisi, artık Belediye Başkanının görevlisi haline gelecek. Belediye Başkanı çok doğal olarak, Türkiye’deki yerel ve ulusal siyasi yapıyı değerlendirdiğinizde; o görevliyi siyasi görüşüne göre değerlendirecektir. Yani A belediyesinde A partisini tutanlar olumlu, B partisini tutanlar olumsuz olarak değerlendirilecek. Her yıl performans ölçütü kriterlerine göre değerlendirilecek. Devlet sosyal devletten tümüyle sıyrılacak, üretim alanlarından tümüyle çekilecek. Devletin çekildiği alan içinde şekillenen yeni düzen, farklı insan grupları, sınıflar için farklı sonuçlar doğuracak. Eğer siz TÜSİAD ve TESEV çerçevesi içinde kurgulanan büyük sermaye, çok uluslu şirketlerin taşeronu niteliğindeki İstanbul sermayesinin bir unsuru iseniz bu alan sizin için çok verimli bir alan niteliğine dönüşecektir. Örneğin; bugün belediyelerin düşük ücretlerle sağladığı su hizmetlerini, siz özel sektör olarak yüksek fiyatlarla sağlayacaksınız. Dolayısıyla size bir rant doğacak. Yaşam alanlarının tümünde benzer etkiler olacak. Sorun, Türkiye’nin emek kesiminin bundan nasıl etkileneceğidir. Emek kesimi bundan son derece olumsuz etkilenecek. Artan fatura, düşen hizmet kalitesi ve etkinliği, giderek sömürgeleşen bir emek yapısı. Türkiye’yi yakın gelecekte bekleyen bunlardır.

-Yasanın bu süreçte gündeme getirilmesinin nedeni nedir?

-Türkiye’de her kesim yasanın kendisine açacağı bir takım alanlardan medet umuyor. Bu çok açık. Emegi sıfırlayacak ve sömürgeleştirecek bir yasa tasarısıdır.

Ama bölgeselleşme istekleri olanlar bu yasadan medet ummaktadırlar. Başörtüsü sorunu olanlar bu yasadan medet ummaktadırlar. Bu bileşim eskiden geçirilemeyecek yasayı şimdi geçirilebilecek bir siyasi yapı doğurmuştur. Ortadoğu'da şekillenen bir düzen Türkiye'de şu anda siyasi islamın kurgulanışı buna uygun bir çerçeve yaratmıştır.

-Yasaya karşı gelişen, örülen muhalefeti nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Emek Platformu bu yasaya karşı süreci örgütlemeye çalışıyor. En son 6 Mart mitingi umut vericiydi. Ama bunun çok daha etkin olması lazım. Yol-İş'in bugün gösterdiği duyarlılığı, Türk-İş içindeki diğer sendikaların neden yeterince gösteremediği bir temel soru olarak ortada olmalıdır. Yol-İş **Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün** kapatılması yüzünden 30 bin insanı alana dökebilmiştir. Ama adları doğrudan sayılmayan diğer bakanlıklarda ve müdürlüklerde örgütlü bulunan sendikalar aynı duyarlılığı göstermemişlerdir. Çünkü adlarını yarın kapatılacağı olarak tasarıda görmemişlerdir. **Bunun yarını, öbür günü yoktur. Herkesin başına gelecek aynıdır. Birbirimizden farklı çözümler, birbirimizden farklı kurtuluşlar yoktur. Hep beraber öleceğiz, hep beraber kurtulacağız. Süreç böyle bir süreçtir.** Dolayısıyla bu çabaların şimdi olduğundan daha fazla yüksek olması lazım. Alanlara sığmamalı emek kitleleri, sadece alanlarda konuşmakla kalmamalı, siyasi yapıya da el koymalı, entelektüel yapıya da el koymalı. Bu gücü Türkiye'nin ekonomisini, siyasi yapısını kilitleyerek göstermeli. Bunu durdurmalı, eğer bu durdurulamazsa, AKP'nin seçim sonuçlarını görme isteğindedir. Seçim sonuçlarından sonra şimdi artık bir pürüz kalmamıştır. Bu tasarı hızla yoğunlaşacaktır. Dolayısıyla yaptığımız muhalefeti, çok olumlu sonuçlar aldık diye gösterebileceğimiz bir yerde değiliz. Kişisel kaprislerden hırslardan uzak örgütsel, kurumsal kaygılardan sıyrılmış bir yeniden yapılanan büyüyen Emek Platformu'na gereksinim vardır. Türkiye'de insanlar yasa dışında birçok şeyden bilgi sahibi değililer. İnsanlara bakın size böyle bir yarın hazırlıyor diye diye onlar hakkında kötü birşeyler yapamazsınız. Birşeyler yaparsınız ya hiç söylemezsiniz ya da olduğundan farklı söylersiniz. Muhalefe-

tin de üzerine düşen halkın başına gelecekleri halka olabildiğince net bir şekilde anlatabilmektir. Bu süreç çok başarılı bir şekilde gelişmedi. Bunda hem Meclis içinde bulunan hem meclis dışında bulunan muhalefetin ortak eksik-

da yapması gerekeni yaptı. Bunun için AKP yükseliyor. Enflasyon konusunda istatistiksel bir düşme var ancak yaşama yansıyan birşey yok. **Daha da önemlisi Türkiye'de yatırımın artması canlanması, istihdam oranlarının artması**

mik noktadan tutularak bir anda alaşağı edilebilir bir yapıdadır. AKP'nin bu dönemdeki "uyumlu" çalışmaları, ekonomik düzelme, çevre ve merkez ülkelerin ekonomiyi bozma faaliyetlerinde bulunmaması sonucunu doğurmuştur.

Ancak farklı gelişmeler farklı sonuçlar da üretebilecektir. Yani yurttaş yaşamında olumluya doğru değişen birşey yoktur. **Küresel sürecin en önemli ayaklarından biri bilinç kaydırmasıdır. Kendi yaşamını analiz etme gücünü insanın elinden almasıdır. Medya aracılığıyla duyduğunu içselleştiren bir yurttaş yapısı kurgulamaktır.** Bir gece önce televizyondan izlediklerini kendi düşünceleriymiş gibi farketmeden aktaran birçok insanla dolu Türkiye. Bu fikirleri içselleştiren süreç, medya bombardımanı altında devam ediyor. Ortaya bir siyasi bilinç çıkmadığında seçim dönemlerinde dağıtılan mercimek, nohut sizin için, sizin oyunuzu manipüle edebilir bir önem kazanıyor.

-Önümüzdeki aylarda İstanbul'da NATO Zirvesi yapılacak. Türkiye'nin bu süreçte rolü ne olacak?

-Bu konu benim uzmanlık alanım değil. Herkesin gördüğü birşey var. NATO eski merkezi ve Doğu Avrupa ülkelerini içine alarak genişliyor. Sonuçta kapitalizmin güvenliğini sağlamaya yönelik bir örgüttür. NATO içindeki Amerikan baskınlığı ortadadır. Ve Amerika'da kurgulanan Yeni Dünya Düzenini uygulama araçlarından bir tanesi de hatta en önemli araçlarından bir tanesi de NATO'dur. **Büyük Ortadoğu Projesi içinde**

Türkiye'ye düşen rol çevrenin politikasını oynamaktır. Merkez ülkelerin güvenliğini, oradaki yapmaya çalıştıklarını etkin bir şekilde yapabilecek, askeri varlık olarak Türkiye'yi manipüle etmeye yöneliktir. Ancak her zaman masa başında kurgulanan düzenlerin yaşama aksettirilemediğini görüyoruz. Irak'ta bugün Amerika'nın düştüğü durum ortadadır. Dolayısıyla bu süreç tüm kesimler için sancılı geçmeye aday bir süreçtir.

likleri mevcuttur. Ama bütün bunlardan çok daha önemlisi 1980 sürecinde siyasetten siyasi yapılardan uzak kalmış ve bir depolitizasyon süreci yaşamış büyük halk kesimlerinin kendi yaşamlarına yönelik önemli alanlarda bile duyarsız kalmasının büyük etkisi vardır.

-AKP seçimlerde aldığı oy oranı ile politikalarını daha rahat uygulama fırsatı bulmuş oldu mu?

-Bu bir yerel seçimdir. Yerel seçim sonuçlarını analiz ederken ihtiyatlı davranmak gerekir. **Ayrıca demokrasi denilen şey sahip olduğumuz oy miktarı ile ölçülen bir şey değildir. Sahip olunan oy oranı da ülkenin kaderini tek başına yönlendirecek bir oy oranı değildir.** Yaşayacağız ve göreceğiz. AKP Türkiye'de sol partilerin varoşlar-

gibi bir durum söz konusu değildir. Bunlar gerçek ekonomik göstergelerdir. 3'er aylık dönemler içerisinde yatırım ne olmuş, istihdam ne olmuş bunların hepsinde negatif gelişmeler var, olumlu bir durum yok. Dolayısıyla Türkiye'nin ekonomisi hala kırıkandır, hala vergilerin son derece önemli bir oranı iç ve dış borç faizlerine gitmektedir. Hala Türkiye dış yardım olmadan borcunu çeviremez bir noktadadır. Ekono-

Devlet sosyal devletten tümüyle sıyrılacak, üretim alanlarından tümüyle çekilecek. Baskıcı özüne geri dönecek. Devletin çekildiği alan içinde şekillenen yeni düzen, farklı insan grupları, sınıflar için farklı sonuçlar doğuracak. Eğer siz TÜSİAD ve TESEV çerçevesi içinde kurgulanan büyük sermaye, çok uluslu şirketlerin taşeronu niteliğindeki İstanbul sermayesinin bir unsuru iseniz bu alan sizin için çok verimli bir alan niteliğine dönüşecektir.

Faşizmin devrimci ve komünistlere yönelik saldırısı geçmişte olduğu gibi bugün de sonuçsuz kalacaktır!

KARADENİZ'DE NELER YAŞANIYOR?-3

3. bölüm

Kitleye yönelik manipülasyonları da bırakmayan, Düşük Yoğunluklu Savaş Stratejisi'nde epey bir tecrübe kazanan faşist devletin, kitleyi manipüle etme, gerilla ile bağlarını koparma çalışmalarında bu yıl bir dizi faaliyetleri olmuştur.

Türkiye Kürdistanı'nda sıkça düşük yoğunluklu savaşın uygulamalarını yapan, bu yönlü kurduğu ÇATOM vb. merkezler, mehmetçik kirve teranesi ile yapılan sünnet kampanyaları, öğrencilere askerin verdiği üniversiteye hazırlık kursları ile halkı gerilladan ayırma ve kendisi ile bütünleştirme çabaları yönlü çalışmalara benzer uygulamalar, Karadeniz'de gerillanın faaliyet yürüttüğü alanlarda da yapılmaktadır. Temmuz ayında, Tokat, Çorum, Amasya, Sivas illerini kapsayan; ortak yürütülen ve jandarmanın yönlendirdiği, ilaç kampanyası başlatılmıştır. Toplanan ilaçları "yoksul insanlara" dağıtma kampanyasının duyurusu sürekli Yöre FM radyosundan yapılarak işin başında bizzat jandarma durmuştur.

"Sağlık kampanyası" sonrası, yine bu illerin ortak koordinesi olarak gösterilen her ilçeden başarılı iki yoksul lise öğrencisinin gönüllü subaylar tarafından okutulacağı kampanyası duyuruldu. TC ordusu hayırsever, iyiliksever gösterilmeye çalışıldı. Jandarmanın "iyilikleri" bitmedi. Bu kez de öğrencilere turistik yerleri gezdirme çalışması başladı.

Sonuçta bunlar "jandarma-halk ele" imajı yaratmak içindi. Bunu başardıklarında gerillanın kitle ayağını kesmiş olacaktı. **Hedef gerillaydı.** Bu paralelde TC ordusunun manipülasyonları sürekli devam etti. Gençlere iş bulma vaatleri, kontra örgütlenmeler yaratarak "gerillaya destek veriyor" dedikleri köylere, köylülere saldırma uygulamaları vb. olaylar da yaşandı. Lise öğrencilerine "Terör" eğitimi de veren TC ordusu, Sivas'ta değişik bir yöntemle başvurarak "Terör" eğitiminde en iyi soruyu bilen öğrencilere birincilik için çikolata ödülü verdi. Terörü yapanların "terör" eğitimi ise okun yönünü şaşırarak o bildiğimiz yöntemlerle yine halkı kandırma pratiklerinden biri olarak yaşanıyordu. Halk için sava-

şan gerilla "terörist"(!), halka zulüm eden TC Ordusu ise "iyiliksever"di(!)

Bölgeye burjuva kalemler de getirilmiş; Ordu, Giresun, Tokat, Trabzon illerinde güya halkın sorunlarını dinleyerek onlara yardımcı olunduğu imajı verilmeye çalışılmıştır.

Çeşitli kesimlerle görüşerek yazılar yazan burjuva yazarlardan **Milliyet** gazetesi yazarı **Mustafa Bakacak**'ın Tokat'la ilgili yazısında yazdığı konu, devletin Tokat'taki yığınağına bir örnek olması açısından bir örnektir.

Yazar şöyle yazıyor:

"Gaziosmanpaşa Bulvarı üzerindeki Cumhuriyet Meydanında kurulan Milliyet Tır'ının çevresinde kısa sürede kalabalık halk toplandı. Halk sorunlarını sıralarken, sık sık hangi yazarların geldiğini soran ve isimleri tek tek not alan kişiler dikkatimizi çekti. Her seferinde farklı iki kişi gelerek 'hangi yazarlar var' diye sorup, not aldıktan sonra kenara çekilip bekliyordu. Biz de kalabalık arasında ne kadar sivil polis olduğunu tahmin etmeye çalıştık. Sonunda, 'her beş kişiden biri polis' dedim. Ancak hemen

Bölgeye burjuva kalemler de getirilmiş; Ordu, Giresun, Tokat, Trabzon illerinde güya halkın sorunlarını dinleyerek onlara yardımcı olunduğu imajı verilmeye çalışılmıştır. Çeşitli kesimlerle görüşerek yazılar yazan burjuva yazarlardan **Milliyet** gazetesi yazarı **Mustafa Bakacak**'ın Tokat'la ilgili yazısında yazdığı konu, devletin Tokat'taki yığınağına bir örnek olması açısından bir örnektir.

arkamda durduğunu sonradan fark ettiğim sivil polis usulca yaklaşarak, 'dört kişiden biri polis' diye uyardı. Evet, Tokat'ta halkla buluşmamız sivil polisin yakın takibinde gerçekleşti. Yaptığımız karşı araştırmada, terörle mücadele, istihbarat, güvenlik şubeden polislerin yanı sıra, askeri istihbarat hatta MİT'ten bile görevliler olduğunu öğrendik. Ancak ilerleyen saatlerde sivil polisler de çözüm bulunur umuduyla sorunlarını aktarmaya çalıştılar. 'Terör tazminatı adı altında ödenen 200 milyon lirayı alamadık. Üzerinden iki ay geçti. Şunu yazın, belki öderler' dediler. Şehir merkezinde durumun normal olduğunu, ancak kırsalda terör örgütlerinin varlığını sürdürdüğünü anlattılar."

Tüm bu yaşananlara paralel devletin kitleye yönelik uyguladığı ekonomik saldırılar da hızlanmış. Bu yıl "terör" bahane edilerek (köylülerin kalkınamamalarının nedeninin gerilla "terörü" olduğu söylenerek) yeni projeler ortaya koymuşlardır. Bunlardan biri **Kelkit Vadisi Kalkınma Projesi** olmuştur. Proje için 7 ilin valisi, Cumhurbaşkanı ve askeri kurumların da aralarında olduğu bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantı ile mesaj açıktır; yoksullaşmanın adresi "terör". Böyle bir dalavere ile şaşalı bir şekilde tanıtılan bu proje, zorbaların halkı uyutma planından başka bir şey değildi. Start verilmişti. Sürekli kalkınamamanın nedenini "terör" olarak vurgulamaktı. Bu kapsamda **Ekim 2003'te Tokat, Sivas, Giresun, Gümüşhane** vb. illeri kapsayan bu proje kapsamında Tokat'ta **ÇEKUL Vakfı Tokat Kent Senatosu**, Kelkit havzasında tarım ve hayvancılık sorunları kapsamında "**Kelkit Havzası Kalkınma Platformu Bilgilendirme**" toplantısı düzenlendi.

Platformun başkanlığını yapan Tokat Valisi **Ayhan Nasuhbeyoğlu**, toplantıda köylülerin sorunlarını çözmeyen kendileri için onur olduğunu söyledi.

Bu toplantıya Tokat Belediye Başkanı **Nizamettin Aydın**, Sivas Valisi **Hasan Canpolat**, Çekül Vakfı Başkanı **Prof. Dr. Metin Sözen**, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. **Zehra Seyfikli**, AKP Tokat Milletvekilleri, CHP Tokat milletvekili, ilçe belediye başkanları da katıldı. İnsanlara katliamı, yoksulluğu reva görenlerin, insanların sorunlarını "çözmek" "şeref" duymaları nasıl bir şeref acaba? Bu "şeref" halka zulümden başka bir şey değildir.

Önemsedikleri bu projeyi Kasım ayında Sivas'ta yapan egemenler, görüldüğü gibi tüm kurumları ile önemle projenin üzerinde durmaktalar. Proje ile sulama ve enerji amaçlı 5 baraj tamamlayacaklarının propagandasını yapmaktadırlar.

Gerilla-kitle bütünleşmesine engel olmak için sadece bölgede bu proje

yoktur. Bölgede ayrıca "**Bir köy bir ürün**" projesinin de yaygın tanıtımı yapılarak, köylülerin bu projeye destek vermeleri istenmektedir. **Ordu, Giresun, Tokat, Rize** gibi birçok ilde uygulanan bu projenin tanıtımını ise jandarma, Tarım İl Müdürü, Vali, Kaymakam ile beraber yapan egemenler, gerillanın faaliyet alanında buna daha çok önem vermişlerdir. Bir taraftan Türkiye tarımının önemli ürünleri olan fındık ve şeker pancarına alternatif geliştiren bu ürün projelerinin sözde verimliliği anlatılarak projeye teşvik için destekleme yardımları da yapılmaktadır. Fındığın alternatifini kivi teşvik edilirken, Tokat'ta ise seçilen pilot köylere göre ürün belirlenmiştir.

Yine bu politikaların bir parçası olarak valiliklerin düzenlemiş olduğu "**bir köy, bir ürün projesi**" tarzıyla köylerde, vişne, kiraz, sarımsak, mısır

Yine bu politikaların bir parçası olarak valiliklerin düzenlemiş olduğu "bir köy, bir ürün projesi" tarzıyla köylerde, vişne, kiraz, sarımsak, mısır vb. ürünler ettirdiler. Burada da devlet bir taraftan köylülerin kendi ürettikleri ürünleri denetim altına alırken, diğer taraftan bu kurumlarını kitleleri kazanmak için bir araç haline dönüştürmekte. Örneğin Tokat Turhal Satırova köyünde karpuz, Tokat merkez Kızılöz köyünde vişne, Taşlık köyünde sarımsak, başka bir köyde havuç "Bir köy bir ürün" projesi kapsamında ele alınmıştır. Bu proje kapsamında ürün sonunda şenlik yaptırmayı da unutmamışlardır.

vb. ürünler ettirdiler. Burada da devlet bir taraftan köylülerin kendi ürettikleri ürünleri denetim altına alırken, diğer taraftan bu kurumlarını kitleleri kazanmak için bir araç haline dönüştürmekte.

Örneğin **Tokat Turhal Satırova** köyünde karpuz, **Tokat merkez Kızılöz köyünde vişne, Taşlık köyünde sarımsak, başka bir köyde havuç "Bir köy bir ürün"** projesi kapsamında ele alınmıştır. Bu proje kapsamında ürün sonunda şenlik yaptırmayı da unutmamışlardır.

Bu şenliklerden bir tanesi de **9-10 Ağustos** tarihlerinde **Tokat Gaziosmanpaşa Stadyumunda KAZOVA 1. Altın Domates Şenliği** olmuştur. Mahsul sonlarında yapılan şenliklere Vali Ayhan Nasuhbeyoğlu, Tarım İl Müdürü Yaşar Kavak ve jandarmadan yetkililer katılarak hiçbir festivali kaçırmamışlardır. Tümüne katılan vali ve diğer yetkililer hep kalkınmadan, önerdikleri ürün sayesinde köylünün gelişeceğinden, ekonomik olarak rahatlayacaklarından söz edilmiştir. Özellikle "babacan" pozlarda olan Vali Ayhan Nasuhbeyoğlu tüm şenlik, festivallerde (bu festival ve şenlikler bilinçli yaygınlaştırılmıştır) konuşulmuştur. Köylülere, iyiliksever vali, efendi vali imajı verilmeye çalışıl-

maktadır.

Bu proje kapsamında **Giresun** iline baktığımızda da devlet burayı da önemsememiş, **Espiye** ilçesi bir köy bir ürün projesi kapsamında pilot bölge seçilmiştir.

Bölgede festivaller, devletin üzerinde önemle durduğu bir pozisyonunda yapılmaktadır. Her festival, şenlik, açılış konuşmasında esas vurguları hep "terör" olmuştur. Asıl terörü uygulayanların böyle bir çalışma yapması da manipülasyondan başka bir şey değildir.

Yeni yıla ise gerillanın kitleyle bağının engellenmesi, köylülerin hoşnutsuzluklarının törpülenmesi amaçlı çalışmalar **Tokat'ta Akbelen (Bizeri)** beldesinde yapılan 'tarla günün'de elma fidanı dikimi yapılırken yine valisi, emniyet müdürü, tarım il müdürü, jandarmasının da katılımı ile devam etti.

"Artık Türk çiftçisi bu projenin hayata geçirilmesiyle ayağa kalkacak... İşbirliği ve koordinasyonla aşamayacağımız hiçbir şey yok."

İşin bilincinde olanlar için valinin sözlerinin ne amaçla söylendiği açık ortadadır. Türk çiftçisi bu proje ile ayağa kalkacakmış! Bizce duruma baktığımızda; tarımı tasfiye uğraşlarında, kotalar, destekleme alımlarının kaldırılması, yüksek girdi fiyatları ile iyice yoksullaştırılan köylülüğün; bu proje ile mi ayağa kalkacak, yoksa devletin sömürüsü karşısında dayanmayıp da hakkını aramak için yalanlarınızı gördüğünde: "Yeter artık"(!) dediğinde mi ayağa kalkacak?

Onlar halkın neden ayağa kalkacağını iyi bildiklerinden bu yalanları söylüyor, göz boyamayı amaçlayan politikaları hayata geçirme projeleri gerçekleştiriyorlar mı?

Bölgede köylüye yönelik asıl yapmak istediklerini gizlemek, emperyalistlerin tarım politikalarını uygulamak için daha birçok projeler var.

Alternatif ürün kapsamında hayvanlara yem olarak kullanılmak için (yonca, korunga, fiğ vb.) yem bitkileri de teşvik edilmektedir. Özellikle bu Tokat'ta olduğu gibi, Ordu'da da yaygınlaştırılmıştır. Ordu ve köylerinde silaj yaygınlaştırılmıştır. Köylerde silajın artırılması için teşvik amaçlı silaj makinesi ücretsiz olarak köylülerin hizmetine sunuluyor. Silajla yem maliyetini daha ucuza mal ettiğini belirten devlet, bölgede bunu da yaygınlaştırmaya çalışıyor. Fındık, şeker pancarı ekme, şunları ek propaganda ile köylüler etkilenmeye çalışılıyor.

Sonuç olarak baktığımızda, devletin bölgede ideolojik-psikolojik-ekonomik saldırıları hala devam ediyor.

Devlet ideolojik aygıtlarını yoğunlaştırarak bölgede uygularken, nasıl olsa halk cahildir, bir iki şey söyler hallederiz mantığıyla sürekli halkı yönlendirmeye çalışmaktadır. **Bu paralelde IMF'nin köylüye yönelik politikaları "terör" bahaneli kalkındırma projeleri halka umut olarak yutturulmaya çalışılmaya devam edilecektir.** 2004 yılında da devletin saldırıları sürüyor-sürecektir.

Devletin gerilla halktır korkusu olduğu için de gerillayı engellemeyen çabalarını yine gösterecektir. Ancak şu da unutulmamalı ki halka zulüm uygulayanlar, kan akıtanlar, bir gün hesap vermektan kurtulamayacaktır.

HALK SAVAŞI'nda ısrarını sürdüren, sınıf mücadelesindeki net duruşunu gösteren Proletarya Partisi ve önderliğinde savaştan halk ordusu devletin tüm ablukalarına rağmen savaşımını sürdürecektir. **BİTTİ**

İlk etapta istihdam alanı sağlanacağı açıklanan projenin tanıtımında "Babacan" vali şu sözleri söylüyordu;

Gerilla anlatımları... Gerilla anlatımları... Gerilla anlatımları... Gerilla anlatımları...

Bu yürüyüş zafere kadar devam edecek

Ve ilk grup ayrılmak için son hazırlıklarını yapıyor. Eskiye ayakkabılar, üst üste yamalar yapılmış pantolonlar, parkalar yenileriyle değiştiriliyor. Komutan, işeci, eğitimci hepsi sağa sola koşuyorlar. Faaliyette ihtiyacımız olan hiçbir şey unutulmuş istemiyoruz. Ancak isteğimiz bu olsa da faaliyet alanına gittiğimiz zaman unutulmuş bir şeyler mutlaka çıkar.

Hazırlıklar tamamlandı. Yürüyüşümüz gece de devam edeceğinden birkaç saat uyumamız için izin veriliyor. Ama gelin görün ki kimsenin gözünü uyku tutmuyor. Yarım saat uzanmış vaziyette etrafı seyreden, kalkıp yoldaşlarla sohbet başlıyor. Söylenmemiş sözü kalsın istemiyor kimse.

Güneş başka diyarları aydınlatmak üzere bizden ağır ağır uzaklaşırken, TIK-KO'cular da hem güneşi uğurlamak, hem de yoldaşlarıyla vedalaşmak üzere ayakta. Kalacak olanlar bir tarafta, gidecek olanlara sırtlarında çantaları, ellerinde silahları ile karşı tarafta tek sıra dizildiler. Ve kucaklaşmalar başlıyor. Yoldaşını içine almak istercesine sımsıkı sarıyor sırası gelen.

Hüzünlü bakışlar, artık engel olunmak istenmeyen gözyaşları, tebessümler, son ana sıkıştırılan temenniler, beklentiler hepsi birbirine karışıyor.

Tuhaf bir duygu içerisindeyim. Şu an hem saatlerce sürsün hem de biran önce bitsin istiyorum. Yoldaşların gözlerinde de az çok benzer duygular okunuyor.

"Öncü nerede, öncü" diye soruyor yoldaşlardan biri. Kalabalığın dışından bir silah yükseliyor yukarıya ve "buradayım, ben hazırım" diyor Süheyla. Öncünün arkasında herkes yerini aldıktan sonra tüm silahlar yukarı kaldırılıyor ve "görüşmek üzere yoldaşlar" diyerek koyuluyorlar yola.

İlk bir iki hafta köylere girmeyeceğimiz için grubun iki haftalık yiyeceği çantalarda. Bu yüzden çantalarımız oldukça ağır. Aylardır dar bir alanda sınırlı bir hareketliliğimiz olduğu için vücutlarımız biraz hantal. Buna çantalarımızın ağırlığı da eklenince kısa bir süre sonra mola ihtiyacı duyuyoruz. Çantalara yaslanarak oturmayı ve dinlenirken de sigara içmeyi öyle özlemişiz ki. Sigara içmeyenler de bu seferlik birer sigara yakıyorlar. Yoldaşlardan ayrılmanın hüznü ve başlayan faaliyetin coşkusu sigaralardan çekilen nefeslere yansıyor. Hani tam da Ahmet Arif'in ifade ettiği gibi ilk nefeste yarılıyoruz sigaraları. Muhabbet hemen ayrılma anına kilitleniyor. "Cem de ağladı gördünüz mü" diyor yoldaşlardan biri. "Çok duygusalım daha önce hiç fark etmemiştim" diyor bir diğeri. Yoldaşların duygu dünyalarının bu derece deşifre

olması, duyguların bu kadar yalın açığa çıkması aslında herkesin hoşuna gidiyor. Zaman zaman hepimiz dertleşme, kendimizi anlatma ya da ağlama ihtiyacı duyarız. Ancak toplumun üzerimizdeki çeşitli etkilerinden kaynaklı bunları yeterince yapamıyoruz. Bazı zamanlar rahat, içimizden geldiği gibi davranamıyoruz. İşte şu anda hepimiz bunu yapmış olmanın hazzını yaşıyoruz. Komutan muhabbetin sonunun gelmeyeceğini anlıyor ve "sigaralar bittiyse kalkıyoruz yoldaşlar" diyor. Çantaları sırtlanıp yola koyuluyoruz.

Uçsuz bucaksız arazide, gece ve gündüz sürekli yürüyoruz. Yeni yoldaşlar, tempo lu yürüyüş-

ş ü n ve ağır çantaların da etkisiyle epeyce zorlanıyorlar. Hakim noktalara, yüksek tepelere vardığımız zaman araziye dürebün atıyoruz. Orman henüz yeşil elbisesini giymediği için çirliçiplak ve güçsüz gözüküyor. Yaprakların açmasını bekliyoruz. Yapraksız orman bizim için dezavantaj düşman için ise avantaj oluşturuyor. Sonbaharda ve ilkbaharın günlerinde yoğun operasyon yapıyor. Bu nedenle şimdilik temkinli hareket etme ve yaprakların açmasını beklemekten başka bir şey yapamıyoruz. Bu günleri eğitimlerimizi yaparak değerlendiriyoruz. Eğitimlerde kitlenin durumu, düşmanın durumu, karşılaşacağımız tabloya ilişkin değerlendirmeler, yorumlar yapılıyor. Barınak sürecinde tüm bunları yoğun

bir şekilde yapmış ve öncekilerden farklı pek çok sonuçlar çıkartmıştık. Amaç hem bunları taze tutmak ve hem de yoldaşların düşüncelerini öğrenerek onlara yön vermeye, hazırlamaya çalışmaktı.

Bu sene son yıllardaki faaliyetimize oranla daha yoğun bir kitle faaliyetine başladık. Bu sene bu tarzda, hatta daha da yoğunlaştırarak faaliyete devam edebileceğimizi düşman da biliyordu elbette. İşte tüm bunlardan kaynaklı düşmanın bu yıl çok daha yoğun saldıracağını, imhaya yöneleceğini kestirmek o kadar da zor olmadı.

Ve önceden belirlediğimiz üzere grubumuz çok daha küçük gruplara bölünecektik.

helikopterin sesi geride kalan yoldaşların bulunduğu taraftan geliyordu.

Ama hayır, kimse kabullenmek istemiyordu "Bizimkiler değildir, çoktan orayı terk etmişlerdir" diyordu yoldaşlar ağız birliği etmişçesine. Ama o uğursuz ses gelmeye devam ediyordu. Telsizden de yoldaşların olduğu yere doğru bir yönlendirme olduğunu öğrendik. Bu telsizden aldığımız tek bilgi oldu. Ve ondan sonra da düşman telsizi hiç kullanmadı. Sürekli telsizi dinlediğimiz ve ona uygun hareket tarzımızı değiştirdiğimiz bilgisi düşmanda vardı. Bu nedenle operasyonlarda telsizi hemen hemen hiç kullanmadı.

Şu anda yapabileceğimiz bir şey yok. Yatıyoruz. Ertesi gün haberlere yansıyan bir şey olmuyor. Hiçbir bilgi alamadan çantalarımıza yoldaşlar için duyduğumuz kaygıyı da doldurarak devam ediyoruz. Artık yükümüz biraz daha ağır.

Ayrılışımızın üzerinden zaman geçiyor.

Zaman ilerledikçe yapraklar açmaya başlıyor. Karadeniz ormanı alışkın olduğumuz görüntüsüne kavuşuyor yavaş yavaş. Artık eğitimlerimiz bitti. Ormanda rahat hareket edebileceğimiz kadar yapraklar da açtı. Düşmana, çevreye ilişkin genel bilgileri daha önce almıştık. Ve şimdi ayrılan grup da bölünerek ilk kitle faaliyetine başlayacak. Yeni yoldaşlar ağırlıklı olarak bizden ayrılan gruptalar. Benim de içinde yer aldığım grup konaklama yerinden ilk ayrılacak grup. Hazırlıklarımızı yapıyoruz. Birkaç gün sonra buluşmak üzere vedalaşıyoruz...

Yorgun ve uykusuz geçirdiğimiz gecenin ardından kahvaltı için hazırlıklara başlıyoruz. Gün aydınlanmaya, orman da hareketlenmeye başladı. Ama o da ne? Sabahın bu saatinde yine o ses, helikopter sesi. Bu saatte çalışan helikopter bir çatışmanın habercisidir. Ses bizden ayrılan grubun faaliyet yürüttüğü taraftan geliyor. Hepimiz gözlerimizi kaçırıyoruz birbirimizden. Kimse yaşanan durumun adını koymak istemiyor. "Hayır" diyoruz yine "bizimkiler değildir"... Komutan hemen dürebünü alarak bir ağaca çıkıyor. Bizler de gözlerimizi Almus'un karşı kıyısına dikmiş gelişmeleri takip etmeye çalışıyoruz. Ve evet aynı yöne seyreden bir konvoy, onlarca araçtan oluşuyor. Bir çatışma olduğundan artık eminiz, ama "bizimkiler mi, değil mi" sorusu beyinlerimizi kemiriyor. Bir süre gözetledikten sonra hızlıca kahvaltımızı yaparak karşı tarafı daha iyi gözetleyebileceğimiz daha yüksek bir yere çıkıyoruz. Gün boyu gözetliyoruz. Helikopter de akşama kadar çalışıyor. Köye girmek için hazırlıkları tamamladıktan sonra akşam yemeğimizi yerken radyoyu da açıyoruz.

Ve hepimizi olduğumuz yere çivileyen haber geçiyor radyodan; **“Tokat’ın Almus ilçesine bağlı ... mevkii kırsalında teröristlerle...”**

Grubumuzun öncüsü, sağlıkçısı can yoldaşımız **Süheyla**’ydı şehit düşen. Kulaklarımıza inanmak istemiyorduk. Donmuş bir vaziyette birbirimizin yüzüne bakıyorduk yalnızca. Hemen toparlanarak gerisin geri geldiğimiz tarafa doğru yola koyuluyoruz. Ben artçıyım, yani grubun en arkasında yürüyorum. Fakat adımlarım öylesine ağırlaşmış ki bir türlü gruba yetişemiyorum. Süheyla’nın yüzlerce görüntüsü geliyor gözlerimin önüne. Bir yoldaşa iğne yaparken, biriyle tartışırken, ipe tırmanmaya çalışırken, çantasını sırtlamış konaklama yerinden ayrılırken... gülümsüyor bize. Ve onunla omuz omuza çatışıyoruz. Yan tarafıma bakıyorum silahı elinde o da benim gözlerime bakıyor. Ben ondan, o ise benden güç alıyor ve basıyoruz tetiğe. Çevremize bakıyoruz kimse yok diğer yoldaşlar çekilmişler. Biz de hızlıca çekiliyoruz ve buluşma anı. Yoldaşlar bizi gördüklerinde gözleri faltaşı gibi açılıyor, sınıksız kucaklıyorlar bizi. Şimdi o anı tekrar yaşamak onu sınıksız kucaklamak istiyorum. Bunun artık mümkün olmadığı fikri içimi acıtıyor. Gözyaşlarıma engel olmuyorum. Her ölüm karşısında olduğu gibi kendimi çaresiz hissediyorum. Bu çaresizlik sadece gidenin fiziksel yokluğunun yarattığı bir çaresizlik. Ama onlar düşünceleri, idealleri ile her an yanımızda, bizimle birlikteler.

Biliyorum, ölümün uygun zamanı yoktur, her ölüm erkendir, zamansızdır. Ama bazı ölümler vardır ki bu erkenlik, zamansızlık çok daha yoğun hissedilir. İşte Süheyla’nın şehit düşüşü tam böyle erken ve zamansız bir ölümdü...

O, toplumun kadına biçtiği rolün etkileriyle gelmişti buraya, diğer kadın yoldaşları gibi. Bunlar kendisine gösterildiğinde ise bunları değiştirmenin, bu etkilerden kurtulmanın yoğun çabasına girdi ve bu çabayı hiç bırakmadı. **“Alışkanlıkların ölü yükü ağırdır”** diyor Lenin. Bu yükün altında sendelediği, düştüğü, kendisini güçsüz hissettiği an-

lar oldu. Ama kendisiyle ve çevresiyle mücadeleyi hiç bırakmadı. Yıllardır içine girdiği çabanın birikimi, son süreçte yapılan 7. Konferans ve onun bir sonucu olarak yapılan barınak eğitim çalışmalarının yarattığı politik ortamdan en fazla etkilenenlerden biriydi. Susamışçasına okuyor, okuduklarını tartışıyor ve teorik olarak ortaya konulanları pratikte uygulamak için sabırsızlanıyordu. Yoldaşların çoğu için geçerliydi sabırsızlık. Ancak özellikle kadın yoldaşlarda daha çarpıcı ve derin kökleri olan kendine güvensizliğin, mücadelede yaşamda özne olma bilincindeki yetersizliğin farkına varış ve bir an önce bunu giderme isteği onda çok daha çarpıcı yansıyor. Tüm bunların etkisiyle faaliyete heyecanla, coşkuyla başladı. Üzerinde yükselebileceği, nitel sıçramalar yapabileceği noktaları yakalamaya başlamıştı; bu nedenle şehit düşüşü çok erken ve zamansızdı diyorum.

Onunla ilgili kafamdan geçen tüm bu düşünceler beni altüst etmişti. Kabullenmek istemiyordum. Bir yandan bunları düşünürken, öte yandan da diğer yoldaşlara ne olduğu düşüncesi beynimizi kemiriyordu **“Acaba yaralı var mıydı? Diğer yoldaşlar çekilebilmiş miydi? Şu anda neredeler?”**... Herkesin aklında onlarca soruyla, ay ışığının gün gibi aydınlattığı patikalarda, orman içlerinde yürüyoruz.

Yıllardır bu alanda faaliyet yürütüyoruz. Süheyla ilk değil, daha önce onlarca yoldaşımızı şehit verdik bu dava uğruna. Gerilla koşullarını bilmeyenlerin tasavvur edemeyeceği fedakarlıklar gösterildi, zorluklara katlandı. Aslında özgürlük mücadelesi yürütenlerin her alanda, her ülkede benzer koşullarda, benzer tavırlar sergilediklerini kendi deneyimlerimiz ve diğer ülkelerin deneyimlerinden okuduğumuz romanlardan biliyoruz. Ama bunun içerisinde de her alanın kendine özgü koşulları olduğunu gözardı etmemek gerekir. Gerilla alanı da bu anlamıyla diğer alanlardan biraz daha farklı, çelişkilerin daha keskin yaşandığı bir alan. Burada çözülmesi gereken ilk sorun fiziksel olarak varlık-yokluk sorunu-

dur. Yani faaliyet yürütmeniz için öncelikle yaşamınız gerekiyor... **Ölümü ta baştan göze alarak yaşamınız...**

Devrimciler kolay yetişmiyor. Hele de belli bir yeterliliğe ulaşmaları uzun yıllar alıyor. Bu nitelikte insanların yitirilmesi de belli bir boşluk yaratıyor doğal olarak...

Yoldaşları bulmak üzere yolumuza devam ediyoruz. Ormanda attığımız her adımda günlerce süren yoğun düşman operasyonunun izleri var. Yollarda, patikalarda, orman içlerine kadar birçok yerde düşmanın yediklerinden geriye kalan çöplerle karşılaşılıyor. Buraları çok yeni terk ettikleri anlaşılıyor. Binlerce güçle belki birgün belki de bir saat önce buralarda, bizi, yoldaşlarımızı arıyorlardı. Ve bir saat sonra onların bıraktıkları artıklara basarak biz geçiyoruz aynı noktadan. İşte gerillanın farkı, gerillanın gücü. Gizlilik, manevra, hızlılık, düşmanın hiç beklemediği yerde ve zamanda hareket etme. Gerillanın bu avantajı, helikopterleri, konvoyları, zırhlı araçları eşliğinde binlerce gücüyle çekirge sürüsü gibi ormana üşüşen düşmanın hevesini bir kez daha kursağında bıraktı. Evet bir kayıp vermiştik ama karşılıklı iki gücün savaştığı bir yerde bu kaçınılmazdır da. Çünkü aynı mekan içinde birbirini yok etmeye çalışan iki güç hareket halindedir. Ama başarıya ulaşmak, daha az kayıp vermek için kendimizi ve düşmanı iyi tanımak ve ilkeli hareket etmek zorundayız. Bunun içinde yenilgiler, kayıplar olsa bile durumu tersine çevirmek yine bizim elimizdedir.

Bu arada epeyce yorulduk. Kısa bir mola vermek üzere uygun bir yer bulup oturuyoruz. Radyocu yoldaş komutandan izin alarak radyoyu açıyor. Ama haber saati olmadığı için kanalları üstünkörü tarıyor. Ve radyonun sesini iyice kısıttıktan sonra kulağına dayayarak dinlemeye başlıyor. Bir ara gözüm ona takılıyor. Yüzündeki kanın çekildiğini, gözlerinin sabitlendiğini görüyorum. **“Ne oldu”** demeye kalmadan **“Giresun”** diyor boğuk bir sesle. Bölge illerinin adları geçtiğinde dikkat kesilir gerilla. Giresun’u duyar duymaz tüm gözler ona çev-

riliyor. Radyocu **“Giresun... Çatışma... Üç şehit...”** diyor kesik cümlelerle. Başka bilgi yok. Örgüt ismi, şehit düşenlerin isimleri... Yok, yok, yok... Buz gibi birkaç sözcükten başka hiçbir şey yok. **“Acaba bizimkiler mi?”** sorusu bir kez daha gelip yerleşiyor beyinlerimize. Ama üzerine fazla konuşmaktan çekiniyoruz. Sanki yorumlar yapıp sorular sorulduca bizimkiler olma olasılığı yükselecekmiş hissine kapılıyoruz... Çok sonraları Giresun’daki çatışmada **Bülent Ertürk** ve **Murat Arıcak** yoldaşlarımızın şehit düştüğünü öğreniyoruz...

Herhangi bir olumsuzlukta buluşabilmek için önceden belirlemiş olduğumuz posta kutusuna vardığımızda hepimizde hem heyecan ve hem de kaygı doruğa çıkıyor. Yoldaşlardan biri notun bırakılması gereken yere elini daldırıyor ve notu çıkararak hızla okumaya başlıyor. Yüzlerdeki endişeli ifade yerini umduğunu bulmuş bir yüz ifadesine bırakıyor. Yoldaşların hepsinin iyi olduğunu ve bizimle buluşmak üzere yola koyulduklarını öğreniyoruz. Buluşma yeri ve tarihinin yazılı olduğu not elimizde. Hepimiz rahatlamış bir şekilde çantalarımıza yaslanıyor ve birer sigara yakıyoruz. Gerillanın sevincinde de, kederinde de yaptığı gibi derin nefesler çekiyoruz sigaralarımızdan. Akıllara hemen şimdi ne yapacağımız sorusu gelip yerleşiyor. Aslında cevap açık; faaliyetimize, kitle faaliyetimize kaldığımız yerden devam edeceğiz, hem de daha bir sarılarak. Şimdi Süheyla’nın omuzlayacağı yük de bizim omuzlarımıza bindi. Ayrıca düşmanın nasıl yöneleceği de bir anlamda somutlaşmış oldu kafalarımızda. Daha dikkatli olmamız, bazı taktiklerimizi değiştirmemiz gerekiyor.

Bu yürüyüş zafere kadar devam edecek. Silah elde tereddütsüzce toprağa düşenlerimiz olduğu, olacağı gibi bu ağır yükü kaldıramayarak safları terk edenler de olacak. Biz bunların bilinciyle çıktık bu yola ve düşenlerimizin silahlarını, görevlerini, ideallerini omuzlayarak, yüklenerek yolumuza devam ediyoruz. O mutlu günde, zafer meydanlarında buluşmak üzere yürüyoruz, yürüyeceğiz...

Eleştiri-özeleştiriye etkili bir silaha dönüştürelim!

Eleştiri-özeleştiri, proletaryanın ideolojisi Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi tarafından en sistematik hale getirilen ve değişimin en alttan en üste kadar kaçınılmaz bir aracı olarak ele alınmıştır. Eleştiri-özeleştiri, diyalektik materyalist bir anlayışla proletaryanın elinde bir silah haline gelmiştir. Değişimi en çok isteyen ve bu değişimden korkmayan tek sınıf **proletaryadır**. Çünkü kendini ortadan kaldırma perspektifine sahip, insanlığın büyük kurtuluşu için kendi varlığını yok etmeye muktedir tek sınıftır proletarya. Bu noktada kendi varlığını ortadan kaldırmanın tek yolu olarak kendinden daha gerici olan zıddını yani burjuvaziyi, savaşımında başat düşman olarak algılar. Eleştiri ve özeleştirisini de bu sınıfın ve ondan önceki bütün ezen sınıfların oluşturmuş olduğu kültürün, dejenerasyonun yansımalarına karşı sistematik mücadelesi şeklinde algılanmalıdır. Bu anlamda eleştiri-özeleştiri silahını en ileri noktaya taşıyan ve sistemleştiren büyük usta Mao'dur. Özellikle sınıf mücadeleleri tarihinin sentezi doğrultusunda ve nihayet Büyük Proleter Kültür Devrimi'de proletaryanın bu silahını eşsiz bir şekilde ele almış ve uygulamıştır. Yine çelişkilerin çözümleri noktasındaki izlediği yol ve yöntemler eleştiri özeleştiri noktasındaki algılayışı oldukça ileri bir noktaya taşımıştır.

Bu temelde bizlerin bugün bu silahı algılayışımızdan uygulayışımıza kadar bir dizi sorunla karşı karşıya olduğumuz ortaya çıkmaktadır. Eleştiri özeleştiri çeşitli kesimlerin bilinç düzeylerine göre sınıflandırılmalıdır. Bu sınıflandırma tıpkı toplumun çeşitli kesimleri arasındaki çelişkileri ele alışımız gibi olmalıdır. 1- Kitlelerle parti arasındaki eleştiri-özeleştiri yöntemi 2- Parti içindeki eleştiri-özeleştiri yöntemi.

1- Kitlelerle örgüt arasındaki eleştiri-özeleştiri yöntemi: Eleştiri ve özeleştiriye bakış açısı en ileri seviyede olan sınıfın proletarya ve somutta onun ideolojisinin temsilcisi olan Komünist Partisi olduğunu ortaya koymuştuk. Bu minvalde, kitlelerin eleştiri özeleştiri anlayışı daha geri ve yetersizlik barındıran ve esasta sistemleşmemiş bir olgu olarak karşımıza çıkar. Geniş kitlelerin bu noktadaki yetmezlikleri kaçınılmaz olarak KP'ye ve onun bir bütün örgütlülüklerine her konuda olduğu gibi bu konuda da bilinç taşıma ve kavratma misyonunu yüklemektedir. Eğer "**sınıf mücadelesinde kitleler belirleyici bir misyona sahip**" diyorsak bu silah da onların elinde daha etkili bir silaha dönüştürülmelidir. Bu hem egemen zorbalara karşı bir silaha dönüşmeli hem de bizlerin denetlenmesinde etkili bir silaha dönüşmelidir. Özellikle bizlerin denetlenmesi ve bir bütün hatalardan arınması kitlenin bizlere yönelik eleştirisiyle tam anlamıyla yerine gelecektir. Esasen kitlelerin hem öğrencisi hem öğretmeni olma espirisi tam da anlamını burada bulmaktadır.

Yukarıda kabaca ortaya koymaya çalıştığımız genel doğrular temelinde kitlenin eleştirilerini ele alışımız nasıl olmalıdır? Ve bizler nasıl ele almaktayız? **Öncelikle kafalarda şu netleşmelidir; Kitlelerin sonsuz eleştiri hakları vardır. Eleştirile-**

Bizim eleştirilere bakış açımız ve ele alışımız kitlelerin bizim karşımızdaki rahatlığını ve açıklığını belirleyecektir. Sabırla dinleyen ve anlamaya çalışan bir tarz ile sürekli eleştirileri bertaraf etmeye çalışan sürekli savunma pozisyonunda duran bir tarz kitlelerin yaklaşımını etkileyecektir. Bu noktada uygulamamız gereken yöntem kaçınılmaz olarak sabırla dinlemek, anlamaya çalışmak olmalıdır.

rin objektifliği subjektifliği sorununa bakmaksızın bu hakkın var olduğunu kavramak oldukça önemlidir. Bu anlamda kitleleri bu özgürlükle donatmak, bu anlayışı kafalarında berraklaştırmak doğrudan bizimle ilintilidir. Bizim eleştirilere bakış açımız ve ele alışımız kitlelerin bizim karşımızdaki rahatlığını ve açıklığını belirleyecektir. Sabırla dinleyen ve anlamaya çalışan bir tarz ile sürekli eleştirileri bertaraf etmeye çalışan, sürekli savunma pozisyonunda duran bir tarz kitlelerin yaklaşımını etkileyecektir. Bu noktada uygulamamız gereken yöntem kaçınılmaz olarak sabırla dinlemek, anlamaya çalışmak olmalıdır. Özellikle bu tarzı uygulamadaki yanlışlığı ideolojik bir mesele olarak ele almak gerekmektedir. **Burjuvazinin anlayışında eleştirilmek tahammülsüzlükle karşılanır. Hele de özeleştirel yaklaşımdan ısrarla kaçınılır ve küçültücü bir davranış olarak algılanır.** Burjuvazinin bu yaklaşımını doğal olarak bizlere de yansımaktadır. Devrim ile kitleler arasındaki ilişkiyi kavrayamayan, kitleleri küçümseyen bir ideolojik yaklaşım olarak ortaya çıkmaktadır.

Kitlelerin bizlere yönelik eleştirilerini genellikle savunmacı ve koruyucu bir yaklaşımla ele almaktayız. Elbetteki haksız ve yersiz eleştiriye karşı doğruları ortaya koyarak savunmalıyız ve kitleleri bilinçlendirmeliyiz. Ancak sorun bunun ötesinde; çoğu zaman birçok noktada kitleleri mahkum etmeye, yaptığımız hatalarda da, yetmezliklerimizde de savunmaya yönelik yaklaşımlardır. Bu, kitle eleştirilerinin an-

laşılmasına ve onların sorunlarının kavranmasına çoğu zaman engel olmaktadır. Ve bir süre sonra kitlenin bizlere güvensizleşmesine ve uzaklaşmasına neden olmaktadır. Bunun küçük burjuvazinin sinsideolojik hastalıklarının bir yansıması olduğunu görmek oldukça önemlidir. Özellikle "bireycilik" bunda oldukça belirleyicidir. Öncelikle sorunu kendimizi koyduğumuz yerle bağlantılandırmak önemlidir. "**Bedel ödeyenin söz hakkı vardır**" yaklaşımı çoğu zaman yaklaşımımızda çok büyük sakatlıklara neden olmaktadır. Devrimci mücadeleden içinde olmamız ve bunun gerektirdiği bedelleri ödememiz küçük burjuva bir yaklaşımla bizleri "**büyük adamlar**" olduğumuz eğilimine sokmaktadır. Özellikle mücadelenin halk için verildiği yaklaşımı çoğu zaman sinsideolojik bir şekilde kendimiz için de verildiği yaklaşımını karartmaktadır. Eğer bizler halkın bir parçası isek bu noktada mücadele kendi dışımızda birileri için ödenen bedellerle sınırlanmamalı, aynı zamanda kendi geleceğimiz ve kendi kurtuluşumuz içinde verildiği kavranmalıdır. Özellikle geniş kesimlerin duyarsız olduğu dönemler halka güvensizleşme "**bireyselleşme**" bu şekilde ortaya çıkmaktadır. Kendimizi geniş kesimlerin bir parçası olarak algılamaktan çok onlardan bağımsız, onlar için bedel ödeyen bir pozisyona sokmaktayız. Bu yaklaşım kitlelerle diyaloglarımızda onların eleştirilerini ciddiye almadığımızda ortaya çıkmaktadır. Bunun en uçlaşan hali ise "**bu halktan bir şey olmaz**", "**elveda proletarya**" diyerek ör-

gütlü mücadeleden kopmak şeklindedir. Yani eleştiri özeleştiriye algılayışımızdaki sakatlıklar doğrudan kitlelere yönelik ideolojik bakış açımızla ilintilidir.

2- Örgütlülük içindeki eleştiri-özeleştiriye ele alışımız: Örgütlülük içinde eleştiri özeleştiri yöntemini uygulamak komünist kişiliği yaratmada, ideolojik-politik yetmezlikleri gidermede büyük bir silahtır. Her bireyin, her komitenin varolan niteliklerine göre alt kademedan üst kademeye kadar bu silah kesinlikle kullanılmalıdır. Örgütlülüğün var olan mekanizmaları aracılığıyla kendi çalışma alanlarımızdan diğer alanlara kadar uygulanmalıdır. Sağlıklı işleyen bu mekanizma gelişimin vaz geçilmez bir motoru olacaktır.

Eleştiriye ele alışta öncelikle dikkat edilmesi gereken nokta yoldaşlık samimiyetinde olmasıdır. **Eleştiri kişinin zaaf ve hatalarını düzeltmeyi amaçlayan bir nitelik arz etmelidir.** Özellikle eleştiriye getirirken kişinin fikirlerine ve ruhuna dokunmadan sorunun ideolojik kökenine inmek oldukça önemlidir. **Eleştiriye getirirken gözlem oldukça önemlidir ve yine gözlemin sağlıklı olması için gereken zaman ve sabır aynı şekilde karşıdakinin anlayışını ortaya çıkarmada belirleyicidir.** Kişinin fikrini özgürce ifade etmesi için o kişiye özgür bir ortam yaratılmalıdır. Hastalığın açığa çıkması için iyi bir tetkik ve muayane yapılması şarttır. Yine hastanın kendini ifade etmesi gerekmektedir. Bu anlamda eleştirilmekten korkmaması birey için oldukça önemlidir. Fikre ve ruha dokunmamak ise oldukça hassas bir dengede durmaktadır. Bireycilik geldiğimiz toplumsal yapıdan kaynaklı her bireyde öyle ya da böyle bulunmaktadır. Bu anlamda yapılan hatalara veya yanlış düşüncelere karşı yaklaşımımız bireyin kendini, gerçekliğini göstermesi açısından oldukça önemlidir. Hata yapana, yanlış düşünene "tu-kaka" gözüyle bakmamak ve öyle yaklaşmamak ve en önemlisi de soyutlamamak önemli bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır. **Yaşam tarzı, politik yaklaşımı temelinde verileri toplamak, buradan kişinin ideolojik sorunlarının kökenine inmek gerekmektedir.** Bireydeki yargıların ortaya çıkarılması ve bireyin bu yargılara yönelmesini sağlamalıyız. Ve kendi içindeki yargılara vurduğu ve yıktığı oranda kendine karşı zafer kazanmış olacaktır. Eleştirilerin bireyselleşmemesi bu anlamda oldukça önemlidir. **Yaşam içerisinde çıkacak ufak tefek hataları ortaya koyarak yapılacak eleştiriler açıktır ki bireyin sorunlarının derinine inmemeyi getirecektir. Bu anlamda eleştirilerimizi sunarken beklemek, düşüncelerimizin sistemleşmesini sağlamak belirleyicidir.**

Eleştiri de önemli bir noktada hiyerarşik düzlemde üstler ve altlar arasındaki yöntemdir. Bu noktada üst kademelere büyük görevler düşmektedir. Yani altların duygu ve düşünceleri ısrarla dinlenmeli, onların yaklaşımları büyük bir çabayla anlaşılmalı çalışılmalıdır. Ve gelen eleştiriler ciddiyle dinlenmelidir. Bu noktada yoldaşların kendilerini rahat hissetmeleri ve eleştiri getirmekten çekinmemeleri gerekmektedir.

Üst organların yaklaşımı alttaki yoldaşların daha rahat olmalarını sağlamaktadır. Kitle örgüt ilişkisindeki yaklaşımda belli biçimsel değişiklikler dışında yöntem olarak aynı yöntemi uygulamak önemlidir. Bu anlamda gelecek subjektif eleştirileri detaylarıyla ortaya koyup mahkum etmek eleştiriyi getireni eğitmeyi amaçlamalıdır. **Bu anlamda sadece kendimizi savunma değil aynı zamanda karşıdakine öğretmeyi amaçlamalıdır.** Yine gelen doğru eleştirilerde statüyü kullanmamak samimiyetle özeleştiri vermek ve özeleştirisini verdiğimiz anlayışı pratik hattımızda da mahkum etmek oldukça önemlidir.

Genel olarak özeleştiri yönteminde ise çoğu zaman süreci tersten işletmekteyiz. Özeleştiri bir dengeleme hareketi olarak algılanmalıdır. Yani "suçlama"larla karşılanan kişinin yoldaşlarına karşı kendi durumunu anlattığı bir dengeleme hareketidir. **İddiaları değerlendirmek ve bunu kabul etmek belli bir zaman alır; kişinin kendini yeniden ölçüp biçmesi ve gelen eleştirileri içselleştirmesi bu anlamda önemlidir. Özeleştiriye alelade bir "tövbe" olgusundan çıkarıp ideolojik değişimin bir parçası olarak koymak oldukça önemlidir.** Özeleştiri veren kişinin bir anda değişmesini beklemek oldukça yanlıştır. Bu anlamda tedbir almak, denetlemek ve yardımcı olmak gerekmektedir.

Özeleştirel yaklaşımda genel olarak düşünülen hata ise gelecek eleştirileri bertaraf etme niteliğindedir. Özellikle bir faaliyete başlarken, onu ele alırken kendi yetmezliklerimize, zaafımıza çok sert eleştiriler getirmekteyiz. Deyim yerindeyse "kendimizi yerden yere vurmak" şeklinde ele almaktayız. Bu anlamda öncesinde kendimizi eleştirerek çıkacak yetmezliklerin habercisi olmaktayız. Elbette kendi gerçekliğimizi bilmemiz ve buna göre bir beklenti içerisinde olmamız oldukça önemlidir. Ancak esas sorun bundan sonra başlamaktadır. Faaliyetimizde çıkan yetmezliklere yönelik gelen eleştirilere hoş gözle bakmayan bir bireyselleşme sorunu karşımıza çıkmakta-

dır. **"Zaten ben bunları söylemişim kendimi ortaya koymuştum"** yaklaşımı gelen eleştirileri ciddiyetle ele almada sorunlar yaşamamıza neden olmaktadır. Yani hatalarımıza vuracak da kendimiz "vuracağız", yetmezliklerimizi peşinen ortaya koyarak kendimize toz kondurmayacağız. Bu yaklaşım oldukça sinsi bir "ben" in yansımasıdır. Bu tarz yaklaşımların oldukça sakat ideolojik temelleri de vardır. Kendimize bakış açımızda, devrimciliği algılayışımızda baştan yetmezliklere neden olacak bir anlayışın ürünüdür. Bu anlayış yeniyi yaratmada, zorlamada baştan kendine bir set koymaktadır. Verimli ve üretken bir çalışma yürütemeyeceğine kendini inandırmıştır. Zorluklar karşısında zaaflarına teslim olacağını beyan etmiştir. Yani objektif olarak kendini donanımsız kılmıştır. Gelen eleştiriler karşısında ise yıpranmakta, tepkisel tavırlar konmaktadır. Kendi gerçekliğinin anlaşılmasından şikayet ederek güvensizleşmekte, gelen eleştiriler karşısında şaşkına düşmektedir. Bu yaklaşım tarzı kabul

edilemezdir; gelişimin sağlanmasında ideolojik bir yetmezliktir. Bir faaliyete başlarken gerçekliğimiz doğrultusunda beklenti içerisinde olmak gerekir. **Hata yapmaktan korkmamalı, hataların kaçınılmaz bir gerçeklik olduğunu kavramalıyız. Ancak çıkacak hataları baştan koyarak kendimizi korumaya almak kaçınılmaz olarak hatalarla barışık olmayı getirecektir.** Yapılacak eleştirilere karşı savunmacı pozisyonda durmamızı sağlayacaktır. Yaşamın bizzat sığığında, içerisinde hataları görelim ve bu temelde yargılarımızı yetmezliklerimizi aşalım. Bu temelde dışardan gelecek gözlemlere ve eleştirilere bakabilelim.

Eleştiri-özeleştiri silahının etkin kuvvetini ve vazgeçilmezliğini kavrayalım. Hata yapmaktan korkmadan cesurca pratiğe girelim. Burjuva korkularımıza yenik düşüp savunma mekanizmaları geliştirmeden proleter dönüşümümüzün önünü açalım. Gelecek eleştirilerden korkmadan bütün benliğimizle sınıf mücadelesinin engin denizine atılalım.

Edilemezdir; gelişimin sağlanmasında ideolojik bir yetmezliktir. Bir faaliyete başlarken gerçekliğimiz doğrultusunda beklenti içerisinde olmak gerekir. **Hata yapmaktan korkmamalı, hataların kaçınılmaz bir gerçeklik olduğunu kavramalıyız. Ancak çıkacak hataları baştan koyarak kendimizi korumaya almak kaçınılmaz olarak hatalarla barışık olmayı getirecektir.** Yapılacak eleştirilere karşı savunmacı pozisyonda durmamızı sağlayacaktır. Yaşamın bizzat sığığında, içerisinde hataları görelim ve bu temelde yargılarımızı yetmezliklerimizi aşalım. Bu temelde dışardan gelecek gözlemlere ve eleştirilere bakabilelim.

PUSULA

"DÜNYADA ATEŞ VE BARUTLA YOK EDİLMESİ GEREKEN ÇOK ŞEY KALDI" LENİN

Örgüt biliminde, politikanın belirlenmesinden sonra, politikayı en yüksek irade ve çabayla pratiğe uygulayacak olan kadroların rolü ve misyonu tayin edicidir. Sınıf savaşımında kadrolar, yani sınıf bilinçli proleterler, kitlelerin eseri olan devrimi kitlelere benimseten, kabul ettiren, onlara gerçeği yakınlaştıran bilinç taşıyıcılarıdır. Egemen sömürücü sınıfların baskı ve saldırıları altında, ideolojik-politik-psikolojik kuşatma içinde serseme uğratılmış, her türlü feodal-dinsel önyargı ve alışkanlıklarla karanlığa gömülmüş bir toplumda ışık, bilinç, kılavuz olanlar, sınıf bilinçli proleterlerdir.

Bilinç müfrezeleri, yani sınıf bilinçli proleterler, devrimi ve özgürlüğü herkesten daha fazla, herkesten daha güçlü isteyerek rolünü oynayabilir. Böyle bir rol sıra-dışı özellikler gerektirir. Sıradan bir bilinç, sıradan bir duruş böylesi zorlu rolü oynamaya yetmez. Bوندandır ki, süreğen ve sistematik hale gelmiş bir inceleme araştırma ve yoğunluklu bir devrimci pratik faaliyet gerektirir. Asıl sorun devrim ve kurtuluş gerçekliğini aydınlatma yönteminin kavranmasıdır.

Devrimci önderleri egemen seçkinlerden ayırt eden şey sadece sınıfsal hedefleri değil, aynı zamanda hareket tarzıdır. Davranış tarzları, günlük politik yaşamları, insanlar arası ilişkileri, olaylar karşısındaki tutum ve tavırları, tepkileri farklıdır. Halk, önderlerde kendini bulmalıdır. Halk, özgürlük bağımsızlık ve devrim isteminin bütün özelliklerini öncülerinde bulmak ister. Bundan dolayı onlara "olağanüstü", "kaya gibi insan" vb. misyonlar yükler, büyük beklentiler içine girer. Halk, öncülerinde mertliği, cesareti, kararlılığı ve devrimci adalet ilkelerini uygulamasını bekler. Özgürlüğe ait ne kadar yüce düşünce, duygu ve davranış varsa öncülerden bekler. Haksızlığa, zulme ve sömürüye karşı mücadele bilincini bekler. Cesaret ve kahramanlık bekler. Halkın öncülerinden çok fazla şey beklemesinin anlaşılır nedeni vardır bu neden onun baskı ve sömürü altında suskunluğa gömülmesinden kaynaklıdır. Cehalet ve yoksul-

luk içinde yaşamasından kaynaklıdır.

Önderler de halkta kendilerini bulmalıdır. Toplumsal kurtuluş istemleri halkı ve önderlerini dayanışma içinde birlikte hareket etmelerini sağlar. Önderler, halka alçakgönüllü sevgi dolu ve cesurca ilişki kurarak, dayanışmayı yaratır.

Öğretirken öğrenen, öğrenirken öğreten olmalıdır. Öğretmen sadece öğreten değil, öğrencilerle diyalog içinde kendisi de öğrenendir. Öğrenciler ise öğrenirken öğreten olmalıdır. **Bu öğrenme ve öğretme metodu sınıf bilinçli proleterler ile kitleler arasında yaşanan diyalog için de geçerlidir.** Devrimciler sadece öğretmenlik yapamazlar öğretmenlik yaparken aynı zamanda öğrenci olmayı başarmış olurlar.

Kitleleri ikna etme yetenek ve bilincinin temelinde sevgi ve alçakgönüllülük yatar. Alçakgönüllülük ve kitleleri sevmeye edimi olmadan onlarla diyalog yaratılamaz. Örgütlenme, kitleleri ikna etmeyle başarılıdır. İkna etme eylemi ise güçlü ve doğru bir diyalogla yaratılır. Diyalog için kitleleri sevmek şarttır, bu olmadan ikna eylemi gerçekleşemez, ikna eylemi gerçekleşmeden de örgütlenme eylemi başarılamaz. Bunun için sınıf bilinci gerekir. **Bunun için sevgi ve alçakgönüllü tutum gerekir. Kibir ve tepeden bakma, hor görme, beğenmeme tutum ve davranışların altında burjuva ideolojisi saklıdır. Kim ki kitlelere ve yoldaşlarına kibirli ve tepeden bakıyorsa o burjuva ideolojisinin etkisi altındadır demektir. Bu gerçek, açık ve net anlaşılmalıdır.**

Hakim sınıflar yönettiği toplumu yabancılaştırarak, bölüp parçalayıp, korkutarak, onları aptallaştırarak, kitlelerin kendilerine olan güvenlerini sarsarak, onların "yönetme, iş yapma" düşünce ve duygularını baskı altına alarak onların beceriksizliklerinden sürekli bir şekilde bahsederek, "yönetilmeye muhtaç, birer zavallı olduklarını" empoze etmeye çalışarak, yönetim saltanatını sürdürebilir. Hakim sınıfların tarih boyunca vazgeçmeden

sürdürdükleri politika bu olmuştur.

Toplumsal anlamda bütün devrimci dinamikler, canlı militan özellikler yok edilmeye, baskı altına alınarak, sindirilmeye çalışılır. Kendine güvensiz, yoldan çıkarılmış, bilinci ve yüreği karartılmış binler, yüz binler yaratılır.

Kitleleri ikna etme eyleminde güven önemlidir. Söz ve eylemin uyuşmadığı yerde güven olmaz. Söylenenden farklı davranmak, söylenenin zıddı bir şey yapmak güven yaratmaz. Devrimden bahsederken, özel mülkiyete ait her düşünce ve davranışı örgütlemek, insanları aşağılamak, onları hor görmek, güven yaratmaz. Devrimden bahsedip hiçbir şey yapmamak, demokrasiyi kendine; suskunluğu karşısındaki hak olarak görerek, güven yaratılamaz.

Doğru ve bilinçli bir diyalog yoluyla kitlelerle ve yoldaşlarıyla bağ kurup onları ikna edemeyenler onları "emir ve talimatlarla", "tüzükle ve hukukla", "üst" olarak boyun eğdirerek edilgen kılar. **Bu yöntem aslında burjuvazinin ve tüm ezenlerin yöntemidir.** Bu yöntem devrimci ve ilerici olamaz. Doğru ve bilinçli bir diyalog yoluyla karşısındakini ikna edemeyen, zor zahmetli inandırma ve eğitime yolunu sabırla seçemeyen her tutum ve davranış, her hareket ve eylem biçimi ezenlerin yönetimi olarak kalır.

Alçakgönüllülüğünden uzak olanlar halka ulaşamaz, halkla diyalog kuramaz. Ve halkı örgütleyemez. Bir yandan hakim sınıfların kitlelerin bilincini yabancılaştırma hamleleri sürerken diğer yandan saflarda yaşanan bilinç kırılması devam ederken, bunun yansıması olarak kitlelere güvensizlik ve onlara karşı alçakgönüllü davranamama tutum ve davranışları görülür. Bugün yaşanan süreç tam da böyledir. Kitlelere güvenmemek, yoldaşlarına güvenmemek, proleter özden kopmanın, burjuvaziye yaklaşmanın tavrıdır. Halkı sevmek özgürlüğü, bağımsızlığı ve devrimi istemektir. Bu bir bilinç ve cesaret sorunudur.

Proletarya Partisi'nde, partiye kabul edilenlerin kendisini inancı kadar çalışmasıyla kanıtlamadıkça, partide üye olarak kalması kolay değildir. İnanç ve çalışma beraber yürür. Proletarya Partisi'ne kabul edilme, kolay ve kısa sürede kazanılabilecek bir şey değildir. Her usta örgütleyici ve faaliyetçi kitleleri parti ve kitle etkinlikleriyle nasıl ikna edebileceğini düşünmelidir. Her pratik kitle faali-

yeti, kitle eylemlikleri sonucunda somut politik dersler çıkarmak amaçlı derin bir inceleme ve araştırma çalışması yürütmelidir. Kitleleri örgütleme, onları ikna etme yeteneği yüksek, eğitilmiş, çıkar gözetmeyen, enerjik kişilerden oluşan bir yapı yaratmak, faaliyetçilerini yetiştirmek bugün temel bir sorundur.

Devrim hedefine ulaşmak için direnç ve dayanıklılık ve geniş manevra esnekliği ile bütünleşmek, çıkabilecek engelleri aşmak, sınıf savaşımının sorunlarına yanıt olmak, ancak yüksek düzeyde bir sınıf bilincini gerektirir.

Sınıf savaşımının bilgi ve tecrübesi, yetenek ve becerisiyle donanmak, kitleleri örgütlemek, sınıf düşmanlarını yok etmek için olmazsa olmaz gereksinimlerdir. Sınıf bilinci aynı zamanda kitleleri ikna etme, inandırma ve örgütleme kılavuzudur. Bu kılavuz kitleleri ve partiyi beraber örgütleme için fevkalade ihtiyaçtır. Kitleleri ve partiyi örgütlemek, kurtuluş hedefini yakınlaştırmaktır. Bugün uzak olan bu hedefin her alanda yürütülecek yoğun ve sistematik devrimci çalışmayla kısıtlanacağı bilinci kazanılacak zaferin güvencesidir.

Kitlelerin devrim ihtiyacı dünden daha fazla yakıcı halde kendini hissettirmektedir. Bu yakıcı gereksinimin karşılanması, sınıf savaşımının gelişim yasalarının bilinciyle donanmış, kitlelerle kurulan güçlü politik bağlarla onların destek ve sevgisini kazanmış, devrimci savaş yasalarının bilincini savaş alışkanlıklarıyla donatmış bir yapı oluşturmak vazgeçilmez görevdir.

Her faaliyet alanında canlı, diri ve militan bir avuç insandan oluşan yürüyüş ve savaş müfrezeleri yaratarak, kitleler adım adım örgütlenmeye başlanır, devrimci savaş adım adım hız kazanır. Yoğunlaşılması gereken temel konu, kitleleri ve partiyi silahlı mücadelenin yasalarıyla devrimin kendi ateşi içinde birleştiren bilimi her tarafa yaymaktır. Kitleleri ikna inandırma ve örgütlenme yeteneği güçlü, düşmanı yok etme ustalığını savaş alışkanlıklarıyla birleştiren, cesaretli ve zeki savaşçılar yetiştirmek, ertelenemez görevdir.

"Dünyada ateş ve barutla yok edilmesi gereken çok şey kalmışsa" bizim için "atılған ama sakın kafa ile yoğun ama düzenli bir çalışma"yla sürecin öznesi olma bilincini kuşanarak, kitleleri ve partiyi savaş içinde örgütlemeye yürüyüşüne hız katmaya devam edeceğiz.

İsrail terörü Rantisi'yi de vurdu

Rantisi Kimdir?

Hamas'ın kurucusu ve dini lideri Şeyh Ahmed Yasin'in geçen ay İsrail hava saldırısında öldürülmesinden sonra örgüt içinde en güçlü isim olarak göze çarpan Abdülaziz Rantisi, örgütün siyasi liderliğini yürütüyordu.

Gazze İslam Üniversitesi'nde okuduktan sonra eğitimine Mısır'da devam eden ve mesleği çocuk doktorluğu olan 56 yaşındaki Rantisi, basına sık sık yaptığı açıklamalarla, örgütün sözcülüğü görevini de kısmen yerine getiriyordu.

İsrail'in geçen Haziran ayındaki hava saldırısında hedef alınan Rantisi, saldırıdan sadece ayağı yaralanarak kurtulmuştu.

İsrail tarafından birkaç kez hapisaneye gönderilen Abdülaziz Rantisi, Filistinlilerin 1992'de İsrail'e ilk başkaldırıları (birinci İntifada) sırasında Güney Lübnan'a sürülmüştü.

“Bir gün hepimiz öleceğiz. Apaçi'yle ya da kalpten. Ben Apaçi'yle ölümü tercih ederim.”

Siyonist İsrail devleti resmi devlet terörünün bir örneğini daha vererek, HAMAS'ın ruhani lideri Şeyh Ahmed Yasin'in katledilmesinin ardından Gazze liderliğine getirilen Abdülaziz Rantisi'yi 17 Nisan günü katletti. İsrail helikopterlerinin Gazze'de düzenlediği füze saldırısında Rantisi, oğlu ve koruması ile birlikte yaşamını yitirdi.

22 Mart'ta HAMAS'ı 1987 yılında birlikte kurdukları HAMAS'ın bir önceki lideri Şeyh Ahmed Yasin'in katledilmesinin ardından yukarıdaki sözleri söyleyen Rantisi'nin de aynı yöntemle öldürülmesi üzerine HAMAS örgütünün askeri kanadı **İzzeddin El Kassar Tugayları**, Rantisi'nin intikamını almak için 100 misillemede bulunma sözü verdi. HAMAS'ın önde gelen

isimlerinden **İsmail Haniya** da “İsrail, buna pişman olacak. İntikam geliyor... Bu kan, boşuna akmayacak” dedi. HAMAS'ın bu açıklamalarına karşı ABD de kendinden beklenen açıklamayı yaparak “**Daha önce söylediğimiz gibi İsrail'in kendini saldırılara karşı koruma hakkı vardır**” dedi. ABD'nin her benzeri açıklamalarının ardından İsrail'in Filistin halkına karşı uyguladığı terör de şiddetlenerek devam ediyor.

ABD Başkanı Bush, Rantisi öldürülmeden önce de Şaron ile birlikte bir basın açıklaması yaparak, İsrail'in 1967'de işgal ettiği topraklardan çekilmesinin “gerçek dışı” olduğunu belirtmişti. İşgalin resmi olarak onaylanması demek olan ve İsrail'i oldukça memnun eden açıklama Bush tarafından “İsrail'in 1967'de işgal ettiği topraklardan (Gazze Şeridi ve Batı Şeria)

tamamen geri çekilmesi veya Filistinli mültecilere geri dönüş hakkı tanınması gerçekçi olmaz” şeklinde ifade edilmişti. Bu açıklamanın ardından Şaron, Bush'un desteğinden cesaret aldığını açıklamıştı. Şaron bu cesaretin ilk örneğini de Rantisi'nin öldürülmesiyle tüm dünyaya gösterdi.

HAMAS'IN YENİ LİDERİNİN ADI GİZLENİYOR

Rantisi'nin cenazesinin on binlerce Filistinli tarafından toprağa verilmesinin ardından HAMAS, örgütün yeni Gazze liderini atadı. Ancak yapılan açıklamada, HAMAS liderlerinin 25 gün arayla öldürülmesinin ardından yeni liderin adının güvenlik gereği gizli tutulacağı kaydedildi. Öne çıkan isimler ise; **Mahmud Zahar**, **İsmail Haniya** ve **Muhammed Deif** olarak ifade ediliyor.

İsrail, 1973'ten bu yana düzenlediği operasyonlarda birçok Filistinli lideri öldürdü. Bu kişiler ve öldürülüş tarihleri şöyle:

13 Nisan 1973: Filistin Kurtuluş Örgütü'nün (FKÖ) 3 lideri **Kemal Advan**, şair **Kemal Nasır** ve **Yusuf El Neccar** öldürüldü.

22 Ocak 1979: El Fetih'in İsrail'deki “özel operasyonlar” dairesi şefi **Ali Hasan Salame** (Ebul Hasan), Beyrut'ta aracına bomba yerleştiren İsraililer tarafından öldürüldü.

9 Ekim 1981: FKÖ'nün enformasyon sorumlusu **Macid Ebu Şarar**, İtalya'nın başkenti Roma'daki

otel odasında öldürüldü.

16 Nisan 1988: Tunus'un başkenti Tunus'ta El Fetih'in askeri kanat sorumlusu ve Filistin lideri **Yaser Arafat**'ın en yakın adamlarından olan **Ebu Cihad** öldürüldü.

8 Haziran 1992: Fransa'nın başkenti Paris'te FKÖ'nün güvenlik servisleri sorumlusu **Atif Bseyso** öldürüldü.

26 Ekim 1995: İslami Cihad'ın Filistinli lideri **Fethi Şakaki** Malta'da öldürüldü.

5 Ocak 1996: İsrail'in bir numaralı düşmanlarından sayılan Hamas'ın bombacısı **Yahya Ayyaş** öl-

dürüldü.

27 Ağustos 2001: Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri **Ebu Ali Mustafa**, Ramallah'taki ofisine yönelik İsrail helikopter saldırısında öldürüldü.

21 Ağustos 2003: Hamas'ın önde gelen siyasi liderlerinden **İsmail Ebu Şanab**, İsrail'in Gazze'de aracına yönelik saldırısında öldürüldü.

28 Şubat 2004: İslami Cihad'ın askeri kanadının üst düzey komutanlarından **Mahmud Cuda** dahil olmak üzere 3 Filistinli öldürüldü.

22 Mart 2004: İsrail helikopterlerinin Gazze'de düzenlediği füze saldırısında, **Şeyh Ahmed Yasin**.

Arafat'a FKÖ'nün başına geçtiği 1969'dan bu yana sayısız saldırı girişiminde bulunuldu.

Avustralya'da bir milyon çocuk yoksul

St. Vincent De Paul Society tarafından hazırlanan raporda, Avustralya'da 1 milyon çocuğun yoksulluk sınırını altında yaşadığını ortaya koydu. Avustralya Başbakanı **John Howard**, raporun gerçekleri yansıtmadığını ileri sürdü.

St. Vincent De Paul Society tarafından hazırlanan rapor, çocukların yaşadığı yoksulluğa ilişkin çarpıcı verileri ortaya koydu. **Avustralya'da 1 milyon çocuğun yoksulluk sınırı altında yaşadığı belirtilen raporda,**

850 bin çocuğun 435 bin işsiz aile içinde ve 163 bin çocuğun ise çalışan yoksul aileler içerisinde yaşadığı kaydedildi. Rapora göre, ülke genelinde yaklaşık 4.1 milyon Avustralyalının yoksulluk sınırında yaşadığı tahmin ediliyor.

Raporu hazırlayan St Vincent De Paul Society kuruluşu federal hükümete, yoksullukla mücadele için barımsız bir sistemin derhal oluşturulması gerektiği çağrısında bulundu.

Hükümet önlem almalı

Rapora ilişkin bir açıklama yapan St. Vincent De Paul Society Sözcüsü **Terry McCarthy**, yetişkinlerin yanı sıra yaşayan yoksul çocukların sayısında hızla bir yükselişin yaşandığına dikkat çekerek, hükümetin acil önlemler almaması durumunda bu rakamın kısa sürede 1 milyonu katlayacağı uyarısında bulundu. Avustralya'da çocukların karıştığı kriminal suç oranlarında yükselişin yaşanmasının başlıca nedeninin yoksulluk olduğuna dik-

kat çeken McCarthy, ülke genelinde yoksullukla boğuşan binlerce ailenin kendi çocuklarına kahvaltılık bulamadığı gibi okula gönderecek maddi imkanlardan yoksun olduğunu söyledi.

Başbakan'dan rapora tepki

Avusturalya Başbakanı John Howard, rapora tepki gösterdi. Raporun gerçekleri yansıtmadığını ileri süren Howard, “Avustralya'da zenginler daha da zenginleşirken, yoksullar yoksullaşmıyor. Rapor, gerçekleri yansıtmaktan uzaktır” dedi. (DİHA)

Irak'ın işgaline ABD'de protesto

Özellikle son süreçte Irak'ta direnişin büyümesi ve ABD askerlerinin kayıplarının artmasıyla asker aileleri harekete geçti. ABD'nin başkenti Washington'da Irak'ın işgalini pro-

testo eden asker aileleri ve savaş gazileri 15 Nisan günü bir gösteri düzenledi. ABD'de Irak'ın işgaline karşı çıkan asker aileleri ve savaş gazileri protesto için başkent Washington'u

seçti. Irak işgalinin sona erdirilmesi ve askerlerin eve dönmesini isteyen göstericiler, düzenledikleri basın toplantısının ardından Beyaz Saray'a doğru yürüyüşe geçti. Göstericiler, Beyaz Saray'ın parmaklıklarına Irak'ta ölen Amerikan askerleri anısına karanfiller, ölen binlerce Iraklı için de gül yaprakları bıraktı. Eylem sırasında bazı göstericiler göz altına alındı.

Bu arada Los Angeles kentinde yaşayan El Salvadorlular da, Irak'taki askerlerin evlerine dönmesini istedi. El Salvador Konsolosluğu önünde toplanan göstericiler, Irak'ta ölen 19 yaşındaki El Salvador askeri Natividad Mendez'i andı. İşgal karşıtları, haksız işgalin durdurulmasını ve askerlerin evlerine dönmesini istedi.

PASKALYA KUTLAMALARINDA SAVAŞ PROTESTOSU

Bariş hareketi kuruluşları, gelenek-

sel "Paskalya Bayramı Yürüyüşleri"nin ilk gününde 12 Nisan günü, savaşa ve silahlanmaya karşı çıktılar.

1960'dan beri her yıl gerçekleştirilen Paskalya Bayramı yürüyüşlerinin bu yılki gündemini, ABD'nin Irak'ı işgalini ve İsrail'in Filistin topraklarında Filistinlilere karşı giriştiği saldırılar belirledi. Bielefeld'deki yürüyüş, barış örgütlerinin saat 11.00'de şehir merkezindeki Jahnplatz'da toplanmasıyla başladı. Barış yanlıları, ellerindeki dövizlerle ABD ve İsrail'i protesto etti.

"Duvar istemiyoruz, barış için köprü istiyoruz" sloganları atan barış yanlıları, yapılan konuşmaların ardından şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Bahnhof caddesinden yürüyen barış yanlılarına halk da destek verdi. Çevredekilere broşür, el ilanı ve rozetler dağıtan barış girişimcileri, kalabalık bölgelerde durup savaş karşıtı konuşmalar yaptılar. Barış yanlıları, yaklaşık üç saat süren yürüyüşlerini, yine

Dünyadan Notlar

"ONLARA IRAK HALKININ NE OLDUĞUNU GÖSTERECEĞİZ"

Irak'ta son haftalarda yaşananlar, dönüp dolaşıp çokça ifade ettiğimiz gerçeklerin altını çiziyor, bu gerçekleri görmek istemeyenlerin gözünü iyiden iyiye kör ediyor.

Irak'taki emperyalist işgal güçlerinin "küçük bir terörist çetesi" olarak ifade ettiği genç Şii lider Mukteda El Sadr'ın haftalık gazetesi El Havza'yı Amerikalılara karşı şiddet çağrısı yaptığı suçlamasıyla yasaklaması ve Sadr'ın bir yardımcının tutuklanması üzerine başta ABD olmak üzere işgal güçlerine karşı alevlenen direniş ABD'nin girdiği bataklık derinleşmekte, Vietnam benzetmeleri bizzat Senato üyelerinde dahi dillendirilerek girilen çıkmaz yol ifade edilmekte.

"İşgalci bir güce karşı bir direniş başladığında, bunu durdurmak imkansızdır." Üstelik bu durum işgalcilerin ne kadar zorba ya da yumuşak olmasıyla da ilgili değildir. Zorbalık ve katliamlar işgalci güçlerin ömrünü kısaltır, o kadar. Irak'ta ise işgale karşı direniş esas olarak "Bağdat'ın düşüşünden önce değil, sonrasında başlamıştır." Bu direniş emperyalist işgalcilere ve işbirlikçilerine korku dolu kabuslar yaşatmakta. ABD kayıpları son iki hafta içinde 88'e ulaşınca Rumsfeld "Bu kadar kayıp vermeyi ummuyorduk" diye şaşkınlığını, dini bütün W. Bush ise "Daha az kayıp olması için her gün dua ediyorum" diyerek çaresizliğini dile getiriyor.

Irak halkı ise son haftalarda, çoğu sivil halk olmak üzere 900'e yakın kayıp vermesine karşın işgalcilere karşı kararlılıklarını "Irak halkının önünde iki yol var; olmak ya da olmamak. Irak halkı kanının

son damlasına kadar olmak için savaşıcak", "Geçici yönetim de işgal güçleri de ayaklarımızın altında ezilecek" şeklinde ifade ediyorlar. Irak halkı bugün farklı mezhepleriyle bir bütün olmanın, Iraklı olmanın gücüyle karşı koyuyor işgalcilere. Bunca yıldır aralarındaki çeşitli düşmanlıkları ya da sürtüşmeleri bir kenara bırakarak birlikte olmanın gücüne adım atmalarını sağlayan, bu birlikteliği geliştirme payesine sahip olan ABD emperyalizmi ve yandaşlarından başkası değildir. Daha Irak'a saldırıyı başlatmadan önce, ülkeyi iç savaşa sürükleme planlarının bir parçası olarak Sünnileri ve Şii'leri birbirine karşı kıskırtan Amerika, bunu başaramamanın ötesinde güçlerin birleşmesini besliyor, saldırılarıyla kendisine karşı direnişi de büyütüyor. Bunu bile bile bundan sonra da çok daha büyük şiddet uygulamaya, katliamlarını boyutlandırmaya devam edecektir. Ve bunu da karşısındaki direniş daha bir örgütlenerek, daha bir merkezileşerek ve etki alanını büyütürken geliştireceğini bile bile yapacaktır. Ancak kendinden önceki klasik sömürgeci olsun, "modern" emperyal güçler olsun dünya hegemonyası peşinde koşan tüm "süpergüçler" gibi kendi yarattığı şiddet sarmalı içinde, kendi çöküşünü hazırlayacaktır. Unutmamalı ki, emperyalist güçler için tarihten ders almak gibi bir şans yoktur; onların Lenin'in bahsettiği "tarih yalnızca ahmaklar için tekerrür eder" belirlemesindeki ahmaklar gibi, nitelikleri ve doğaları gereği aksi bir davranışa girmeleri de mümkün değildir.

İşte bu "süpergüç" de küçük bir grup

olarak gördükleri, gerçekten de Şii liderlerin en az etkili olanlarından biri olan Mukteda Sadr'a karşı saldırıları geri tepmiştir. Sadr'ın gücünün nicel olarak küçük olması ancak özellikle yoksul kesimler ve gençler üzerinde etkili bir güç olması Irak halkı içinde kısa sürede taraf bulmasının en önemli etkenlerinden. 30 yaşındaki Sadr Şii'ler tarafından fazlasıyla genç ve radikal olarak başlarda çok da ciddiye alınmıyordu. Geçtiğimiz yıl Haziran ayında Amerika'nın atadığı Geçici Hükümeti tanımayarak alternatif bir yönetim kurduğunu ilan eden Sadr daha sonra bu iddiasından vazgeçmişti. Bugüne kadar ABD karşıtı gösterilerle yetinen Şii'ler bu kıvılcımla direniş saflarında önemli bir yer edindiler. Bunun yanında işgale karşı "Sünni Üçgeni"nden bahsederken, Şii'lerin ABD'ye kucak açtığı ya da en azından pasif kaldığı kanısını da değiştiren bir direniş büyüyor bugün Irak'ta. ABD yönetimine karşı ılımlı bir isim olarak bilinen ve Şii'lerin en büyük liderlerinden sayılan Sistani'nin dahi "so-kakları kaybetme korkusuyla" Sadr'a destek vermek durumunda kalması önemli bir gelişmedir. Zira bu halk hareketinin ve Irak halkının işgal güçlerine karşı öfke ve nefretinin gücüdür.

Bu gücü göremeyen/görmek istemeyen ABD emperyalizminin yeni-muhafazakar yönetimi bir yıl önce Bağdat düşüp, Saddam'ın heykelinin başına Amerikan bayrağı geçirilip devrilmesinden sonra 1 Mayıs günü arkasında "Görev tamamlandı" pankartıyla Irak'ta zaferi ilan etmesinin ne derece büyük bir gaffet ve basiretsizlik örneği olduğunu bir kez daha görüyoruz son haftalarda. Nitekim bu gaffeti Başkan W. Bush'un siyasi danışmanlarından Karl Rove "Keşke Başkan geçen yıl 1 Mayıs'ta Abraham Lincoln uçak gemisinde Irak'ta savaş bitti demeseydi" sözleriyle ifade ediyor. Irak'ta savaş bitmedi, Irak'ta savaş işgal güçleri çekilinceye kadar da bit-

meyecek. Bu direnişin lideri El Sadr ya da bir başkası olabilir. Ama Irak'ta işgal güçlerine karşı savaşan kadımla, çocuğuyla Irak halkı olduğu gerçeğini hiçbir şey gizleyemez.

ABD ise bu bir yıllık süreçte işgal ettiği topraklarda Şii'lerin hoşgörülü yaklaşımlarını da kaybederek sadece Kürtlerle baş başa kalmış durumdadır. Ve tabii bu arada işgal koalisyonundaki çatlaklar da durmaksızın büyüyor. Bir yanda işgale karşı büyüyen direnişin kendi halkları üzerindeki etkisi ve hükümetlerine "askerlerin geri çekilmesi" baskısı diğer yanda ise emperyalizmin yenilgisinin kabul edilmesi anlamına gelecek olan geri çekilme kararı bu devletleri iki arada bırakmakta. Bunun yanında örneğin Fransa gibi bu işgal saldırısına katılmayarak muhalefet yapmaya çalışan ülkeler de ikili bir durumu yaşıyorlar.

Başta ki tavırlarının sonucu olarak ABD gibi bir rakiplerinin zor duruma düşmesinin memnuniyeti bir yanda dururken, kendisi de bir emperyalist güç olarak dünya halklarının bu direnişten alacağı güç tüm emperyalist kapitalist sistem için tehlike oluşturduğu için gelişmeleri kaygıyla takip ediyor.

Evet bu emperyalist güçler, kaygılandırma yerden göğe kadar haklılar. Irak halkı aralarındaki ilişkileri bir yana bırakmadan ama yine de işgale karşı birleşerek, direnişi daha örgütlü ve merkezi bir hale getirerek işgalcilere Irak'ı, boğulacakları bir bataklığa çevirmeye devam ediyor. Ancak Irak halkının yaptığı yalnızca bununla da kalmıyor. Dünya halklarına direnişi öğretirken emperyalist kapitalist sisteme bir kez daha ders veriyor. Tıpkı daha önce Vietnam halkının, Küba halkının vb. verdiği cinsten bir ders bu. Ancak emperyalizm bu dersten de üzerine düşeni almayacak, aynı hataları dünya halkları onları tarihin çöplüğüne atıncaya kadar yapmaya devam edecektir.

“Onları en iyi yoldaşları anlatabilir”

21 Nisan 1999'da Tokat Serkiz'de çatışmada şehit düşen Erol Özel'in ailesiyle onu konuştuk.

Mehmet Özel

Fatma Şengül

- **Bize Erol Özel'i anlatır mısınız? Nasıl bir insandı, devrimci düşüncelerle ne zaman tanıştı?**

- **Fatma Şengül:** (Kardeşi) Genel olarak devrimcilerde var olan, aslında tüm insanlarda olması gereken özellikler yani insanlarla ilgilenen, saygı ve sevgisini onlara yansıtan, sıcak kanlı yanlar Erol'da da vardı. Ailesiyle olan ilişkisi çok iyiydi. Özellikle çocukları ve yaşlıları çok sevdi. Gittiği her yerde eğer çocuk varsa mutlaka onlarla iletişim sağlayacak birşeyler götürürdü. Dostlukları güçlüydü, sürekli koştururdu, okumayı çok sevdi.

Ülkemizin koşullarından dolayı insanlar devrimci oluyor. Biz Gülsuyu'nda gecekondularda yaşayan yoksul insanlarız. Bu nedenle halkın bü-

yük kesimi duyarlıdır. **Bu duyarlılık Erol'u da kamçladı.** Daha önce hapisanede yatan amcamızdan da etkilendi.

- **Erol Özel'in daha önce tutuklandığını biliyoruz, bu nasıl oldu anlatır mısınız?**

- **F. Şengül:** İlk gözetlisi üniversitede oldu. Daha sonra gerillaya gitti. Ordu'da yakalandı. Nevşehir'de kaldı. Her ay mutlaka ziyaretine gidiyorduk. Birçok aile gibi benim ailem de bırakmasını, bu işlerle uğraşmamasını söyledik; ama o ısrarla onları ikna etmeye çalışırdı. Büyük oranda da bunu başardı. Zamanla ailelerimiz belli şeyleri kabul ediyor ve çocuklarının yanında yer alıyorlar. Bir süre sonra Nevşehir hapisanesinden firar ettiler. Firardan önce en son ziyaretine ben gittim. Bir hafta sonra firar ettiler. Bu durum hepimizde bir sevinç yarattı. Firardan sonra uzun süre görüşemedik, arada bir mektuplaşıyorduk.

- **Şehit düştüğünü nasıl öğrendiniz, ne yaptınız?**

- **F. Şengül:** Televizyondan öğrendik vurulduğunu. Önce biraz tereddüt ettik, sonra polisler arayınca durum netleşti. Hemen yola çıktık. Bizi yığınlarca polis ve jandarma karşıladı. Onlara göre bir “terörist”in ailesi gelmişti. Bizden önce **Seyit Külekcı**'nin ailesine çok kötü baskı olmuştu. Biz bu kadar baskı görmedik. Amcamı daha önce içeride yattığı için gözaltına aldılar. Bizimle gelen diğer insanları taciz ederek orada ne işleri olduğunu sordular. Cenazeyi aldık, İstanbul'a gelene kadar eskortlarla bizi takip ettiler. Kartal Cemevine götürülecektik polis baskısını bahane ederek kabul etmediler. Daha sonra Gülsuyu mezarlığına getirdik.

Cenazeye katılım çok yoğundu. Genelde bu tür cenazelerde insanlar korkarlar. Ancak Erol'un cenazesinde fark vardı. Mahallelinin geçmiş gelenekten kaynaklı ve kendi köylülerimiz çok sahiplendiler. Dostları ve yoldaşlarının da iyi katılımıyla cenazeyi gömdük.

- **Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?**

- **F. Şengül:** Her giden insan bizim insanımız, her devrimci benim abim. Ama kendi abiniz veya tanıdığınız biri olunca duygularınız daha farklı oluyor. Tabii biz de abimi çok özleyoruz. Yaptığı herşeye, devrimcilere saygı duyuyorum. Keşke herkes onlar gibi güçlü ve iradeli olsa.

- **Bize oğlunuzu anlatır mısınız?**

- **Mehmet Özel (Babası):** Çocukluğu çok hareketliydi. Cana yakındı, insanları severdi. Bana “**baba sen başından geçenleri anlat**” derdi. Ben anlatırdım o dinlerdi ve dinledikten sonra benim söylediklerimi yazmış. Bir gün bana bir roman okumak istedi. Okudu baktım benim hayatımı anlatıyor. Dedi “ben senin hayatının romanını yazıyorum” o durumu anlamış yoksulluğumuzu, ezilmişliğimizi yazmış.

Babasının Erol Özel için yazdığı şiir

Tokat sen başıma neler getirdin
Benim yavrumu da aldın götürdün
Son zamanlar işlerini bitirdin
Dumanlar başından gitmesin Tokat
İçimdeki yara böyle duruyor
Çiğime hançer gibi vuruyor
Annesi de yavrusunu arıyor
Dumanlar başından gitmesin Tokat
Yavrum Tokat dağlarında yatıyor
Ayrılığı şu sinemi yakıyor
Al kanlara boyanmışta bakıyor
Dumanlar başından gitmesin Tokat
Erol'umu kara teneşire koyardım
Ben yavrumun çamaşırın soyardım
Kendim yıkar kefenine sarardım
Dumanlar başından gitmesin Tokat
Garip Mehmet sen yavruna bakardın
Oğlun cenazesi kendin yıkardın
Hüzünlenip etrafına bakardın
Dumanlar başından gitmesin Tokat

tuluklarında.

- **Şehit düştüğü haberini nasıl aldınız?**

Annesi: Haberi dedesine ilçede bulunan jandarma telefonla haber vermiş. Bize de dedesi haber verdi.

- **Fehiman şu anda şehit düştüğü topraklarda Dersim'de yatıyor, ne düşünüyorsunuz?**

Annesi: Kızımın yattığı toprak önemli değildir. Önemli olan onun nerede ‘varolduğudur.’

Kardeşi: Ablamın hep istediği şeyi yapmış olmasıdır, bu topraklarda olması. Dersim dağlarında mücadele etmek istiyordu ve yoldaşlarıyla birlikte bu topraklarda yiğit, mazlum bir halkın sesine ses katarak yaşamak. Sonuçta onlar için önemli olan toprak parçasının neresi olduğu değil, nerede tohuma durup, yarınları inanç ve sevgi olabildiğidir.

- **Gazetemiz aracılığıyla Fehiman'ın yoldaşlarına ve okurlarımıza söylemek istediğiniz bir şey var mı?**

Annesi: Dostlarına ve yoldaşlarına diyeceğim mücadeleleri boyunca yüreklerindeki insan sevgisi eksik olmasın, Fehiman da olduğu gibi, çünkü bu sevgi olmadan o ve onlar yaşatılamaz.

Kardeşi: Bir insan, bir ömür bir kaç kelimeye sığdırılabilir mi ki? Yani bu sevdaya, insan olmak kavgasına, bilinci ve bedeniyle baş koyabilenler yapacaktır. Onlar yaşamları ve yaşattıklarıyla bize bunu anlatıyorlar. **Onları en güzel yoldaşları anlatabileceklerdir.**

Ve Feho'nun, Umut'un, Yusuf'un, adlarını saymadığım binlerce onurlu insanın, ve 25 Nisan'da toprakta umut olan Mercan güllerinin önünde saygıyla eğiliyorum. İyi ki varoldular ve varlar.

Fehiman Bozgurt

25 Nisan 2000'de Dersim-Ovacık Mercan vadisinde 6 yoldaşıyla beraber şehit düşen Fehiman Bozgurt'un ailesiyle yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

İ.K: Öncelikle bize Fehiman'ı anlatır mısınız?

Annesi: Fehiman bana çok düşküdü ve “anaların üzülmemesi için her şey yapılmalı” derdi. İnsanların üzüntü ve sıkıntılarına karşı duyarlı ve paylaşımcıydı.

Kardeşi: Köyde yaşadığımız sürece, köylüler tarafından çok sevilen, kavgaya etmeyi sevmeyen barışçıl bir kişiliğe sahipti. Derslerinde çok başarılı, insanları anlamakta usta bir yapıdaydı. Lise öğrenimini Mersin'de tamamladı. Sınıf ilişkileri çoğaldıkça ablamın geleceğe dair düşünceleri de değişiyordu. Lise dönemi boyunca hep tip fakültesinde okumak istedi ve sürekli doktor

olup yoksul insanlara yardım edeceğini söyledi. Fakat üniversite sınavlarında istediği bölümü kazanamamış olması, yoksullara bütün insanlara ve kendine faydalı olma düşüncesini engellemedi. Kendine yeni alanlar yaratırken, bunu sessiz ve derinden yaptı. Evde sürekli kitap okur ve devrimcilerin yaşamlarını anlatırdı. Bize örnekler verirdi ve çoğu zaman kendi yaşamında bunu içselleştirdiğini davranışlarıyla kanıtlardı.

Her zaman insanların davranışlarını irdelerken onların yaşantılarına bakarak, davranışların altındaki nedenleri objektif olarak değerlendirmeye çalışırdı. Ve soğukkanlılığı ile ailede bir destekçi ve hepimiz için bir dosttu.

- **Fehiman devrimci düşüncelerle ne zaman tanıştı?**

Kardeşi: Oturduğumuz mahallede 12 Eylül sürecinde yaşananların anlatılması, Deniz Gezmişlerin mücadelelerinin anlatılması ablamı devrimci mücadele konusunda araştırma yapmaya itti. Çevresinde tanıdığı devrimci insanların mücadeleleri ablamın bu yaşamı tanımmasını sağladı.

- **Gerillaya katılacağını size söylemişmiydi, siz nasıl karşıladınız?**

Annesi: Sürekli “**dağa gideceğim**” diye söylerdi. Evden ayrıldıktan sonrada, artık kararlı olduğunu anlamıştım ama, yavrudan ayrılmak kolay mı?

Kardeşi: Katılacağını söylemişti ama tarihini bilmiyorduk, evden ayrıldıktan üç yıl sonra da gerillaya katıldığını öğrendik. Ablamın yazmış olduğu notların içinde, şu şiirde bunda kesin kararlı olduğunu gösteriyordu. ‘Oy sende ahım var, Munzur suyu, bizi de bekle, dağ kuy-

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Nurettin Gül: 1941 yılında Dersim Mazgirt'e bağlı Kızılçık köyünde doğdu. Çukobirlik'de işçi olarak faaliyet yürütürken Adana Narlıca'da 26 Nisan 1980'de sosyal faşistler tarafından pusu kurularak kallesçe katledildi.

Elif Ataklı: 26 Nisan 1981 tarihinde Almanya'da geçirdiği bir kaza sonucu yaşamını yitirdi.

Bahar Yıldız: 1963 yılında Dersim'in Nazımiye ilçesinde doğdu. Devletin kolluk güçlerinin takibini atlattığı çalışırken 1 Mayıs 1982'de katledildi.

Mehmet Ali Elalmış: Mayıs 1990'da şehit düştü.

Mehmet Kocadağ: 1950 Muş Varto doğumludur. 1 Mayıs 1976'da kutlamanın ardından MİT tarafından kaçırılarak katledilmiştir. Türkiye'nin ilk 1 Mayıs şehidi olarak tarihteki yerini almıştır.

Dursun Adabaş: 19 yaşında katıldığı ilk 1 Mayıs'da 1996 yılında TC güçlerinin açtığı ateş sonucu iki kişiyle beraber şehit düştü.

İbrahim Bozkurt (Çermo Dayı): 1937 yılında Malatya Kürecik Harunuşağı köyünde doğdu. Duisburg'da temizlik işlerinde çalışırken 1970'lerde ATÖF içinde faaliyet yürüttü. Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kurucuları içinde yer aldı. Yakalandığı hastalık sonucu 5 Mayıs 1998'de yaşamını yitirdi.

Mercan vadesi şehitleri: İsyancı geleneği ile, direngen kimliğiyle yüzlerce şehit vermiş olan Dersim topraklarında 25 Nisan 2000'de **Ovacık**'ın Mercan vadesinde TKP/ML TİK-KO'ya bağlı bir gerilla birliğinin bir pusu sonucu düşmanla girdiği çatışmada; Partizancıların bir kez daha direniş destanı yazdığı gün, **Yusuf Ayata**, Hasan Akyol, **Fehiman Bozgurt**, Umut İl, **Fikret Vural**, Zeynel Erdoğan ve **Mustafa Toptaş** ölümsüzleşerek halkın bilincine kazandılar.

Ölüm Orucu Şehitleri: Sedat Karakurt 25 Nisan 2001 (DHKP-C), **Fatma Hülya Tümgan** 28 Nisan 2001 (DHKP-C), **Erdoğan Güler** 25 Nisan 2001 (DHKP-C), **Kazım Gülbağ** 25 Nisan 2001 (Protesto için kendini yaktı.)

TARİHİ DİRENENLER YAZAR..

...şayet bir insan
haksızlığa uğramış ya da uğradığını
düşünüyor, ve acıdan ölüyorsa
başkasının eşliğinde,
Halkın çığlığı
patlayacak ilelebet
o eşikte, eşik Kral'ın
olsa bile.

Böyle söylüyordu W.B. Yeats "Kral'ın Eşiği"nde ölüm oruçlarından bahsederken... Roma devrinden itibaren bir protesto ve direniş aracı olarak kullanılmaktaydı açlık grevleri. Kimi zaman Roma İmparatorlarına, kimi zaman ortaçağ derebeylerine, kimi zaman da sömürge valilerine karşı yapılmıştı. **Ama dünyanın neresinde olursa olsun zalimin zulmüne karşı koyulan tavırdı, bedel ödemeyi göze alanların, dört duvar arasına alınarak 'teslim alındığı' zannedilenlerin, "hiçbir şeyi kalmadığı" sanılanların irade beyanıydı.** Düşüncelerinden vazgeçmemeyi erdem bilmiş ve buna gönül bağlamış olanların usulca ölümün koynuna girmeyi göze almalarıydı...

Bobby Sands

İngiltere tarafından işgal edilen ve bölünen İrlanda'nın yıllar süren mücadelesinde pek çok bedel ödendi. Onlar, Protestan olan İngiltere'yi 'korumak' bahanesiyle kendi hayatlarının kışağ altına alınmasını anlayamıyorlardı. Üçüncü sınıf vatandaş durumuna düşürülmüşlerdi. Yapılan eylemlerde hergün onlarca kişi tutuklanıyordu. Belfast dışındaki Long Kesh cezaevinde H bloklarına konan tutuklular, çeşitli işkencelere tabi tutuluyorlardı. Don-

durucu soğukta, giysileri olmadan sadece onlara verilen ince battaniyeye sarılarak günlerini geçiriyorlardı. **Bobby Sands, bu direnişçilerden biriydi.** O, Katolik olarak doğmuş olmanın bedelini hayatı boyunca ödeyecekti. Ailesiyle birlikte kaldıkları mahalleden atılacak, işinden olacak, 27 yıllık hayatının son 10 yılını bir direnişçi ve tutsak olarak geçirecekti. Açlık grevindeyken Sinn Fein tarafından milletvekili seçilecek ve Long Kesh'deki H blokta, tuvalet kağıtlarına gizlice yazdığı notları, diğer mahkumlarla birlikte yaşadıkları cehennem gözler önüne serecekti. Bu notlar ve hapishanelerde yaşananlar hiç unutulmadı. Bobby Sands 1981 yılının 5 Mayıs'ında ölüm orucunun 66. günde sonsuzluğa uğurlanıyordu, daha sonra dokuz arkadaş da onun peşi sıra kucaklayacaktı ölümü. Adli hükümlü olarak tutsak kalmaya karşı çıkmış, siyasi kimliklerini sonuna dek savunmuşlardı. Yaptıkları bu direniş sonucu Güney İrlanda'yı bağımsızlığa taşıyan yolu açtılar ve H bloklarının kapatılmasını sağladılar.

GÜN'DE DÜN...

23 Nisan

1978. Iğdır'da ülkücüler Cumhuriyet Halk Partilerine ait ev ve işyerlerine saldırıp tahrip etti. Türk Hava Yolları'nda Hava-İş Sendikasına üye işçiler greve başladı.

24 Nisan

1916. **Patrick Pearse** önderliğindeki gizli milliyetçi örgüt **İrlanda** Cumhuriyetçi Kardeşliği Dublin'de İngiliz egemenliğine karşı **Paskalya ayaklanması** başlattı.

1959. Mısır Devlet Başkanı **Nasır**, Shell ve Anglo-Egyptian petrol şirketlerini kamulaştırma emri verdi.

1975. Türk Hava Yolları işçilerinin bir gün önce başlayan grevi, "**milli güvenlik**" gerekçesiyle 1 ay ertelendi.

25 Nisan

1974. **Portekiz**'de "Karanfil Devrimi", General Antonio Spínola'nın yönettiği askeri ayaklanmayla **Salazar**'ın faşist diktatörlüğü devrildi.

26 Nisan

1986. Rusya'da Çernobil nükleer santralinde patlama oldu; yayılan radyoaktif sızıntı bulutlar aracılığıyla İskandinav ülkeleri, Doğu Avrupa ve Karadeniz'e kıyısı olan ülkeleri, bu arada Türkiye'nin Trakya ve Karadeniz bölgelerini etkiledi.

27 Nisan

1937. Adolf Hitler'in **İspanya**'da ayaklanan Falanjist güçlerin lideri Francisco Franco'ya gönderdiği uçaklar **Guernica**'yı bombalamayı sürdürdü.

28 Nisan

1945. İtalya'nın faşist lideri **Benito Mussolini** ve sevgilisi Clara Petacci İtalyan partizanları tarafından kurşuna dizildi ve cesetleri bir benzin istasyonunda ayaklarından asılarak teşhir edildi.

1993. Ümraniye çöplüğünde biriken metan gazı patladı. Çöp dağı kayarak onüç gecekondunun üzerine yığıldı. 39 kişi öldü.

29 Nisan

1429. **Jan Dark** Orleans'da Fransız ordularının başında İngilizlere karşı zafer kazandı.

1945. Sovyet tankları Berlin'e girdi.

30 Nisan

1965. **Dominik Cumhuriyeti**'nde yeni bir askeri cunta yönetimi ele geçirdi. Amerika Birleşik Devletleri askeri darbeye yardım etti.

1975. Kuzey Vietnam birlikleri Saygon'daki Bağımsızlık Sarayı'na girerek **Vietnam Savaşı**'nı bitirdi.

2 Mayıs

1969. NATO-İş Sendikasına bağlı 300 işçi **İzmir**'de **Amerikan Executor** gemisini işgal ederek tahliyeyi durdurdu.

1973. Lübnan ordusunun Filistinli mültecilere saldırmasıyla **Lübnan iç savaşı** başladı.

3 Mayıs

1889. **Almanya**'da 100 bin maden işçisi greve çıktı.

4 Mayıs

1929. İngiltere Sendikalar Birliği'nin çağrısıyla **Britanya** tarihinin ilk genel grevi başladı. Genel grev 9 gün sürdü.

5 Mayıs

1972. Askerin emir almadan da silah kullanabilmesi yasalaştı.

1818. Alman düşünür ve Bilimsel Sosyalizmin kurucusu **Karl Marx** doğdu.

Bugün Günlerden Deniz, Yusuf, Hüseyin

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan 6 Mayıs 1972'de idam edildiler. Onların idamlarına "onay" verenlerin tümünü tarih, silip attı. Deniz, Yusuf, Hüseyin ise bütün gençlikleriyle yaşıyorlar.

yordu. Sonra vakur bir ifadeyle önüne döndü. İdamlar kabul edilmişti.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan bu ülkenin ezilenleri, emekçileri, işçileri, yoksulları için uğraşan üç yiğit devrimciydi... Bu uğurda ölümü göze almışlardı.

Türkiye Cumhuriyeti tarihine, yargılanarak öldürülen "ilk Marksist-Leninistler" olarak geçen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmesinin (6 Mayıs 1972) 34. yıl dönümü...

İdam edildikleri tarihte Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan 25, Hüseyin İnan 23 yaşındaydılar. O dönemde (12 Mart Askeri Darbesi) iktidardan indirilen Süleyman Demi-

rel, Denizlerin idamına "Evet" oyu veren Adalet Partisi'nin lideriydi. Mobilya Yolsuzluğu'ndan yargılanan yeğeni Yahya Demirel'le ilgili olarak '25 yaşında çocukla uğraşıyorlar' diyordu. 6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz, Yusuf, Hüseyin'in idam kararları oylanırken elini "İdama Evet" için kaldırdığında arkasına dönüp bakıyor, herkesin kaldırıp kaldırmadığını kontrol edi-

İdam sehpasında taburelerini kendileri tekmeleyecek kadar cesurdular. Ardıllarına direnmeyi miras bıraktılar.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan her 6 Mayıs'ta yeniden doğuyor. Onları yok edebileceklerini sananlar, bugün çoktan yokolmuş durumdadır. Onlarsa halkın yüreğinde ve bilincinde onurlu birer devrimci olarak sonsuza dek saklı kalacaklar...

GEÇMİŞTEN BUGÜNE 1 MAYIS...

1886. ABD'nin Chicago kentinde işçiler 8 saatlik iş günü için genel greve gittiler. Polisin saldırması sonucu, çok sayıda işçi öldü ve yaralandı. İşçi liderlerinden **Albert Parsons**, August Spies, **Adolph Fischer** ve George Engel düzmece tanıklar ve kanıtlarla idam edildi.

1889. II. Enternasyonal, 1 Mayıs'ın, bütün dünyada işçilerin birlik ve mücadele günü olmasını kararlaştırdı.

1906. 1 Mayıs Türkiyeli işçi ve emekçiler tarafından da kutlanmaya başladı.

1923. İstanbul'da tütün işçileri, askeri fabrika ve demiryolu işçileri, fırıncılar, İstanbul tramvay, telefon, tünel, gazhane işçileri 1 Mayıs'ı sokakta kutladılar. "**Yabancı şirketlere el konsun**", "**8 saatlik iş günü**", "**Hafta tatili**", "**Serbest Sendika ve Grev Hakkı**" pankartlarını taşıdılar.

1925. Tahrir-i Sükun Kanunu'yla her türlü gösteri ve yürüyüş yasaklanınca, 1 Mayıs

da kitlesel olarak kutlanamaz hale geldi.

1976. 50 yıllık aradan sonra 1 Mayıs İşçi Bayramı İstanbul Taksim Meydanında yapılan büyük bir mitingle kutlandı.

1977. (Kanlı Pazar) DİSK tarafından Taksim Meydanında düzenlenen 1 Mayıs mitingine 500 bine yakın işçi, emekçi katılmıştı. Akşam saat 7'yi biraz geçe, alana giriş sürerken Sular İdaresi binasının üzerinden ve Intercontinental Oteli'nden (şimdiki The Marmara Oteli) kalabalığın üzerine ateş açıldı. Silah sesleri dinmeden polis panzerleri sirenlerini çalarak topluluğun üzerine yürüdü. Polisin saldırısı sonucu 37 kişi öldü, yüzlerce kişi yaralandı.

1979. İstanbul'da 1 Mayıs kutlamaları yasaklandı ve sokağa çıkma yasağı kondu.

1980. 12 Eylül darbesinden önce son "yasal" 1 Mayıs kutlamaları yapıldı. Sıkıyönetim altındaki İstanbul, Ankara ve İzmir'de göste-

riler yasaklandı. DİSK, Mersin'de "izinli" 1 Mayıs kutlaması yaptı. 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra, o zamana kadar "Bahar Bayramı" adıyla resmi tatil günü olan 1 Mayıs çalışma günleri arasına dahil edildi.

1989. İstanbul'da 1 Mayıs'ı kutlamak için İstiklal Caddesi'nden Taksim'e yürümek isteyen 2000 kişilik grup polis tarafından dağıtıldı. Olaylar sırasında alından vurulan **Mehmet Akif Dalı** adlı genç bir gün sonra öldü. 400'ü aşkın gösterici gözaltına alındı.

1990. İstanbul'un çeşitli semtlerinde yapılan 1 Mayıs eylemlerinde 40 kişi yaralandı, 2 bin kişi gözaltına alındı. Yaralılarından **Gülây Beceren** felç oldu.

1994. İstanbul ve Ankara'da 1 Mayıs'ı kutladıktan sonra dağılan gruplar polis tarafından coplandı.

1996. İstanbul Kadıköy'de yapılan 1 Mayıs kutlamasına polis saldırdı. 3 kişi öldü, 67 kişi yaralandı, birçok işyeri zarar gördü.

Tekstil işçisi kadınlardan mesaj; “Mücadele etmek bizim için bir zorunluluk”

“Bir şekilde mücadele etmemiz haklarımıza sahip çıkmamız gerekiyor. Ki böyle bir ortamda kadınlara ‘Ya sen kadınsın oturduğun yerde senin ne işine’ denilirken bunun bilincinde olanların seslerini daha da yükseltmeleri gerekiyor. Kadınlar doğuştan beri ‘sen kadınsın’ denilip geri plana atılıyor. Eğitimden erkek kadar yararlanamıyor. Bu yüzden kadınlar da kendilerinde mücadele edecek hakkı göremiyorlar. Korkmasın kadınlar mücadele etmekten. Bir şeylere dur demek bizim elimizde.”

Tekstil işçileriyle yapmış olduğumuz röportajlara gazetemizin önceki sayılarında da birkaç kez yer vermiştik. Röportaj yaptığımız tüm işçilerin anlattıkları aslında bu sektörde yaşanan sömürünün, emeğin nasıl yağma edildiğinin bir tablosunu çiziyordu. **İşçilerin kendi anlatımlarıyla iş saatleri, çalışma koşulları hakkında bilgi edinmiş, ücretlerin ne kadar düşük olduğuna, çalıştırılan küçük yaşta çocuklara tanık olmuştuk.** Bu sayımızda yayınladığımız bu röportaj ise tekstil sektöründe çalışan kadınların yaşamış oldukları sorunları aktarabilme amacını taşıyor.

- **Bize kendini tanıtır mısın?**

- Adım **Gülten**, 22 yaşındayım ve 7-8 yıldır tekstilde makineci olarak çalışıyorum.

- **Çalışma şartlarından, iş koşullarından bahsedebilir misin?**

- Aslında şu an çalıştığım yer 7-8 yıldır çalıştığım yerleri düşündüğümde gayet rahat bir işyeri. Çünkü diğer çalıştığım yerlerde mesai saatleri o kadar uzun, ustabaşılar o kadar disiplinli ve bir o kadar da yılışık oluyorlardı ki şu anki durumum gözümde gayet iyi görünüyor. Ancak biliyorum ki bu da tesadüf. Çoğu patron daha çok kazanmak daha çok kâr etmek amacıyla mesailerini oldukça fazlalştırıyor. Mesala parça iş getiriyorlar 1-2 gün içerisinde bitmesi gerektiğini söylüyorlar. Pazartesi aldıysan işi “Perşembeye vereceksin” deni-

yor. Ancak normalde biz bunun bir haftada olabileceğini biliyoruz. Daha hızlı üretim yaptırarak sürümden kazanmak için mesai saatlerini her geçen gün daha da arttırıyorlar. Kadınlar da erkekler gibi aynı saatlere kadar kalıyorlar. **Ancak tek farkla; Kadınlar bir de işten ev gittiklerinde bir de orda çalışmaya devam ediyorlar.** Ne kadar çalışmış, yorulmuş olurlarsa olsunlar.

- **İşyerlerinde kadın olmanın getirdiği sorunları yaşıyor musunuz?**

- Tabi ki mesela nerdeyse aynı işi yapmamız ve aynı saatlere kadar çalışmamıza rağmen erkek işçilerin almış olduğu ücret her zaman kadınlarımızdan daha yüksek oluyor. Ben makineciyim ancak erkek makineciyle aynı parayı alamıyorum. **Ben 470 milyon alırken onlar 550 milyon alıyorlar.** Tekstilde kadın emeği erkeğe göre çok daha fazla sömürülüyor. **150-170 milyona çalışan aracı kadınlar var. Aslında onların yaptıkları iş, çoğunun yaptığı işten daha ağır. Gün boyu ayakta ve kim ne isterse getirmek, yapmak zorundalar. En düşük ücreti alanlar da onlar.**

Sadece bu değil ki kadınların yaşadıkları. Önceki çalıştığım yerde bir ustabaşı vardı. Eşinin yanında başka bir kadınla ilişki kurup daha sonra eşi karşı çıkınca da herkesin ortasında eşini dövüyordu. Ancak kimseden ses seda çıkmıyordu. “**Aman karısıdır, burada dövmesin de evde ne yaparsa yapsın**”

diyorlardı.

- **Peki, 1 Mayıs yaklaşıyor, bir işçi olarak gazetemiz aracılığıyla işçi kadınlara iletmek istediğin bir mesaj var mı?**

- Bir şekilde mücadele etmemiz, haklarımıza sahip çıkmamız gerekiyor. Ki böyle bir ortamda kadınlara “**Ya sen kadınsın otur oturduğun yerde senin ne işine**” denilirken bunun bilincinde olanların seslerini daha da yük-

seltmeleri gerekiyor. Kadınlar doğuştan beri “**sen kadınsın**” denilip geri plana atılıyor. Eğitimden erkek kadar yararlanamıyor. Bu yüzden kadınlar da kendilerinde mücadele edecek hakkı göremiyorlar. Korkmasın kadınlar mücadele etmekten. Bir şeylere dur demek bizim elimizde. Evde, işyerinde üretim bizim ellerimizdeyken baskıya zülme karşı mücadele etmek de bizim için bir zorunluluk.

“Kız Çocuklarının Yüzde 34’ü Okula Gitmiyor”

Van’da **6-14 yaş arası** okula gitmeyen kız çocuklarının oranı yüzde **34**’lerde.

Yapılan araştırmalara göre İstanbul’da oturan ve okula hiç gitmemiş veya başlayıp yarım bırakmış olan, **6-14 yaş** grubunda **75 bin kız çocuğu** olduğu ortaya çıktı.

UNICEF Eğitim Program Sorumlusu **Fatma Özdemir Uluç**, İstanbul’un “**sayısal olarak en kötü durumdaki il**” olduğunu söyledi.

Uluç, “**75 bin okul çağındaki kız, okula gitmiyor.** Milli Eğitim’e kayıtlı olan öğrenci sayılarına baktık. Erkek ve kız öğrenci sayılarının arasındaki farkı kabaca aldık. Çünkü **nüfusun yüzde 50’si kadın, yüzde 50’si erkek.** Bir de **kayıtlı olmayanlar** var. Daha fazla da çıkabilir. Çünkü nüfusa kayıtlı olmayan öğrenciler ve göç var. Şu anda resmi kayıtlarda görünen durum bile böyle bir farkı ortaya koyuyor. Bu rakam da bize sağlam bir fikir veriyor” dedi.

Uluç, diğer illere göre İstanbul’un durumunu ise şöyle değerlendirdi: “**Oransal olarak baktığımızda en kötü il Van.** Orada 6-14 yaş arasındaki kızların **yüzde 34’ü okula gitmiyor.** Ama sayıya döktüğünüzde İstanbul en kötü, Şanlıurfa onu takip ediyor.”

Uluç, İstanbul’da okumayan kız çocuklarıyla ilgili en sorunlu ilçelerin başında **Bağcılar, Gaziosmanpaşa** ve **Ümraniye**’nin geldiğini; **Çatalca, Şile** ve **Eminönü**’nde ise kız çocuklarının yoğunlukla okuduğunu belirtti.

Geçmişten geleceğe kurulan köprü

11 Nisan 2004 günü İstanbul BEKSAV'da "30 Mart'tan 18 Mayıs'a Mahir, Deniz, İbrahim'in açtığı yol" konulu bir panel düzenlendi.

BEKSAV yönetim kurulu üyelerinden Muharrem Demircioğlu'nun yönettiği panele; BEKSAV adına Hacı Osman, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi adına Ökkeş Karaoğlu ve Tohum Kültür Merkezi adına Eyüphan Başar katıldı. Panelde Mahir, Deniz ve İbrahim'in Revizyonizme, refor-

mizme, parlamentoculuğa karşı devrimci çıkışta ortaklaşmaları ve bugün bunlarla birlikte emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı açtıkları bu yolun ortaklaştırılması üzerinde yoğunlaşıldı.

Ökkeş Karaoğlu'nun ilk konuşmacı olarak; Mahirlerin, Denizlerin idamını engellemek için Amerikalı askerleri rehlin alıp Kızıldere'de destan yaratarak şehit düşmeleri; İbrahim'in Sinan'ların katledilmesine neden olan ihbarcı muh-

tar Mordeniz'i cezalandırması önderlerimizin devrimci mücadele ve bu mücadeleyi can bedeli sürdüren devrimciler olarak birbirlerine bağlılıklarının günümüze örnek olmasının zorunluluğunu belirtti. Bugün birisi şehit düştüğünde "hangi yapıdan" diye öncelikli sorulması ve kendi yapısından değilse rahat bir soluk almasının yanlışlığı, bunun ortak değerlere yabancılaşma olduğu üzerinde duruldu.

Bu değerlendirme üzerinden her üç konuşmacı da geçmişte yaşanan; bu gün de emperyalist saldırganlığa ve egemenlerin saldırılarına karşı devrimcilerin eylem birliklerinin iyi örnekleri olduğu ve bunların güçlendirilerek büyütülmesinin önemi vurgulandı. Geçmişten geleceğe bir geleceğe bir köprü kurulmasında bu yönün öne çıkarılması gerektiğini anlattılar.

Her sürecin kendi somut koşulları içinde olumlu ve olumsuz yanlarının olduğu; olumsuzluklardan dersler çıkarılarak giderilmesinin olumlulukların büyütülmesinin gereği olduğu; bugün ortaklaşma ve eylem birliklerinin büyütülmesi önündeki engelin ben merkezci

bakış açısı ve grupçu yaklaşımlar olduğuna değinildi. Bu durumun devrimci mücadelenin genel çıkarı esas alınarak, ortak paydalarda birleşilerek ideolojik tartışmaların pratiği engellemeyecek tarzda sürdürülmesiyle aşılabileceği belirtildi.

ABD'nin başını çektiği emperyalistlerin Irak'a saldırısı ve işgaline karşı yapılan ortak eylemler ile faşizmin Ekmek ve Adalet Dergisine saldırısına karşı tüm devrimci ve sosyalist gazete ve dergilerin birlikte dergiyi çıkarmaları ve dağıtılmaları örneklerinin büyütülmesinin önemi üzerinde duruldu.

1 Mayıs ve NATO zirvesi öncesi çalışmalarında 71 süreci ve günümüz deneyimlerinden yaratılan değerlerden hareket etmenin gücümüzü büyüteceği ve mücadelenin yükseltilmesinde önemli adımlar olacağı üzerinde yoğunlaşıldı. Devrimci Kültür Merkezlerinin bu ortak kültürü büyütmedeki önemi vurgulandı. Panel bu anlamda geçmişten geleceğe uzanan köprünün kazanımlarının tartışılması ve ortaklaşılmasında olumlu bir adım oldu.

Zeugma da NATO'ya peşkeş çekiliyor!

Zeugma mozaikleri dünyanın en önemli tarihi eserleri arasında yer alıyor. Son günlerde Kültür Bakanlığı'nın mozaikleri Haziran ayı sonunda düzenlenecek olan NATO zirvesi için Topkapı Sarayı'na getirmek istemesi Zeugma Platformu tarafından engellendi. Zeugma mozaiklerinin Gaziantep'ten başka bir yere götürülmesine karşı çıkan Zeugma Platformu, taşınmaz eserlerin naklinin suç olduğunu belirterek 11 Mart'ta Nöbetçi Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurdu. Nöbetçi Asliye Hukuk Mahkemesi'ne başvurdu. Nöbetçi Asliye Hukuk Mahkemesi'nin aldığı ihtiyati tedbir kararı sonrasında mozaiklerin bulunduğu salonun demir

kapısı kilitlendi, müze ziyarete kapatıldı. Mahkemenin yürütmeyi durdurma kararı üzerine hukuk tanımaz açıklamalar yapan Bakanın ardından önceki gün de Zeugma kazılarında 10 milyon dolar yatıran The Packard Humanities Institute (PHI), gazetelere ilan vererek Zeugma Platformunu suçladı. Zeugma mozaiklerinin Gaziantep dışında başka bir yerde varlığını devam ettiremeyeceği bilirse bile Kültür Bakanlığı İstanbul'da yapılacak olan NATO zirvesinde emperyalistlere sunmak amaçlı Zeugma mozaiklerini yerinden etmekte ve bir tarihi kültür kalıntısı da TC'nin kendi Kültür Bakanlığı tarafından kapatılmaktadır.

Van'da yeni bir kültür merkezi açıldı SANAT VE HAYAT KÜLTÜR MERKEZİ

Van'da yeni bir kültür merkezi açıldı. Sanat ve Hayat; Serhat Kültür Merkezi ve Yüksektepe Kültür Merkezi'nin ardından Van'da açılan üçüncü kültür merkezi.

Van Devlet Tiyatrosu'nda gerçekleştirilen açılışa Yüzüncü Yıl Üniversitesi öğrencileri yoğun ilgi gösterdi. 19 Aralık katliamını anlatan sinevizyon gösteri-

siyle başlayan açılışa ayrıca Grup Vardiya bir saat süren bir konser verdi. Kürtçe parçaların ve marşların ağırlıkta olduğu konserde barış ve kardeşlik mesajı verildi.

Grup Vardiya'nın ardından daha önce sahnelenmesi yasak olan Nazım Hikmet'in tek kişilik oyunu Tanya da izleyiciyle buluştu.

AKP'nin, halkın kültürüne tahammülsüzlüğü

Esenyurt Belediye Başkanlığı'nı kazanan AKP'li Necmi Kadioğlu, Esenyurt Kültür Merkezi'ni işlevsiz hale getirmek için kollarını sıvadı. Tayyip Erdoğan döneminde İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin İhaleler ve Mali İşler Daire Başkanı İGDAŞ ve AKBİL davalarının sanığı Necmi Kadioğlu yaşamaları duru, su gibi berrak ne kadar sanatçı, yazar varsa tümünü duvarlardan söktür-

müştür. Kendi dünya görüşünden başka düşüncelere tahammül edemeyen bu faşist kafa Esenyurt Kültür Merkezi'nin tüm faaliyetlerini sınırlandırmakla kalmamış Esenyurt Belediyesi Tiyatrosu öğretmeni Nazım Yılmaz'ı ve Esenyurt Belediyesi Kültür Merkezi Karikatür Atölyesi Öğretmeni Kamil Masuracı'yı Park ve Bahçeler Müdürlüğü emrine sürmüştür.

İZMİR 9. KİTAP FUARI YAPILDI

İzmir 9. Kitap Fuarı bir çok yayınevının katılımıyla 11-18 Nisan 2004 tarihleri arasında yapıldı. Büyük yayınevleri fuara ticari amaçla katılırken devrimci-demokrat yayınevleri ise emekçi kitlelere yayınlarını ulaştırmak, tanıtmak amacıyla katıldı. Umut Yayımcılık da emekçi halka yayınlarını ulaştırmak, gazetesini, dergisini, kitabını ulaştırmak ve onları bilinçlendirmek amacıyla katıldı. Önceki yıllara oranla katılım daha iyi olurken özellikle son iki gün fuara ilgi yoğundu. Umut Yayımcılık standına uğrayan insanlar özellikle Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya ve Komünist Usta Mao Zedung'u anlatan kitaplara yoğun ilgi gösterdi. Umut Yayımcılık standında Partizan, İşçi Köylü, YDG ve ILPS Bülteni de dağıtıldı. (İzmir)

Kağıt işçilerinin yaşam savaşı

“1500 kişinin ekmeği, hep bileğimizden çıkıyor burada. Kağıt parçası, demir parçası. Devletten bir şey istemiyoruz. Kendi bileğimizle çalışıyorduk. Onu da bırakmadılar. Şimdi boşuz. Buralarda geziyoruz. Görmedin mi az önce zabıtalarda geldi, dağılın burada kalmayın dediler. Arabaları da çekin. Burada 2-3 dönümlük tapulu arazimiz var. Şimdi ne yapacağımızı bilemiyoruz. Seçimden önce partiler geldiler, bizden oy istediler. Şöyle yapacağız, böyle yapacağız. Oy verdik, kazandı bize dirsek atıldılar. Çaremiz yok şimdi. Nereye gitsek bırakmıyorlar.”

Sokaklarda el arabaları ile kağıt toplayan işçilerin sayısındaki artış, son yıllarda hepimizin dikkatini çekmiştir.

Ya evimize en yakın çöp noktasında karşılaşmışızdır ya da kalabalık caddelerde arabalarına kağıt atarken görmüştür. Belki de kimimiz görmüş ama fark etmemiştir. **Artık onlar da yaşamımızın bir parçası olduğundan diğerleri gibi çok da düşünmeye gerek yoktur belki de.** Sadece kendi dünyasında gezinen, kendi sorunları içinde boğulanların dışındaki canlıların, duygularını, yaşamlarını farketmesi zordur zaten. Aslında yabancılaştığımız dünyayı tam da kendi duygularımız ve değerlerimizin insan olarak hissettiklerimizin farkına vardığımız oranda görmeye başlayacağız. “Etrafı kirletiyorlar”, “görüntü kirliliği yapıyorlar” düşüncesiyle uzak duruyoruz onlardan. Belki de bizden “farklı” oldukları için. Ancak bizim yaşadığımız herşeyi onlar da hissediyorlar. **Yaşama savaşı bizden çok daha zorlu. Çöpten topladıkları kağıtları, ekmeği, kimisinin karınları aç, çocukları dört gözle eve gelmesini bekliyor, kimisinin yaşlı annesi, babası.** Küçümseyerek baktığımız, çoğu zaman yok saydığımız bu insanların yaşadıklarında bizim hiç sorumluluğumuz yok mu? Peki ya onlar bu işi isteyerek, severek mi yapıyorlar? Yaşamın diş diş müca-

delesinde onların payına düşürülen bu. Çoğunlukla Kürt olmaları, farklı bir dil konuşmaları, kendi kültürlerinin olması onların bu kavgada yalnız kalmasına neden oluyor belki de. **Yaşadıkları coğrafyadan evleri yıkılarak, yıkılarak, çocukları eşleri katledilerek zorla göçettirilen bu halka elimizi ne kadar uzattık acaba?** Evsiz yurtsuz kalan, topraklarından koparılan, ailesi dağıtılan bir insanın yaşama tutunma çabası onlarınki. Kimseden yardım istemeden, dilenmeden, emeği, bileğinin gücü ile ekmeğini çıkarmak. Evine ekmeği götürmek, bütün baskılara, aşağılanmalara rağmen. Ancak onları buraya sürenler bunu da çok görüyorlar. Ülkesinden sürülmüş bir ulusun acılarını yaşayacaklar. Burada da kimlikleri, dilleri yüzünden aynı baskıyı görüyorlar. **Ekmeği için alınteri döksele de yine aynı cellat çıkıyor karşısına ve tekrar yere seriyor, kavganın ortasına alıyor.** Kaybedebilecekleri herşeyi kaybetmişler. Toprağı, suyu yasaklanmış bir ulus ne yapabilir ki? Savaşmak. Özgürlüğü, emeği, kurtuluşu için mücadele etmek, zordur bedel gerektirir. Ama zaten şimdi de bedel ödemiyorlar mı? Neden mücadelenin haklılığı, onuru ile ödenmesin bedeller. Neden özgürlüğü için kurşun sıkılsın. Tarih buna tanıktır. Bu oldu ve tekrar mücadele ederek, gerçek kurtuluşu yürünebilir. Kağıt işçilerinin yaşa-

dıkları denizde sadece bir damla. Geride koca bir okyanus, bir ulus var acılarıyla. Şimdi evleri de yok, ne yapacaklarını bilmiyorlar, yüzleri gergin, öfkeli ama **yaşam varsa umut da var** diyorlar. Ve **biz onu bulacağız, o bizi bulmazsa.** Ve tekrar yankılanacak Cudi dağlarında silah sesleri. Bu defa kimliğimizi, toprağımızı da alacağız, emeğimizi de özgür kılacağız. Tanık olacak Dicle'nin suyu umudun savaşçılarına. Bu güç, ulusun tarihinde saklıdır, onu alıp yeniden işleyeceğiz.

**“PİSLİK TOPLAMAYIN
DİYORLAR
BİZ BU PİSLİKTEN
YİYORUZ EKMEĞİMİZİ”**

**-Ankara'ya ne zaman geldiniz.
Yaşadıklarınızı anlatır mısınız?**

-Hüsniye Orhan: Kars'tan geldik. 50 senedir Ankara'dayım. Gün çalışıp, gün yiyorum, her gün. Kocam rahatsız, bende şeker var, tansiyon var. Safra kesemden ameliyat olacağım, gücüm yetmiyor. Hayatımız bu çöplükte. Bize bir iş versin devlet. Kağıt topluyoruz. Ben 24 yıldır bu işi yapıyorum. 24 ekmeği sahibi değilim. Geldiler, sövdüler, attılar çıkardılar bizi. Hiçbir neden söylemediler. Pislik toplamayın diyorlar. Biz bu pislikten yiyoruz ekmeğimizi. Çoluğumuz, çocuğumuz aç kaldı. Artık yeter şu insanların haline bakın. Dışarıda yatıyorlar. Bizi 8 gündür oyalıyorlar. Bugün, yarın yer vereceğiz diyorlar. Mamak çöplüğüne götürdüler, tapulu mal çıktı kovdular bizi. Bine yakın kişi var burada, hepsi aç. Benim 8 tane çocuğum var. 8 tane evsizde bakıyorum. Hepsini ufak. Melih Gökçek bize söz verdi, size yer vereceğim oylarınızı bana verin, yer vermedi. Bütün halkı da sokağa attı. Polis geldi bize saldırdı. Benim oğlum kendini öldürmeye kalktı. Ben yaralandım. Ardiyelerimizi yakıtılar, yıktılar gittiler. Yine aynı kağıdın peşindeyiz, çöplüğün peşindeyiz. Buradaki halk hırsızlık mı yapsın, hangisini yapacağız? İki iki dört. Köyde tarlamız kalmadı mecbur kaldık şehre geldik. Bize yer versinler, ölmek var dönmek yok. Yer vermezlerse ya katillik yapacağız ya adam soyacağız!

**“SEÇİM ZAMANI GELDİ
BİZDEN OY İSTEDİLER,
KAZANDIKTAN İKİ GÜN SON-
RA ARDIYELERİMİZİ ALTÜST
ETTİLER, YIKTILAR”**

-Buraya niçin göç ettiniz? Ardıyeleriniz neden yıkıldı?

-Ramazan Yalçın: Hakkari'nin Ördək köyünden göç ettik. 1994 yılında ve öncesinde orada bir PKK mücadelesi vardı, o yüzden köyümüzü yaktılar, yıktılar mecbur kaldık, oradan göç etmeye başladık. Milletın koyununu, hayvanını beslememesi için köylerini yaktılar. Hayvanlarımızı, koyunumuzu satmak zorunda kaldık. Koyunumuzu çok ucuza sattık, parası da elimize geçmedi. Bu yüzden kimisi Ankara'ya, kimisi Adana'ya göç ettiler. Millet çokluk çocuğunu yedirmeye içirmeye çabaladı. 1994 yılından beri burada kağıtçılık yapıyoruz. Bir yeri kira tuttuk. Şimdiye kadar o yerde kalyorduk. Ondan sonra seçim zamanı geldi. Bizden oy istediler. Melih Gökçek diyor siz oyunuzu bana verin, ben kazanırsam size yer vereceğim. Oyumuzu Melih Gökçek'e verdik. Kazandıktan iki gün sonra baktık zabıtaları polisleri hepsini gönderdi. 3 gün mühlet verdi. 3 günü geçirmede polis, zabıta geldi. Daha öteberimizi kaldırmadan milyarlarca malımızı kantarımızı, el arabalarımızı aldı. Ardıyelerimizi altüst etti, yıktı yaktı. Gözyaşartıcı bomba attılar. Bu malımız bu kadar ziyan oldu, devlet bize yardım etmedi. Kaldığımız yer şahıs malı diyor. Tamam diyoruz. Bize kiraya verin onu da kabul etmiyorlar. Size bir yer göstereceğiz diyorlar. Melih Gökçek'in yanına gitmek istiyoruz bizi bırakmıyorlar. Onun sekreteri, Gazi Şahin'in sekreteri, Emniyet Amiri geldi. Durun dedi size bir yer vereceğim. Gittik öğlene kadar orada kaldık, baktık bütün köyler hepsi geldi. Burası şahıs malıdır bırakmadılar bizi. Geri döndük buraya. İki de bir polis geliyor, zabıta geliyor. Bunlar birşey yapacaklar. En aşağı 1500 kişi var burada. Bir yere

yerleştirsinler. Veya bizim tazminatımızı versinler, bizi memleketimize göndersinler. 1500 kişinin ekmeği, hep bileğimizden çıkıyor burada. Kağıt parçası, demir parçası. Devlettten bir şey istemiyoruz. Kendi bileğimizle çalışıyorduk. Onu da bırakmadılar. Şimdi boşuz. Buralarda geziyoruz. Görmedin mi az önce zabıtalar geldi, dağılın burada kalmayın dediler. Arabaları da çekin. Burada 2-3 dönümlük tapulu arazimiz var. Şimdi ne yapacağımızı bilemiyoruz. Seçimden önce partiler geldiler, bizden oy istediler. Şöyle yapacağız, böyle yapacağız. Oy verdik, kazandı bize dirsek attılar. Çaremiz yok şimdi. Nereye gitsek bırakmıyorlar. Valiye gitsek bırakmıyorlar, belediyeye gitsek bırakmıyorlar. Bizi yoldan çeviriyorlar. 4-5 gündür açız. Çoluk çocuğumuz zaten günlük çalışıyordu. Toplayıp bir araziye bıraktığımızda da zabıtalar bırakmıyorlar.

**“BİZ ÇADIRLARIMIZI
BURAYA KURACAĞIZ,
AĞZIMIZI KAPATACAĞIZ,
MEZAR DA YAPACAĞIZ,
YA ÖLDÜRÜN
YA BİZE YER VERİN”**

-Siz Ankara'ya ne zaman geldiniz? Şimdi ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Tahsin Kahraman: Hakkari'den buraya geldik. 1994'te köyümüzü boşalttılar. Önce Hakkari'ye geldik. Orada iş olmadığı için herkes bir yere gitti. Biz de 1996'da Ankara'ya geldik. Burada çalışmaya çalıştık ama bizi bırakmadılar. Kağıt topluyoruz. En az 1500 kişi var. Biz fakiriz. Bize böyle yaptılar. Bize dediler oy vereceksiniz. Biz de oy verdik ama Çankaya'da CHP kazandı. CHP buraya karışmadı. Büyükşehir bakıyor. Bize 2000 polis gönderdiler. Çok kişiyi gözaltına aldılar. Kamu malına zarar vermekten herbirine 11 milyar ceza, 5 yıl hapis davası açtılar. Yani şu anda buradayız. Başka ne yapabiliriz ki. Belki bir haftadır dışarıda ya-

tırıyoruz. Evlerimizi de yıktılar, dışarıda yatıyoruz. Bize ne dediler? Size yer veriyoruz, biz karışmıyoruz. Biz gittik yere, tapulu mal çıktı ondan sonra geri geldik yarın yarın diye bekletiyorlar, zabıta geldi az önce dedi arabaları buradan götüreceksiniz arkadaşlar biz de diyoruz burası tapulu yerimiz. Mahaldekiler de bizi şikayet ediyorlar. Şimdi bekliyoruz, Allah büyüktür. Yarın ne olacağı belli olmaz. Biz çadırlarımızı buraya kuracağız, ağzımızı da kapatacağız, mezar da yapacağız ya öldürün ya bize yer verin, bu kadar. Ya da bizi bir yere göndersinler. Gerçekten ayrımcılık yapıyorlar. Melih Gökçek yiyip-içiyor demiyor ki bu gençler ne yapıyor?

**“BİZ DE İNSANIZ
GELSİN DURUMUMUZU
GÖRSÜN BAKSINLAR”**

-Siz bize yaşananları anlatır mısınız?

-Hakkari Ördekli köyünde 1965 doğumluyum. Adım Hacı. 9 senedir burada ikamet ediyorum. Köyümüz 1994'ten itibaren yerlebir oldu. Göç oldu, buraya geldik. Atık kağıtla uğraşılıyor. Köylerimizi yaktılar biz devletten tazminat bekliyorduk, köylerimizi yapsın biz bir sabah kalktık çevik kuvvet arkamızda havan topu üstümüze çekmişler. Biz de sorduk kime gelmişler diyor size gelmişler. Hayır bize niye gelmişler? İnsanları-

mızın havanları, topları yok ki. Gidin Kıbrıs'ı kurtarın. Yetkililere sorduk bu neyin nesidir? Dediler sizi kaldırmaya geldik. Hayret biz devletten yardım beklerken neyle karşılaştık. Bizim milyarlarca malımızı yaktılar, çöpe taşıdılar. O günden itibaren dışarıda kalıyoruz. Kemal Sunal arabası gibi kendimize araba yapacağız oradan göç edeceğiz buraya. Buradan göç edeceğiz başka yere, şu anda çok durumdayız, perişanız, devlet nerededir çıksın piyasaya? Diyor “devlet vardır Tayyip Erdoğan ben de devlet adamıyım.” Hiçbirşey de değil. Eğer bizim halimizi görüyorsa gelsin bize bir yer versin, temin etsin. Çocuklarımızı bu atık kağıtlarla besliyoruz. Bir gecekonduya 150-200 milyar para ödüyoruz. Bugün dışarıdan kovdular. Ev yok ki. Kira veremiyoruz bu şartlarda dışarıda kalıyoruz. Bizim halimiz ne olacak. Gelsin görsün büyük adamlar, boynu kalın adamlar. Bizim Hakkari milletvekilleri orada ekmek yiyorlar. Ben de ekmek yiyorum burada, ne oturuyorlar orada hiç olmazsa dışarı çıksınlar. Biz de insanız, gelsin durumumuzu görsün baksınlar bu böyle geçmez ki yarın ben cepçi olurum. Bir sürü talebimiz var, öğrencileri okula gönderemiyoruz, maddi durumumuz yok. Kiminin defteri yok, kiminin kalemi yok. Dışarıda öğrenci ders görebilir mi, hayır göremez. Bu nedenle hepsi dışarıda kalmış. Ben gittim kamyonumu götürdüm zabıta geldi tekrar buraya getirdi. Herkes bizim durumumuzu anlansın büyük adamlar neredeyse çıksınlar, bu kadar insanı yok etmeye gerek yok. Azerbaycan'dan Aliyev geliyor karşıyorlar. Biz Türk vatandaşlarıyız önce bizi besleyecekler. Bunun iyice bilsinler. Eğer bizi başka yere göndereceklerse göndersinler. Hepsi de aynı köylü vallahi çok ayrımcılık yapıyorlar. Hakkari'den gelenlere çok eziyet yapıyorlar. Hepsi Ördekli'den, tek aileyiz. Nerededir bunlar? (Ankara)

İşçi-köylü'den

BUGÜN IRAK'IN ÖZGÜRLÜĞÜNÜN YOLU
FELLUCE'DEN GEÇMEKTE!

ABD 11 Eylül saldırılarının ardından dünyayı ateş topuna çevirme savaşına başladığını ilan ettiğinde, ateşin içinde kendisinin de böylesine yanacağını belki de hiç düşünmemişti. Irak'ta on günü aşkın bir zaman diliminde yaşananlar yeni bir Irak resmi ve işgalci güçlerin gerçek yüzlerini gösterdi. **ABD işgali bir yılı doldurmuşken ve yeni manevra ve saldırılara hazırlandığı günlerde Felluce'de büyüyen direniş tüm işgalcileri şaşkına çevirdi.**

ABD'nin işgalin başından itibaren engellemeye çalıştığı bu ortak direniş cephesi hesapta tuttuğu en kötü ihtimallerden biriydi ve emperyalistler bu "kötü" ihtimali yaşıyorlar şimdi. On günü aşkın zaman diliminde yaşanan gelişmeler yeni bir dönemin başlangıcı niteliğinde. Irak'ta yaşanan çıkmaz çok daha keskin bir hal almış durumda. **Alınan kayıplar karşısında büyüyen direniş bastırmanın tek "çare"sini pervasız saldırılarda bulan ABD emperyalizmi, direnişin başladığı günden bu yana 900'e yakın Iraklıyı katletti.**

Pazar yerlerine atılan bombalardan, sokak infazlarına, kente yapılan füzeli saldırılardan daha bir dizi vahşete imza atan ABD'nin kanlı katilleri şimdi korku ve çaresizlikle her an ölebileceklerinin hesabını yapıyorlar. Rehin alınan ABD askerinin yerinde olmayı hiç biri istemezken, sıranın kendilerine geleceklerini çok iyi biliyorlar.

Gelişen direniş, Irak'taki işgalci güçlerin birliğini de önemli ölçüde etkiledi. Filipinler durumunun devam etmesi halinde ülkedeki vatandaşlarını geri çekeceği açıklamasını yaparken, birçok ülke durumu yeniden değerlendirecekleri yönünde açıklamalar yaptı. Fransız Kızılhaç Örgütü ise, yine gelişmelerden kaynaklı çalışmalarını askıya aldığı açıkladı. ABD'yi fazlasıyla telaşlandıran bu durumun devamında yaşanan diplomasi trafiğini işgalci güçlerin ikna turları

olarak da değerlendirebiliriz. **Irak'ta yalnız kalmaktan korkan ABD, bu güçlerin geri çekilmesinin direniş karşısında bir yenilgi durumunun yaşandığının açık ilanı olduğunu çok iyi biliyor.** Ancak istese de istemese de ne yazık ki bu yenilgiyi yaşamaya doğru atılan adımlar hızlanıyor.

Ve ABD Irak'ta ilk yenilgisini aldı. Direnişçilere çağrıda bulunan Irak'taki sivil vali **Paul Bremer** Felluce'deki direnişçilere ABD'nin yaklaşık bir hafta önce yaptığı ateşkesi yanıt vermeleri ve yaptıkları saldırıları durdurmalarını isteyerek teslimiyetin ilk adımını attı. **Ancak bu ateşkesin direnişçiler tarafından yanıtı çoktan saldırılarla verilmişti bile!**

ABD askerlerinin ölüm haberlerinin geldiği saatlerde, halkına seslenen **Bush'un** direnişin etkisiyle titreyen sesi, tutuklaşan konuşması gözlerden kaçmayan bir ayrıntı olarak gazete sayfalarında işlendi. Amerikan basını Bush'un gösterdiği bu performansı beğenmeyecek büyüyen direnişin yarattığı etki ve telaştan ister istemez söz etmeye başladılar.

Saddam yönetimi altında birbirine düşman edilen Şii ve Sünniler, emperyalist işgale karşı birleşerek tarihi bir direnişin altına ortak imza atıyorlar. ABD açısından gerektiğinde önemli oranda kullanılabilir bu çatlak, bir anlamda da kimi dönem bu çatlaktan yararlanarak yeni hamleler yapabileceği bir durum olarak değerlendiriyordu. **Ancak yanlış hesap Felluce'den döndü.** Sünniler Felluce'de, işgalci ABD güçlerine karşı savaşarak direnirken, Şii'ler kendi bölgelerinde direnmekle sınırlı kalmayarak Felluce'ye sızarak direnenlerin yardımına koştu ve bununla da sınırlı kalmayarak, erzak dolu kamyonlarla binlercesi yürüyerek sokaklara döküldü.

Şii'lerin direnişe katılmasıyla birlikte Irak'ta oluşan yeni direniş cephesi, yü-

rütülen bağımsızlık savaşını ve halkların saldırılar karşısında birbirine nasıl kenetlendiklerini de gösterdi. **Karşı durulmaz sanılan ABD gücü, işte böylesine ağır bedeller ödenerek de olsa diretilirilebilecek bir güçtü. Büyüyen direniş bir kez daha gösterdi ki, asılan direnen halkların gücüdür ve yenilmez olan da ancak o güçtür.** ABD sergilediği tüm vahşete rağmen, direnişi bastırmaya gücünün yetmeyeceğini göstermiştir. Direnişin ve kayıpların gölgesinde Washington'da "**Irak zirvesi**" yapan Bush-Blair ise çizdikleri "**mutlu**", "**herşey yolunda gidiyor**" tablosunun arkasına gizlemeye çalıştıkları korkularla "**kararlılıklarını**" tazelediler ve bir kez daha "**Irak'ı özgürleştireceğiz**" sözünü verdiler. Irak özgürleşecek bu doğru. Ancak bu özgürlüğün yolunun **Felluce'den** geçtiği de bir o kadar kesin. Direnişçiler tarafından rehin alınan bir ABD askerinin "**Irak'ı özgürleştirmek için gelmiştik. Ancak burada olmak benim seçimim değildi**" şeklindeki pişmanlık dolu sözleri "Irak'ta her şey yolunda ve kontrolümüz altında" imajını vermeye çalışan Bush ve Blair'i yalanlar nitelikte.

ABD bölgedeki askerlerinin görev süresini uzattı. Hepsinin geri dönme isteklerini reddederek ve görmezden gelecek. Ve "**gerekirse daha fazla asker göndereceğiz**" açıklamalarını yaptı.

Ancak geçtiğimiz hafta yapılan açıklamalarda gözden kaçmayan bir ayrıntı var ki o da; Bush'un "**NATO'yu bölgede nasıl konumlandırabiliriz**" tartışmalarının olduğu açıklamasıydı. Önümüzdeki dönem planları içinde önemli bir yer tutan NATO'yu, önümüzdeki günlerde Irak'ta görmemiz olası ihtimallerden biri olarak karşımızda duruyor.

Bu direniş Ortadoğu halkları açısından çok önemli mesajlar taşıyor. "**Büyük Ortadoğu Projesi**" ile özellikle bölge halklarına özgürlük götürceğini söyleyen ABD'nin özgürlüğünün anlamını artık çok daha iyi biliyorlar. Bilinen diğer bir gerçek ise Irak'la baş edemeyen ABD'nin bu büyük projeyi yaşama geçirme ihtimalinin oldukça zor olduğudur.

30 Haziran'da Irak yönetimini uşaklarına devretmeyi düşünen ve bu konuda

kararlı olduğunu açıklayan ABD bu konuda da hayli sıkışmış durumda. Çünkü ülkedeki uşakları da direniş cephesinin büyümesi ile birlikte istifa ediyorlar. Bununla birlikte ABD askerleri tarafından eğitilen 200 Iraklı asker kendi halkına karşı savaşmayı reddedince ABD tarafından cezalandırılarak tutuklandılar.

Diğer taraftan İsrail'in yaptığı katliamlara tam destek sunan ABD Filistin halkının katili olarak da tarihteki yerini alıyor. 17 Nisan günü **Şeyh Yasin**'in katledilmesinin ardından yerine geçen **Rantisi**'yi de aynı yöntemle katledildi. Rantisi'nin oğlu ve eşinin de bulunduğu arabaya füze yağdıran İsrail, direnişi bastırmak için **HAMAS'a** yönelik saldırılarını tırmandırıyor. **Ancak bu saldırılar Filistin halkını direnişten vazgeçirmek yerine daha da kinlendiriyor ve öfkeyle İsrail'e saldırmasına neden oluyor.** Irak ve Filistin halkının emperyalistlere ve uşaklarına karşı yaktığı bu direniş ateşinin içinde **Proletarya Partisi**'nin kuruluş tarihi olan **24 Nisan'ı** ve işçi sınıfının kavga günü olan **1 Mayıs'ı** karşılamaya hazırlanıyoruz. Ortadoğu'da büyüyen bu direniş ateşi içinde Proletarya Partisi'nin kuruluşu olan 24 Nisan tarihi, tüm bunlarla birlikte daha bir anlam ve önem kazanıyor. Halkların bu direniş ateşini kucaklamak ve büyütme bizim omuzlarımızda. İbo'nun partisine gönül vermişlerin omuzlarımızda.

Omuzlarımızdaki bu görevi layıkıyla yerine getirmek ise büyüyen direnişin ateşini ülkemiz topraklarına taşımaktan ve yakmaktan geçmektedir. Tarihi direnişler ve ülkemizdeki ezilen milyonların bizden beklentileri bunlar. Proletarya Partisi'nin kuruluşunu selamlayacağımız bugünlerde emperyalist saldırganlığa ve anti emperyalist mücadelenin önemine özel vurgular yapmalıyız. Kökleri 6. Filo'nun bu topraklardan atılmasıyla başlayan 32 yıllık onurlu tarihin her bir savunucusu ve militanı bu ruhu kuşanmalı ve adımlarının ahengini buna göre hazırlamalı ve hızlandırmalıdır.

Düşmanın her türlü saldırısıyla kuşatma altına almaya çalıştığı haklı ve tarihsel mücadelenin yenilmezliği ve kök salmışlığı böylesi kritik dönemlerde atılan adımlarla kendini göstermiş ve kanıtlanmıştır.

İzmir'de Deri-İş Genel Kurulu yapıldı

Deri-İş İzmir Şubesi Genel Kurulu'nu 18 Nisan 2004 tarihinde saat 10:00'da **Eşrefpaşa Sanat Merkezi**'nde yaptı. **Eski Şube Başkanı Hüseyin Yılmaz**'ın açılış konuşmasıyla başlayan Genel Kurul saygı duruşuyla devam etti. Bu sırada salonda misafir olan **bir grup Atılım okuru** adına kürsüye çıkan arkadaş misafir olarak yapacağı konuşmasında **DDSB'li güçleri hedef aldı.** Devrimci etik çerçevesinin dışına çıkarak, **Genel Merkez ve Musa Servi**'ye hakaretlere varan bir konuşma yapan Atılım okuru, provokasyon ortamı yaratmaya çalıştı. Konuşmanın ardından işçileri salonu terk etmeye çağıran gruba işçiler katılmadı ve sendikal hatta tutarlı bir çizgi izleyenlerin yanında yer aldılar. Hatta işyerlerinde bulunan ve bir süre kendileriyle hareket eden

okurları da bu çağrıya kulak vermediler. **Şube Sekreteri Hayriye Çavuş** kürsüye çıkarak "Biz yönetim listemizi kendimiz yani işçiler olarak belirledik. Bu yüzden burada arkadaşların bu tür konuşmalar yapması yanlıştır" diyerek eleştirdi. Ve bu tür davranışların işçi sınıfına bir şey kazandırmayacağını da belirtti.

İşçiler ise yaptıkları konuşmalarda örgütlenmenin önemine, birlik ve beraberliğe değinerek, kendi iradeleriyle seçilen yönetimi desteklemeye çağırıldılar. **Yeni Şube Başkanı Nadir Ambarcı** ise "Bir konuşma metni hazırladım. Ancak yapılan haksızlıkları eleştiriyorum ve metnim okumuyorum" diyerek Atılım çevresini eleştirdi. Yönetime aday olan listelerin işçiler tarafından belirlendiğini söyleyen Ambarcı "Genel Merkez

yöneticilerinin politikaları doğrudur. Bu yüzden çalışmalarını takdir ediyoruz ve edeceğiz" dedi. Ambarcı son olarak "Bize destek verileceğine inanıyoruz. Bundan sonraki çalışmalar kolektif çerçevede olacaktır" dedi.

Öğleden sonra oylamaya geçildi. Tek listeyle seçime katılırken oy sayımıyla yeni yönetime başarılar dilendi. Saat 16:00'da sona eren Genel Kurul'da kapanış konuşmasını yapan **Deri-İş Genel Merkez Başkanı Musa Servi** "Bir yıl önce size söylemiştik. Burayı örgütleyip bir yıl sonra size devredeceğiz dedik. Şu anda bunu gerçekleştiriyoruz. Tüm provokasyon çabalarına rağmen bunu başardık. Seçilen arkadaşlara başarılar diliyoruz" dedi.

Genel Kurul'a Türk-İş 1. bölge çelenk gönderirken, Atılım çevresinin kongreyi iptal ettirme, dağıtma provokasyonlarına rağmen Genel Kurul sonuçlandı. (İzmir)

Kavganız kavgamız, yolunuz yolumuzdur yoldaşlar!

Emperyalist kapitalist sistem ve onun uşağı komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının başta devrimciler ve komünistler olmak üzere tüm ezilenlere Kürt ulusuna karşı çok yönlü ve kapsamlı saldırılarını yürüttüğü tarihi bir süreçten geçiyoruz. Bu süreçte ezilenlerin yanında olmak mazlumların sesi olup namluya sürülmek halka ve devrime karşı hesapsızca bir tutum içinde olmak derin bir halk sevgisini gerektirir. Bu sevgiden yoksun olanlar, ezilenlerin kurtuluşu için yaşamlarını feda edemezler, bu sevgiden yoksun olanlar, tüm zor koşullara rağmen inadına kavga diyemezler.

İşte devrimciler-komünistler tüm bu zor koşullara rağmen, zindanlarda, şehirde ve kırdan inadına kavga diyorlar. Emperyalist-kapitalist sistemin ve onun işbirlikçilerinin yarattığı bencil-bireyci ve yaşama hayır diyecek, kurtuluşu ve özgürlüğü, demokrasi bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde arıyorlar. Ve bunun içinde ağır bedeller ödüyorlar. Elbetteki bunun böyle olacağını tarihi tecrübelerimizden biliyoruz. Yani tarihi tecrübelerimiz bize, ezilenlerin sessizliğini sese, hareketsizliğini harekete dönüştürmenin bedelinin çok ağır olduğunu ve büyük bir emek, özveri ve çaba gerektirdiğini defalarca kanıtlamıştır. İşte bugün her toprağa düşenimiz yalnız hangi yolda nasıl yürümemiz gerektiğini değil aynı zamanda bu uzun yürüyüşün ne tür ağır bedeller istediğinin de so-

mut bir kanıtı niteliğindedir.

İdeolojik çürümenin-tasfiyeciliğin yaygın olduğu sınıf savaşımını büyütüp geliştirmek için değil, yozlaştırıp dejeneretmek için teorilerin üretildiği, taktiklerin belirlendiği böylesi tarihi bir dönemde, idealleri uğruna silah elde savaşarak şehit düşen, her devrimci her komünist daha çok saygıyla anılmayı hak ediyor. Son dönemde Dersim'de şehit düşen DHKP-C gerillaları ve yoldaşlarımız **Ahmet Laço** ve **Sevda Yıldız** da bu saygıyı fazlasıyla hak etmişlerdir. Elbetteki her devrimci her yurtsever ve komünist şehidi saygıyla anmanın biricik yolu, onların bıraktıkları bayrağı devralıp daha da ileriye taşımaktır. Bunun adı kavgayı büyütme. Örgütü ve partiyi daha da güçlendirmektir. Rıza ve Barbara yoldaşlar bu bilinç ve sorumlulukla anmalıyız. Yoldaşlara bağlılık ve yoldaşlara sadakat böyle davranmamızı emrediyor. Açtıkları yolda yürümenin pratik anlamı da budur.

Rıza ve Barbara yoldaşların mücadele yaşamlarına dair daha geniş anlatımlarımız bundan sonra da olacaktır. **Ama bu kısa yazımız bir anlamda Rıza ve Barbara yoldaşların TKP/ML saflarına katıldıklarına dair devrimci kamuoyuna yapmayı düşündükleri açıklamayı yapmadan şehit düşmelerini açıklar nitelikte olacaktır. Yoldaşları olarak bu görevi yapmak bize düştü.**

Rıza yoldaş uzun yıllar TKP(ML) saflarında mücadele etti ve mücadele tarihi içinde örgütün her kademesinde görev aldı. Dersim ve Karadeniz bölgesinde sayısızca askeri eylemin altına imzasını attı. TKP(ML)'nin birinci kongresinden sonra, MKP tasfiyeciliğine tavrı olarak TKP(ML) çizgisinde mücadelesini sürdürmeye devam etti. Daha sonra ise TKP(ML)'den TKP/ML saflarına katılma kararı aldı. Rıza yoldaş bir yandan bu kararını TKP/ML'li yoldaşlara bildirirken diğer yandan MKP tasfiyeciliğine tavrı alan bazı yoldaşlara da kararını ilettili, ki bu kararın düşünceleriyle de çakışıyordu. Tüm sorun İK partisine ve çizgisine bağlı olan, şu veya bu nedenle tasfiyeciliğe tavrı alan ve mücadele etmede samimi olan tüm yoldaşların bu süreçte dahil edilmesi görevini yerine getirme noktasında kilitleniyordu. Ve ne yazık ki bu süreç tamamlanmadan Rıza ve Barbara yoldaşlar şehit düştüler.

Şimdi bu görev bizindir. Bu görevi layıkıyla yerine getirmek her şeyden önce şehit yoldaşlarımızın mesajını doğru algılamakla mümkündür.

Bu mesajı doğru algılamak her türlü kişisel kaygı ve dar grup anlayışından uzak durup, tüm enerjimizi ve gücümüzü parti iradesine katmaktır. Kavgayı büyütmenin, alternatif olmanın yolu buradan geçer ve biz belli farklılıklarımıza rağmen bu yoldan yürü-

yeceğiz. Ve bu süreçte sunacağımız her pratik katkının, şehit yoldaşlarımızın anısına sadık kalmanın da somut bir ifadesi olacağının bilincindeyiz.

Bu bilinç ve sorumluluktan hareketle bir kez daha İbrahim Kaypakkaya yoldaşın kurduğu partiye emek vermiş, gönül vermiş ama yaşanan ağır süreçlerden ve ayrışmalardan dolayı örgütlü yapının dışında kalmış tüm yoldaşları TKP/ML saflarında mücadele etmeye çağırıyoruz. Üzerinde yükseleceğimiz temel zemin İK yoldaşın ideolojik-siyasal-örgütsel-politik hattıdır. Bunun dışında varolan tüm farklılıkların mücadele içinde ve yoldaşlık ruhuna uygun eleştiri ve özeleştiri yöntemiyle aşılacağına inanıyoruz.

Ve bir kez daha diyoruz ki:

Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşların kavgamızda yaşatma bilinci ve sorumluluğuyla, partiye yürüyeceğiz, partiye kavgayı büyüteceğiz. Partiye, halka ve devrime ve şehitlerimize karşı taşıdığımız sorumluluk bilinci böyle davranmamızı emrediyor. Çünkü; olması ve yapılması gereken budur. Ve bizde bunu yapıyoruz.

Devrim ve komünizm şehitleri ölümsüzdür!

Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşları kavgamızda yaşatacağız!

Yaşasın partimiz TKP/ML ordumuz TİKKO ve gençlik örgütümüz TMLGB!

YOLDAŞLARI

Cenaze töreninin ardından Rıza Laço'nun abisinin görüşlerini aldık.

İK- Bize Rıza'yı anlatır mısınız?

- Biz beş kardeşlik Rıza benim küçüğümdü. O çocukluğundan bu yana haksızlığa tahammül edemezdi. Ailesi de olsa haksız olan Rıza için bir şey değıştirmezdi. Çok zekiymi yatılı okula verdik. Birincilikle bitirdi. Gururlu ve cesurdu. Elazığ'da liseye başladı bitirmeden bıraktı yatılı okuldayken tanıştığı devrimci düşünceler artık onda şekillenmeye başlamıştı. Babamın "oku, devlet büyüktür, sana iş verir" söylemlerine Rıza şu cevabı verirdi; "Diyelim ben okudum iş gücü sahibi oldum. Ya diğer yoksul insanlara ne olacak?" Çalışmak için 1989'da İstanbul'a gitti. Çok duyarlıydı tüm eylem ve mitinglere katılır-

"Rıza'yı anlatmak beni onurlandırır"

dı. Artık onun için her şey netti ve bu nedenle 1991'de kırsala çıkmıştı daha sonraları ara sıra köye gelirdi, orda görürdük

- **Rıza'nın devrimci olmasındaki etken neydi?**

- Sisteme olan kinydi. Bizlerin çocukluğunda köye askerler gelip çocukları yanlarına çağırırlardı, şeker vermek için. Rıza o zaman bile askerlerin yanına gitmezdi.

Bir gün hiç unutmam daha ufaktı babamın karşısına dikildi "Beni doğurdunuz diye benim size ait olduğumu sanmayın." O çocukluğundan bu yana halkçıydı. Köyde bir münakaşa oldu mu önce benim ve babamın karşısına dikilirdi ve "Siz haksızsınız" derdi. Düşüncelerinden taviz vermezdi. O hep dünya halklarının bir ve kardeş olduğunu söylerdi. Sosyalizme giden yolun ise İbrahim Kaypakkaya ideolojisinde olduğunu ve bu nedenle Partizan saflarında mücadele ettiğini anlatırdı. Bizim en çok tartıştığımız nokta Kürt ulusal mücadelesiydi. "Verilen mücadele haklıdır ama Kürt ulusu böyle kurtulamaz" derdi. Ancak enternasyonal mücadele ile kurtulur.

- **Rıza'nın şehit düştüğü haberini alınca neler yaşadınız?**

- Tabi ki insanın içi acıyor. Ben onun 14 yıldır kırsalda olduğunu biliyorum. Üç dört yıldır hiç görmedim. Ben hapishaneden çıktıktan sonra şehir dışına her çıkışında imza dayatmasıyla karşılaştım. İmzalamamak için de hiçbir yere gitmedim. Kardeşim evlenmiş yoldaşıyla. İkisini yan yana gömmek istemedim, yapamadık bu beni üzüyor. Rıza mücadeleye başladığı andan itibaren böyle bir olasılık vardı. O bunu biliyordu ancak hiç önünde engel olmadı. Kardeşimle gurur duyuyorum ve ona saygı duyuyorum. Belki ona yakışır şekilde tam olarak yolcu edemedik ama Rıza'yı halk sahiplendi. Önemli olan bu, o da bunu istedi zaten.

- **Dostlarına ve yoldaşlarına iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?**

- Öncelikle bizi Rıza'yı seven herkes mücadeleye destek sunmalı. Yoldaşları ise mücadelede en az Rıza kadar ısrarlı ve kararlı olmalı.

- **Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?**

- Acım hala çok taze biliyorum ki Rıza'yı ifade etmekte yetersiz ve eksik kaldım. Ancak Rıza'yı anlatmak her zaman beni onurlandıracaktır.

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BUROLAR

KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: TUNA CAD. ÇANKAÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAX: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEM İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşlar ölümsüzdür!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşılan bu açıklamayı haber değeri taşıdığı için yayımlıyoruz.

İşçiler, emekçiler, devrimciler...

Emperyalizm ve uşak faşist diktatörlükleri ve her türden gerici yönetimlerin başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilere ve ezilen halklara karşı ekonomik, siyasi ve askeri saldırılarını yoğunlaştırdığı bir dönemden geçiyoruz. Artık emperyalistlerin “yeni dünya düzeni” masalları, “demokrasi” ve “özgürlük” yalanları, sınıf savaşımının gerçek yasaları karşısında bütün çıplaklığıyla açığa çıkıyor. Görmeyen gözlerin görmesini, duymayan kulakların duymasını sağlıyor.

Elbetteki tüm bunlar kendiliğinden olmuyor; tüm bu gerçeklerin adım adım açığa çıkarılması ezilenlerin-komünistlerin ödediği ağır bedeller sonucunda oluyor. İşte yanı başımızda Irak halkı, emperyalist işgalcilerin iğrenç yüzünü, gerçek amacını açığa çıkarmak için, çok ağır bedeller ödüyor. Çünkü bedel ödemedi kazanmak zordur. Ancak bedeller ödenerek gerçekler açığa çıkarılır ve

kitleler bu gerçeklerin etrafında bir yumruk haline getirilerek iktidara yürünür.

Türkiye devrimci, komünist hareketi, Kürt ulusu bugüne kadar faşist diktatörlüğe karşı mücadelede yarattığı tüm değerler, verilen yoğun emekler ve ödenen ağır bedeller ile kazanılmıştır. Bu dünde böyleydi, bugünde, yarında böyle olacaktır. Bu anlamıyla yitirdiğimiz her komünist, her devrimci sınıf savaşımı için bir kayıptır, ama kazanmak içinde başka bir yol yoktur. Bunu anlamak için Kürt topraklarında yaşananlara bakmak yeterlidir.

O halde tüm sorun, düşenlerimizin bıraktığı kavga bayrağını daha da ileriye taşımakta düğümleniyor. Bunu yapmanın yolu da mücadelenin her cephesinde emperyalizme faşizme ve her türden geriliciliğe karşı şehitlerimizden aldığımız güçle savaşı daha da büyütmeğe geçiyor. İmkansızlıklar ve zorluklar ancak böyleleri devrimci ve komünist bir iradeyle aşılar. Yeter ki haklılığımızdan ve meşruluğumuzdan kuşkuya düşmeyelim yeter ki kitlelere olan sonsuz güvenimizi yitir-

meyelim. Unutmamak gerekir ki şehitlerimizi anmanın devrim ideallerini somut bir olgu haline getirmenin yolu bu bilinç ve sorumluluktan geçiyor.

Devrimciler, yoldaşlar...

Yürüttüğümüz demokrasi bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde iki yoldaşımızı daha kaybettik. 13 Nisan 2004 tarihinde Dersim’de faşist TC güçlerinin TKP/ML-TİKKO gerillalarına yönelik sürdürdüğü operasyonda partimizin direniş geleneğini sürdüren **Ahmet Laço** (Rıza), **Sevda Yıldız** (Barbara) yoldaşlar şehit düştüler. Dersim toprakları bir kez daha kıvılcıklarla boyandı. Teslimiyetin ve tasfiyeciliğin teorileştirilmeye çalışıldığı bir dönemde yoldaşlarımız bir kez daha hangi yoldan nasıl yürünmesi gerektiğini dosta düşmana gösterdiler.

Ve biz biliyoruz ki bugün yoldaşlarımızın bize bıraktıkları mirası sahiplenmek demek tüm zorluklara tüm dezavantajlara rağmen onların açtığı yoldan yürümektir. **Çünkü; şehitlerimizi anmak savaşmaktır. Şehitlerimizi anmak, sınıf savaşımını her**

cephesinde kazanma bilinciyle cesaretle ve cüretle ileriye atılmaktır. Kavga bizden bunu istiyor, partili ve örgütlü olmamız böyle davranmamızı emrediyor. Ve şehitlerimizi anmak da ancak böyle anlam kazanır.

Yoldaşlar...

Faşist diktatörlüğün en küçük demokratik talebe ve hak arama eylemine karşı azgınca saldırdığı, kırdı ve şehirlerde kapsamlı saldırılarını yoğunlaştırdığı bir dönemde; her alanda direnme ve kazanma bilinciyle hareket etme göreviyle yüz yüzeyiz. Bu görevlerimizi başarmalıyız. Komutan Rıza, Barbara ve diğer tüm şehit yoldaşlarımızın anılarına bağlı kalmanın anlamı budur. Bunu başarmalıyız ve başaracağız.

Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşlar ölümsüzdür!

Yaşasın partimiz TKP/ML Ordumuz TİKKO ve gençlik örgütümüz TMLGB!

Yaşasın halk savaşı!

**15 Nisan 2004
TKP/ML MK**

İki Halk Ordusu Gerillası ŞEHİT DÜŞTÜ

1964 Ovacık Çemberlitaş köyü doğumlu **Ahmet Laço**’nun cenazesi ise **15 Nisan Perşembe** günü ailesi tarafından alındı.

AHMET LAÇO

SONSUZLUĞA UĞURLANDI

15 Nisan Perşembe günü **Tunceli Cemevi**’ne getirilen **Laço**’nun cenazesi burada yıkandıktan sonra kızıl beze sarılarak ailesi, devrimci dostları ve yoldaşları tarafından minibüslerle **Ovacık**’a bağlı **Pozvenk** köyüne doğru yola çıkıldı. Köyün yolu olmamasından kaynaklı cenaze Aşağı Torunoba Karakolu’nun yanından omuzlara alındı. Yaklaşık 6 km.lik yolda **“Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı”**, **“Katil devlet hesap verecek”** vb. sloganlar atıldı. Mezarlıkta defin işlemlerinin ardından mezar karanfillerle süslenirken bir kişi yaptığı Zazaca konuşmada **“O halkı için savaştı, onuruyla yaşadı, halkı için şehit düştü. Ahmet’i mücadelemizde yaşatacağız”** dedi. Konuşmanın ardından tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapılırken **Ahmet Laço**’nun çok sevdiği **“Vartınik’te bir köm, kömün içinde yeşil gözlü ve arkadaşları, ellerinde silahları...”** şiiri okundu. **“Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı”**, **“Devrim şehitleri ölümsüzdür”**,

“Rıza yoldaş ölümsüzdür” sloganlarının ardından **“Şu Dersim’in Dağları”** marşıyla anma sona erdi.

Sevda Yıldız’ın cenazesi de aynı gün **Hozat**’a bağlı **Yergen** köyünde toprağa verildi.

BARBARA MEZARI

BAŞINDA ANILDI

Barbara kod adlı **Sevda Yıldız** da **Hozat**’a bağlı **Yergen** köyünde **15 Nisan Perşembe** günü ailesi, dostları ve yoldaşlarından oluşan yaklaşık 300 kişinin katılımıyla sonsuzluğa uğurlandı.

Cenaze töreni sırasında tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapılırken burada da **“Vartınik’te bir köm”** şiiri okundu. Bir kişi yaptığı konuşmada **“Sevda halkı ve idealleri için savaştı ve şehit düştü. O devrim şehididir”** dedi. Atılan **“Devrim şehitleri ölümsüzdür”**, **“TKP/ML şehitleri ölümsüzdür”**, **“Barbara, Rıza yoldaşlar ölümsüzdür”** vb. sloganların ardından kitle mezarlıktan ayrıldı.

17 Nisan 2004 tarihinde ise yoldaşları ve dostları **Barbara**’nın mezarı başında bir anma gerçekleştirdi. Köyde kortejler oluşturan kitle **beş ustanın, İbrahim Kay-**

pakkaya’nın ve **Barbara**’nın resimlerini taşıdı ve **Gündoğdu** marşı ve sloganlarla mezarlığa doğru yürüyüşe geçti. Mezarlığa gelindiğinde **Barbara**’nın mezarı karanfillerle süslendi. Anma parti ve devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından kavga şiirleri okundu. **“Yaşasın partimiz TKP/ML”**, **“Barbara yoldaş ölümsüzdür”**, **“Devrim şehitleri ölümsüzdür”** vb. sloganların ardından kitle disiplinli bir şekilde tekrar kortej oluşturarak köye **Barbara**’nın ailesinin yanına gelirken köyde kalanlar tarafından alkışlarla karşılandılar. Ardından hep birlikte **Barbara**’nın ailesi ziyaret edildi. **(Malatya)**